VOL. I, NO. 10 OCTOBER 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR 20 C. A COPY

BANK OF ATHENS

ATHENS, GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ 80,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ: Ἐν Πειραιεῖ, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Πάτραις, Λαρίσσῃ, Τριπόλει.
ΑΙΓΥΠΤΟΥ: Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Χαρτούμ, Ζαγαζίγ καὶ Μανσούρᾳ.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ: » Κωνσταντινουπόλει (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλᾳ, Σέρραις, Ξάνθῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Σαμψοῦντι.
ΚΡΗΤΗΣ: » Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ.
ΑΓΓΛΙΑΣ: » Λονδίνῳ, 22 Fenchurch St. E. C.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Η ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΟΝΟΥΣΑ ΤΟΚΟΥΣ ΟΣ ΚΑΤΩΘΙ:

3 ο/ο εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1/2 δι' ἓξ μῆνας
4 ο/ο δι' ἓν ἔτος
5 ο/ο διὰ δύο ἔτη καὶ πλέον

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀπευθυντέον εἰς τὰς ἑξῆς Τραπέζας

NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK	NEW YORK
IRVING NATIONAL EXCHANGE BANK	» »
AMERICAN EXPRESS CO.	» »
CHASE NATIONAL BANK.	» »
MERSSS LIONELLO, PERRERA & CO.	» »
MESSRS KNAUTH, NACHOD & KUHNE	» »
MELLON NATIONAL BANK.	PITTSBURG
FIFTH-THIRD NATIONAL BANK.	CINCINNATI

Ὁ γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

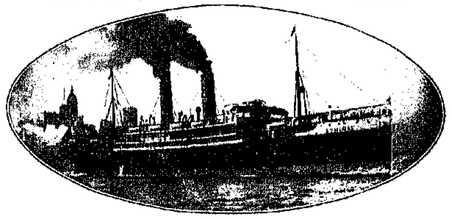

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ, ΤΑΧΥΠΛΟΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ

Ἐφωδιασμένα δι' ἀσυρμάτου τηλεγράφου Μαρκόνι.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

N. A. GALANOS, General Agent.

97 BROAD ST., NEW YORK

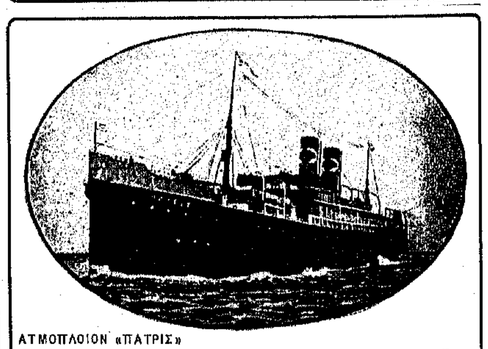

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΠΑΤΡΙΣ»

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΘΑΛΑΜΗΓΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

"ΠΑΤΡΙΣ"-"ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ **12** ΗΜΕΡΩΝ

Τακτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Νέας Ὑόρκης, Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΠΑΤΡΑΙ, ΣΜΥΡΝΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΑΒΑΛΑ.

Ἐκδίδονται εἰσιτήρια καὶ φορτωτικαὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας Ἑλλάδος Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου.

ΜΙΧ. ΛΙΤΣΑΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ **25 BROADWAY NEW YORK**

Τηλέφωνον 735 Rector

VOL. I, NO. 10 — OCTOBER 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by *ATLANTIS*, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City
SOLON J. VLASTO President DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY

COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC. N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year, Single copies 20c.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΥΧΟΣ Ι'. — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1910 — ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΣΕΝΤΣ

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ καὶ ὁ Ὀκτώβριος. Παρετάθη τόσον αὐτὸς ὁμῶν μὲ τὰ γεγονότα του, ὥστε διὰ μίαν στιγμὴν ἐφάνη ὅτι δὲν θὰ ἐτελείωνεν.

Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1910 ἦτο πλούσιος εἰς συγκινήσεις, πολλῶν εἰδῶν, καὶ ὅταν ἕνας μὴν εἶναι πάροχος συγκινήσεων, καταλογίζεται μεταξὺ τῶν καλῶν.

Τὰ πολιτικὰ γεγονότα ἐκράτησαν τὴν πρώτην θέσιν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα. Κατὰ δεύτερον λόγον ἦλθαν τὰ ἄλλα. Ὅλα ὑπῆρξαν ἐκτάκτως ἐνδιαφέροντα.

ΑΙ ΔΥΟ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ, τὰς ὁποίας ἐχαιρετήσαμεν μὲ τόσας ἐλπίδας, δὲν ἐπέτυχον νὰ ἔχουν βίον μακρόν. Ἡ μία τοῦ Φαναρίου ἐθεωρήθη ὡς ἐπαναστατικὴ καὶ ἠμποδίσθη ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ἄλλη τῶν Ἀθηνῶν ἐπέδειξε τὴν ἀνεπάρκειάν της καὶ διελύθη.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ πράγματα τοῦ Γένους περιέπεσαν εἰς νάρκην ἀπὸ τὴν ὁποίαν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, δὲν βλέπομεν πῶς θὰ ἐξέλθουν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν Ἑλλάδι, αἱ νέαι ἐκλογαὶ προσκηρύχθησαν ἤδη. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ Ἐλεύθεροι ἀδελφοὶ θὰ εὕρουν δουλειὰν καὶ κανεὶς μας δὲν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ λέγῃ ὅτι δὲν γίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐργασία.

ΜΕ ΕΝΤΡΙΒΑΣ ἀνωδύνους καὶ χάπια τῆς παλαιᾶς σχολῆς καὶ φάρμακα συνειθισμένα ζητεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ εὕρῃ τὴν πολιτικήν της ὑγείαν καὶ εὐρωστίαν καὶ τόνωσιν...

Οἱ εὐθυμοι Πορτογάλοι ἠκολούθησαν ἀντίθετον μέθοδον. Εὗρῆκαν τὴν ἐστίαν τοῦ κακοῦ, ἔπῆραν τὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, ἐτράβηξαν ἐμπρὸς εἰς τὴν ἐγχείρησιν καὶ εἶπαν: «Ἡ τοῦ ὕψους, ἡ τοῦ βάθους». Ἡ πρώτη ἐγχείρησις τοῦ 1908 δὲν ἐπέτυχε τελείως. Ἔκαμαν ἄλλην μίαν τὸ 1910. Τώρα ἡ Πορτογαλία εἶναι δημοκρατία. Ἂν τὸ πείραμα ἐπιτύχῃ, δὲν θὰ μείνῃ χωρὶς μιμητάς.

Ἐν τούτοις ἠκούσαμεν ἕως τώρα πολλάκις τοὺς λαοὺς νὰ λέγουν ὅτι: «ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχεν, ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς ἀπέθανεν».

Συνεπῶς, ἂς περιμένωμεν πρῶτον γ' ἀναρρώσῃ καλὰ καλὰ ἡ Πορτογαλία καὶ ἔπειτα νὰ κρίνωμεν τὴν ἐπανάστασίν της.

ΝΕΑΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ἔχομεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου οἱ σιδηροδρομικοὶ ἐξηγέρθησαν ζητοῦντες βελτίωσιν τῆς θέσεώς των. Ὁ Γάλλος Πρωθυπουργός, μὴ εὐχαριστηθεὶς ἀπὸ τὰ ἐπαναστατικὰ αὐτὰ κινήματα τὰ προϋποθέτοντα πάντοτε πολιτικοὺς δακτύλους, ἐκήρυξε τὸν στρατιωτικὸν νόμον, ἐκάλεσε τοὺς ἀπεργοὺς ὑπὸ τὰς σημαίας, τοὺς μετέβαλε φαντάρους καὶ ἔδωσε τέρμα εἰς τὴν ἀπεργίαν ἐν διαστήματι 48 ὡρῶν. Ἔπειτα, ἀφοῦ ἐπέβαλε τὴν νόμον, ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὰ αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν.

Αὐτὸ θὰ εἴπῃ Κυβέρνησις μὲ κῦρος.

ΕΝΩΗ ΓΑΛΛΙΑ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἔδωκε τέλος εἰς τὴν ἀπεργίαν της, τὰ ἀντίθετα ἔγιναν εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἡ ἀστυνομία ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀντιδράσεως, πετσοκόψασα, σουβλίσασα καὶ φυλακίσασα τοὺς ἀπεργοὺς μὲ ἀγριότητα ἀπερίγραπτον. Μεταξὺ τῶν θυμάτων τῆς θηριωδίας αὐτῆς εὑρέθησαν καὶ ξένοι δημοσιογράφοι, ἀφέντες ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των καὶ ἀποζημιωθέντες μὲ ἓν διπλωματικὸν: Pardon!...

Αὐτὸ λέγεται ἀπεργία a la Deutsch.

ΕΚΛΟΓΑΙ καὶ ἐδῶ! Συμπολιτειακοὶ καὶ Δημοκράται κατέρχονται εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, πρὸς ἀνάδειξιν Κυβερνήτου τῆς Πολιτείας μας, πάνοπλοι, λαμπρὰ κατηρτισμένοι, κομματικῶς ἰσχυρότατοι. Ὁ ἀγὼν προμηνύεται πεισματώδης, διότι θὰ διεξαχθῇ μεταξὺ τοῦ ἰσχυροῦ πολιτικοῦ συνδέσμου Tammany Hall καὶ τοῦ κ. Roosevelt, φανατικώτατα ὑποστηρίζοντος τὸν Συμπολιτειακὸν ὑποψήφιον τῆς ἐκλογῆς του.

Καὶ ὅμως, ἂν ἔλειπαν τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, δὲν θὰ εἴχαμεν ἰδέαν τῆς ἐκλογικῆς κινήσεως. Διότι ὅλοι κυττάζουν τὰς ἐργασίας των πρῶτα καὶ τελευταῖον σκέπτονται διὰ τὴν ἐκλογήν.

Ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα!...

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ νὰ λησμονήσωμεν τοὺς νέους φίλους μας. Εἶναι οἱ Βούλγαροι.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀπεδείχθη ὅτι μὲ τοὺς Τούρκους δὲν ἠδυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν, ἦτο φυσικὸν νὰ στραφῶμεν πρὸς τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τοῦ Αἰγαίου. Ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις, ἐλέχθησαν τ' ἀμοιβαῖα κομπλιμέντα καὶ προητοιμάσθη ἡ ὁδὸς τῆς συμμαχίας. Χωρὶς ἐν τούτοις καμμία ἀπὸ τὰς ἀρπαγείσας Ἑλληνικὰς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἐκκλησίας ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν κοινότητα, εἰς ἣν ἀνήκεν.

Πάντως ὅμως αὐτὴ ἡ Ἑλληνοβουλγαρικὴ προσέγγισις ἔσχε τὴν ἀντίκτυπόν της εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καὶ τώρα τὸ περίεργον εἶναι ὅτι καὶ οἱ Τοῦρκοι θέλουν τὴν φιλίαν μας. Τί προνομιοῦχος λαὸς τοῦ εἴμεθα!...

ΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ὑπεχώρησαν εἰς τ' αὐτοκίνητα καὶ τὰ αὐτοκίνητα εἰς τὰ ἀεροπλάνα...

Ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἡ Νέα Ὑόρκη ἀεροβατεῖ, χάρις εἰς τοὺς δευτέρους ἐτησίους ἀεροδρομικοὺς ἀγῶνας τοῦ Belmont Park. Ὅλοι οἱ πρώτου μεγέθους ἀστέρες τοῦ ἀεροναυτικοῦ κόσμου μετέχουν τῶν ἀγώνων τούτων, θριαμβεύουν καὶ καταρρίπτουν ρεκόρ...

Τὸ ἀεροπλάνον κατακτᾷ ἔδαφος, δηλαδὴ ἀέρα, καθημερινῶς. Αἱ δὲ ἀποτυχίαι τοῦ ἀεροπλόου, τόσον τοῦ Ζεππελὶν ὅσον καὶ τοῦ Wellman, ἀποτελοῦν ἄλλην μίαν ἀπόδειξιν ὅτι εἰς τὰ μονόπλανα καὶ τὰ δίπλανα ἐπιφυλάσσεται ἡ ὀδξα τῆς κατακτήσεως τῶν ἀιθέρων.

ΧΟΛΕΡΑ! Ἔπειτα ἀπὸ ἔτη ὁλόκληρα ἐνεφανίσθη ἡ ἀπαισία νόσος εἰς τὴν Νότιον Εὐρώπην, ὀργιάσασα εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐπενεγκοῦσα ἀρκετὴν θραῦσιν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Εὐτυχῶς τὸ κακὸν δὲν εἰσεχώρησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον! Δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη καὶ ἄλλων δοκιμασιῶν. Μᾶς φθάνουν οἱ περισπασμοὶ τοὺς ὁποίους ἔχομεν...

Ἂς εὐχηθῶμεν λοιπὸν ν' ἀπαλλαγῶμεν τὸ γρηγορώτερον ἀπ' αὐτοῦς καὶ καλὴν ἀντάμωσιν τὸν ἄλλον μῆνα.

ΜΕ τὴν προτομὴν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ὡς εὑρίσκεται αὕτη ἐν τῷ Βρεταννικῷ Μουσείῳ, ἠθελήσαμεν νὰ κοσμήσωμεν τὸ ἐξώφυλλον τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος.» Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τῶν στενοχωριῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ μορφὴ τοῦ πρώτου ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας ἂς ἐμπνεύσῃ εἰς ὅλους ἐλπίδας καὶ θάρρος διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας.

Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΜΑΝΟΥΗΛ Β'. ΧΩΡΙΣ ΘΡΟΝΟΝ

ΜΕ ΤΗΝ ἀνατροπὴν τῆς Δυναστείας ἐν Πορτογαλλίᾳ εἶναι ἐπίκαιρος μία ἀναδρομὴ ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐντυπώσεων ἑνὸς Γάλλου δημοσιογράφου, ἀκριβῶς πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐπισκεφθέντος τὰ Ἀνάκτορα τῆς Λισσαβώνας καὶ λαβόντος ἐπανειλημμένως συνεντεύξεις μὲ τὸν νεανίσκον ἐκεῖνον, ὅστις ἄνευ στέμματος σήμερον ἀναπνέει τὸν ἀέρα τῆς ἐξορίας εἰς μίαν ἐξοχὴν τῆς Ἀγγλίας.

Ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον τοῦ Γάλλου δημοσιογράφου ἀκροσταθῶμεν τὰς ἑξῆς παραγράφους....

... Κάμνουν ἐντύπωσιν τὰ ἀνάκτορα τῆς Λισσαβώνας—ἔγραφε τὸν Μάϊον τοῦ 1909 ὁ συνάδελφος. Μία ἐπιδεικτικὴ ἀβεβαιοτυπία ἐπικρατεῖ παντοῦ ἐκεῖ μέσα. Διὰ νὰ φθάσω μέχρι τῆς αἰθούσης τῆς ἀναμονῆς, ἠναγκάσθην νὰ διέλθω διὰ μέσου διπλοῦ στοίχου λογχοφόρων, φερόντων λαμπρὰς ἐρυθρὰς χρυσοστολίστους στολάς. Ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη φιλοφρονέστατα τὸν δημοσιογράφον, μ' ἐνθουσιασμὸν δὲ ἀκροκάλυπτον ἤκουσεν ὅτι τὸ ἄρθρον θὰ συνεπληρούτο μὲ ὅσας τὸ δυνατὸν περισσοτέρας φωτογραφίας.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα, ὅπερ εἶδεν ὁ δημοσιογράφος κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του, ἦτο τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τοῦ Μανουήλ. Τὸ γραφεῖον αὐτὸ ἦτο ποιητικώτατον. Πολλαὶ φωτογραφίαι, πολλὰ ἄνθη τὸ ἐκόσμουν καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πολύτιμα δοχεῖα τοῦ ἔδιδον ἕνα χαρακτῆρα σαλονιοῦ μᾶλλον ἢ σπουδαστηρίου.

Ὁ Μανουὴλ εἶχε λάβῃ ὑπὸ σοβαρὸν ἔτοψιν τὸ βασιλικόν του ἐπάγγελμα. Αὐτὸ τοὐλάχιστον ἦτο τὸ συμπέρασμα τοῦ δημοσιογράφου. Ἐξυπνῶν εἰς τὰς 7, προγευματίζων κατόπιν καὶ ἐπισκεπτόμενος τὴν μητέρα του, ἐσυνήθιζε νὰ κάμνῃ ἕνα περίπατον εἰς τοὺς κήπους τῶν ἀνακτόρων, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς δύο κύνας του, διὰ νὰ ἐπιδοθῇ κατόπιν εἰς τὴν ἱππασίαν, σπαδασκίαν καὶ τένις, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ ἀγαπημένον του παιγνίδι.

Τὴν ἐργασίαν του ἤρχιζεν εἰς τὰς 10, μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀλληλογραφίας του καὶ τὴν συντροφίαν τοῦ ἰδιαιτέρου του γραμματέως

Μὴ προφθάσας νὰ συμπληρώσῃ τὰς σπουδάς του, ὁ Μανουὴλ συνήθιζε νὰ λαμβάνῃ μαθήματα ἀπὸ τοὺς ἐγκριτωτέρους καθηγητὰς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Λισσαβώνας καὶ τῆς Κοΐμπρα, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς διοικητὰς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν σχολῶν.

ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΛΙΣΣΑΒΩΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ, ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Γευματίζων ἀκριβῶς τὸ μεσημέρι ὁ μικρὸς Βασιλεύς, εἶχεν ὁρίσει διὰ τὰς ἐπισήμους ἀκροάσεις τὴν 2 μετὰ μεσημβρίαν.

Πτᾶσα πολὺ τὰς δ' αὐτοκινήτων ἐκδρομὰς ὁ μικρὸς Βασιλεύς, ἰδίως δὲ τὰς πρὸς τὰ προάστεια Cascnes καὶ Cintra, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ ἔφυγε τελευταίως, ἀνεκτιστρεπτεί...

Τὸ βράδυ ὁ Βασιλεὺς ἠγάπα νὰ παίζῃ μπρίτζ μὲ τὴν μητέρα του, τὴν ὁποίαν εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν ἔπαυσε λατρεύων.

Μολαταῦτα ὅμως ὁ μικρὸς Βασιλεὺς δὲν εἶχε λησμονήσει ὅτι ἦτο καὶ εἰκοσαετὲς παιδί, τὸ ὁποῖον κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην ἔπρεπε νὰ κάμῃ τρέλλας. Καὶ μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ Παρίσι ἔδωσε διέξοδον εἰς τὴν τρέλλαν τοῦ Δὸν Μανουήλ.

Ἡ χαριτωμένη κομψὴ Mlle Guby de Lyon ταχύτατα ἐμάγευσε τὸν εὐθυμον Πορτογάλλον ἄνακτα καὶ τὴν ἔκαμε παιγνιδάκι της.

Λέγεται ὅτι ὁ νεαρὸς βασιλεὺς ἐξώδευσε διὰ τὰ γλυκὰ μάτια τῆς μαρκίζας Guby τὸ ποσὸν τριῶν σχεδὸν ἑκατομμυρίων φράγκων. Τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται πολὺ πιθανόν, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ Μανουὴλ ὄντα εἶχε καὶ τόσον πολλὰ χρήματα, ὥστε νὰ εἶναι τόσον ἀνοικτοχέρης ἀπέναντι τῆς ὡραίας του. Ἄλλως τε ἐν τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἱστορία Γαλλίδος ἠθοποιοῦ, εἶχεν ἐξογκωθῇ ἐντέχνως ὅπως ἐξάψῃ τὸν ἀμαθῆ καὶ ἁπλοῦν Πορτογαλικὸν Λαόν, ὅστις ἐν πάσῃ βλέψει περιστάσει ἐφ' ᾗ ἀγαπᾶ τὸν νεκρὸν βασιλέα του.

Τὴν Πορτογαλικὴν λοιπὸν δυνοστεῖαν δὲν φαίνεται ὅτι ἀνέτρεψαν αἱ νεανικαὶ τρέλλαι ἑνὸς παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξ ἄλλου ἀρκετὰ χαρίσματα διὰ νὰ εἶναι δημοφιλὲς καὶ ἀξιαγάπητον.

Ἡ Πορτογαλικὴ ἐπανάστασις πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν κατατείνουσαν κακοδαιμονίαν τῶν λατεῶν τάξεων.

Ἡ «Wall Street Gazette» τῆς πόλεώς μας ἐχαρακτήρισε λίαν ἐπιτυχῶς τὴν ἐπανάστασιν, ὅταν ἔγραφεν ὅτι ὁ νεκρὸς Μανουὴλ, ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον, ἀντιμετώπισε κατάστασιν τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ὁ ἰσχυρότερος τῶν κυβερνητῶν θὰ ἐθεώρει ἀπελπιστικὴν καὶ ἀνίκατον. Μεταξὺ δύο μεγάλων πόλεων τῆς Λισσαβώνος καὶ τοῦ Ὀπόρτου θὰ ἦτο δύσκολον νὰ διακρίνῃ κανεὶς ποία ἦτο ἡ περισσότερον διεφθαρμένη. Αἱ κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι διώκουν τὸν τόπον προήρχοντο ἀπὸ τὰς πόλεις αὐτὰς καὶ ἠμιλλῶντο πρὸς ἀλλήλας ὡς πρὸς τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν φαυλότητα. Ἡ κυβερνητικὴ ἀθλιότης ἔφθασε μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε κανεὶς ὑπάλληλος νὰ μὴ λαμβάνῃ κανονικὰ τὸν μισθόν του. Πολλαὶ μάλιστα θέσεις ὡς ἡ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν τελωνείων, ἦσαν κληρονομικαὶ μεταβιβαζόμεναι ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν, οὕτω δὲ πλεῖστοι ὑπάλληλοι ἀπέζων συλλέγοντες τοὺς μισθούς, οὓς τὸ Κράτος ἐγρεώστει εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς πάππους των. Ἓν ἄλλο κακὸν τῆς Πορτογαλίας εἶναι ἡ μετανάστευσις, ἥτις κατεβίβασε τὸν πληθυσμὸν εἰς 5,000,000, ἐξ ὧν τὰ δύο τρίτα εἶναι γυναικόπαιδα, τῶν ἀνδρῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν Ἀμερικὴν Νότιον καὶ Βόρειον.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἔφερε τὸ κίνημα τοῦ 1908.

Ἀλλ' ὁ θάνατος τοῦ Δὸν Κάρλο καὶ τοῦ υἱοῦ του δὲν τὴν μετέβαλον. Μένει ἤδη νὰ ἴδωμεν ἂν ἡ ἀνατροπὴ τῆς δυναστείας τῆς Βραγάνδης θὰ σημάνῃ πράγματι τὴν Πορτογαλικὴν ἀναγέννησιν.

Ἡ Λισσαβών, ἥτις εἶδε ἐξελισσόμενα τὰ δραματικὰ αὐτὰ γεγονότα, εἶναι μία πόλις ὡραία, χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικήν της. Ὁ Τάγος, ὅστις εἶναι ὁ κυριώτερος τῶν Πορτογαλικῶν ποταμῶν, πλησιάζων πρὸς τὴν πόλιν εὐρύνεται τόσον πολύ, ὥστε νὰ ὁμοιάζῃ μὲ λίμνην μᾶλλον ἢ ποταμόν. Εἰς τὸν ὄρμον αὐτοῦ, τὸν βαθὺν καὶ ἥρεμον, τὸν ὁποῖον προστατεύουν ὀρκετὰ καλὰ τὰ γόρω ὑψώματα, βλέπει κανεὶς πάντοτε πληθώραν σκαφῶν ἠγκυροβολημένων.

Ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ λιμένος δὲν φαίνεται παρὰ ὡς λευκὴ ταινία, χωρὶς ἐπιδέλλοντα ὑψώματα καὶ οἰκοδομάς. Ἡ προκυμαία τοῦ Τάγου, εὑρισκομένη εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἀποτελεῖ τὴν Πλατεῖαν τοῦ Ἐμπορίου. Ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει ἡ κυρίως πόλις. Εἰς τὴν πλατεῖαν αὐτὴν, ἣν κοσμεῖ μία μεγάλη ἀψίς, καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰωσήφ Α'., εἶναι ὅλα σχεδὸν τὰ δημόσια κτίρια. Πρῶτον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἔπειτα τῶν Δημοσίων Ἔργων, κατόπιν τῶν Οἰκονομικῶν, ἔπειτα τὰ Ταχυδρομεῖα, τὸ Τελωνεῖον, τὸ Χρηματιστήριον.

Ἀπὸ τῆς πλατείας αὐτῆς, ὅπου δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἐφονεύθη ἀπὸ τὰς βόμβας τῶν στασιαστῶν ὁ Δὸν Κάρολος καὶ ὁ Φίλιππος τῆς Βραγάνδης, ἐκκινοῦν τέσσαρες μεγάλοι δρόμοι, ἐξ ὧν γνωστότεροι εἶναι ὁ Rocí, φέρων εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Δὸν Πέτρου, ἐπέχουσα θέσιν κέντρου ἀναλόγου μὲ τὴν ἀθηναϊκὴν Πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας.. Οἱ τρεῖς ἄλλοι κεντρικοὶ δρόμοι φέρουν τὰ ὀνόματα Ruado Carmo, Rua Garrett καὶ ὁδὸς Μαρτύρων.

Ἡ Λισσαβὼν εἶναι ἐκτεταμένη ἐπὶ ἑπτὰ λόφων, παρουσιάζουσα ἔδαφος ἀκανόνιστον. Ἕκαστος λόφος εἶναι καὶ μία συνοικία, ἐνῷ ὁ ὡραιότερος ἐξ αὐτῶν καταλαμβάνεται ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα Necessidades, καὶ εἰς ἄλλος ἀπὸ ἕνα θαυμάσιον κῆπον, τοῦ Sao Pedro d'Alcantara.

Ἡ Λισσαβὼν ἦτο ὡραία πρὸ τοῦ 1755, ὅτε κατεστράφη ἀπὸ ἕνα τρομερὸν σεισμόν. Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ἡ θεομηνία αὕτη κατέστρεψε πολλὰ κτίρια καὶ ἔρριψε πολλὰ χαριτωμένα ὑψώματα. Σήμερον ἡ νέα πόλις ὁλονὲν ἀνακύπτει ἀπὸ τὰ ἐρείπιά της καὶ ἐκπολιτίζεται, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ, ἀλλὰ θὰ χρειασθοῦν πολλὰ ἔτη διὰ νὰ γίνῃ τελεία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

* * *

Τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα, τὸ ἀνατρέψαν τὸν Μανουὴλ Β'. εἶναι γνωστὸν ἐν ταῖς λεπτομερείαις του. Τὴν καλλιτέραν περιγραφὴν του ἔδωκεν ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Χρονογράφου» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφήσας διαυγέστατα καὶ συντομώτατα ἐν ταύτῃ τὰ ἑξῆς

Ἡ ἔκρηξις τῆς ἐπαναστάσεως προεκλήθη διὰ τῆς δολοφονίας τοῦ βουλευτοῦ Bombarda. Ὁ δολοφόνος του ἦτο εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὀνόματι Santos, φανατικώτατος βασιλικὸς γνωμαι ὑπερίσχυσαν καὶ ὁ Santos ἀφέθη ἐλεύθερος, ἐπῆγεν εἰς τὸ Παρίσι, ἐπιστρέψας δὲ μετ' ὀλιγοήμερον ταξείδιον εἰς Λισσαβώνα μετέβη εἰς συνάντησιν τοῦ Bombarda, τὸν προεκάλεσεν εἰς ἔριδα καὶ τὸν ἐφόνευσε διὰ τοῦ περιστρόφου του.

Οἱ ψυχραίμως κρίνοντες τὰ πράγματα ἐχαρακτήρισαν τὸ γεγονὸς ὡς πρᾶξιν ἀνθρώπου παράφρονος, ἀλλ' οἱ δημοκρατικοὶ ἐθεώρησαν τὸν φόνον τοῦ Bombarda ὡς πολιτικὸν ἔγκλημα καὶ ἐξῆψαν τὸν λαὸν κατὰ τοῦ Μανουήλ.

Ἡ δημοκρατικὴ ἐφημερὶς «Seculo» ἐξέδωκεν ἀμέσως ἓν ἐπαναστατικώτατον παράρτημα, τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρησεν εὐρύτατα... Ὁ πολὺς ἐργατικὸς κόσμος ἀναγνώσκων τὰ παραρτήματα ταῦτα δὲν ἐβράδυνε νὰ φωνάξῃ: «Κάτω ἡ Μοναρχία!....»

Ἦτο ἡ ἀρχὴ τῶν ταραχῶν. Ἡ ἀστυνομία ἐπενέβη ὅπως διαλύσῃ τοὺς διαδηλωτάς, οἵτινες ἦσαν ὡπλισμένοι διὰ περιστρόφων. Ἔπεσαν ἀρκεταὶ πυροβολισμοί, ἐπληγώθησαν τινες ἀμφοτέρωθεν. Οἱ διαδηλωταὶ διεσκορπίσθησαν πρὸς στιγμήν, ἀλλὰ συνεκεντρώθησαν μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς στρατῶνας τῆς Πρώτης Πυροβολαρχίας, τῆς ὁποίας οἱ ἄνδρες ἦσαν φανατικοὶ δημοκράται. Οἱ δύο ἀξιωματικοί, οἵτινες ἔτυχε νὰ εὑρίσκωνται ἐκεῖ, ἐκρατήθησαν αἰχμάλωτοι καὶ ἡ Βασιλικὴ Σημαία καταδιβασθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ της ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Τὴν αὐτὴν νύκτα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἐγκατέλιπε τὴν Πορτογαλίαν. Ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν ταύτην ἐμάθομεν καὶ μερικὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα διὰ τὴν Πορτογαλίαν.

* * *

Οὕτως ἐγνώσθη ὅτι ὁ Μανουὴλ Β'. ἐλάμβανεν ἐτησίως ἐπιχορήγησιν δύο ἑκατομμυρίων φράγκων, ἐν δὲ ἑκατομμύριον ἐλάμβανον ἐν ὅλῳ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

* * *

Ὁ Πορτογαλικὸς στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 95,000 τακτικοὺς καὶ εἰς 64,000 ἐφέδρους. Ἡ ὑπηρεσία ἐξαγοράζεται πάντοτε, ὅταν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔχῃ χρήματα. Ἕκαστος ὁ πλίτης λαμβάνει ἡμερησίως μισθὸν τριῶν σέντς, δώδεκα οὐγγίας ἄρτου καὶ δέκα σιγαρέτα.

* * *

Ἡ Λισσαβὼν ἔχει πληθυσμὸν 400.000 κατοίκων καὶ ἡ Πορτογαλλία 5,432,000.

— Οὐδὲν ἀγαθὸν λοιπὸν ἐκ Πορτογαλίας; Θὰ ἐρωτήσῃ φυσικώτατα, ὁ ἀναγνώστης.

Μάλιστα. Ἡ Πορτογαλία φημίζεται διὰ τὴν ὑποδηματοποιίαν της. Εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν κατασκευάζονται τελειότερα παπούτσια μὴ δὲ τοῦ Παρισιοῦ ἐξαιρουμένου.

Τὴν τελειότητα τῶν παπουτσιῶν τούτων δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἔχει δοκιμάσῃ καλλίτερον πανὸς ἄλλου ὁ Μανουήλ, ἰδίως τώρα, ὅτε οἱ προκομένοι ὑπήκοοί του τοῦ τὰ ἔδωκαν εἰς τὸ χέρι...

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΥΣ ΘΕΣΕΙΣ

ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ.—ΑΥΛΙΚΗ ΠΟΜΠΗ

ΠΕΖΟΝΑΥΤΑΙ ΕΙΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΑΝ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΕΠΡΕΠΕ νὰ περάσουν πεντήκοντα ἑκατοντάδες ἐνιαυτῶν διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ὡραῖον ὅσον καὶ ποιητικὸν ὄνειρον τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαιδάλου, τοῦ πρώτου ριλοδοξήσαντος τὴν κατάκτησιν τῶν αἰθέρων. Τὰ πεντακισχίλια ὅμως ἔτη, τὰ ὁποῖα ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν μυθικὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰκάρου, εἶναι σταγὼν ὕδατος εἰς τὸν ὠκεανὸν τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἀεροπλοΐα ὁριαμβεύουσα σήμερον καὶ κατακτῶσα τὸ διάστημα δὲν παύει, ὡς πᾶσα ὡραία ἰδέα, νὰ εἶναι Ἑλληνική.

Ἡ ὕπαρξις τοῦ Ἰκάρου, ὡς ἀεροπόρου, ἠμπορεῖ ν' ἀμφισβητηθῇ ὡς ἀναγομένη εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν μύθων. Ἡ ὕπαρξις ὅμως τῆς ἀεροναυτικῆς ἰδέας, καὶ κατὰ τὴν προϊστορικὴν ἀκμὴν ἐποχὴν τῶν παραδόσεων καὶ τῶν μύθων, δὲν θὰ ἀμφισβητηθῇ ποτὲ καὶ θ' ἀνήκῃ ἀναφαιρέτως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Ἂν οἱ σημερινοὶ πρωταθληταὶ τῆς ἀεροπλοΐας, παρασυρόμενοι εἰς τὴν δίνην μιᾶς νέας κρόδου, ἐλησμόνησαν τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν καὶ πρῶτον μάρτυρά της, τοὐλάχιστον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἂς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ἔχομεν ἀπέναντι τῆς ἀεροπλοΐας ὑποχρεώσεις, αἵτινες μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ μὴ μένωμεν ἀμέτοχοι τῶν διεθνῶν παν-ηγύρεων τῶν αἰθέρων. Ὁ Ἴκαρος δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ὁ μόνος Ἕλλην ἀεροπόρος. Ἂν δὲ ἀκείνος εὗρε τὸν θάνατον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν θαλασσὸν τὰ κύματα, οἱ σημερινοί του ἀπόγονοι ἂς μὴ λησμονοῦν ὅτι ἔχουν καθήκον νὰ καλύφουν τὴν μνήμην του μὲ δάφνας...

* * *

Ἐτήσιοι Διεθνεῖς Ἀγῶνες ἀεροπλοΐας!...

Πέρυσιν ἐγένοντο εἰς τὸ Betheny τῆς Γαλλίας. Ἐφέτος ἦτο ἡ σειρὰ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἡ τελευταία ἑβδομὰς τοῦ Ὀκτωβρίου ἦτο καθαρῶς ἀεροναυτική. Ὅλα τὰ ἄλλα θέματα, ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα τῆς ἐργατικῆς καὶ παραδοσίου αὐτῆς πόλεως ὠχρίασαν, ἐπεσκιάσθησαν, ἐλησμονήθησαν ἐμπρὸς εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τοὺς διεξαγομένους, καθ' ἣν στιγμὴν γράφονται αἱ γραμμαὶ αὗται, εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Belmont Park τοῦ Long Island.

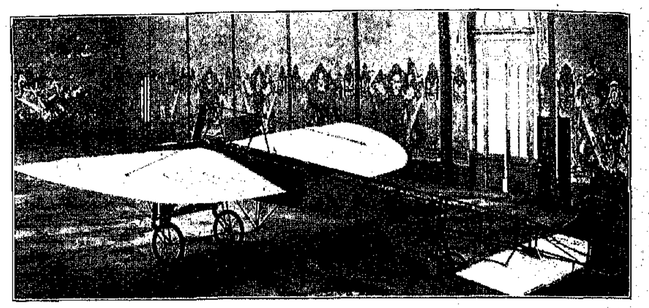

ΤΟ ΜΟΝΟΠΛΑΝΟΝ ΤΟΥ BLERIOT

Εἰκοσιδύο ἐν ὅλῳ ἀεροπόροι μετέχουν τῶν ἀγώνων τούτων, ὧν τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ γνωσθοῦν εἰμὴ κατόπιν ὡρισμένων διατυπώσεων. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἀεροπόρων ἔχει αὐξηθῇ ἐσχάτως κατὰ πολύ, ἀνεμένετο ἡ συμμετοχὴ περισσοτέρων εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὅταν ὅμως σκεφθῶμεν ἐξ ἄλλου ὅτι εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδειχθοῦν παγκόσμια ρεκόρ, δὲν θὰ εὕρωμεν ὀλίγους τοὺς εἰκοσιδύο συναγωνιστὰς τοῦ Belmont Park.

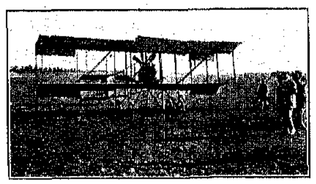

Ο ROGER JOMMER ΕΠΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ FARMAN

Μόνον πρωταγωνισταὶ κατήλθον εἰς τοὺς διεθνεῖς τούτους ἀγῶνας, ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ἠνωμένας Πολιτείας.

Μόνον τὰ ὀνόματά των εἶναι ἀρκετὰ νὰ δώσουν τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἀεροδρομίων τῆς Νέας Ὑόρκης:

Ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἦλθον ὁ Hubert Latham, ὁ Alfred Leblanc, ὁ Emile Aubrun, ὁ κόμης De Lesseps, ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ὁ Grahame-White, ὁ James Radley, ὁ F. W. McArdie.

Τὴν Ἀμερικὴν ἀντιπροσωπεύουν ὁ Glenn Curtiss, ὅστις πέρυσιν ἔλαβε τὸ κύπελλον τῶν διεθνῶν ἀγώνων τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ Arch Hoxsey, ὁ Charles Hamilton, ὁ Clifford Harmon, ὁ Ralph Johnstone, ὁ J.Armstrong Drexel, ὁ John Moisant καὶ ἄλλοι.

Ἡ ἀταξία τοῦ καιροῦ κατὰ τὴν ἀεροναυτικὴν αὐτὴν ἑβδομάδα ἐκόμισε πολλὰ χάσματα εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων καὶ φαίνεται ὅτι θὰ τοὺς παρατείνῃ πέραν τῆς ὁριοθείσης προθεσμίας. Ἐν τούτοις μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς» τίθεται εἰς τὰ πιεστήρια, ἔχομεν ἀρκετὰ ρεκόρ, τὰ ὁποῖα μεταφραζόμενα εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν χρηματικῶν βραβείων δίδουν εἰς τὸν Hoxsey 2,675 δολλάρια, εἰς τὸν Latham 1,750, εἰς τὸν Graham-White 1760, εἰς τὸν Johnstone 1125. Ὁ τελευταῖος οὗτος, διαρκούσης μιᾶς καταιγίδος, ἀνήλθεν εἰς ὕψος 9,000 ποδῶν, ἀλλὰ τὸ ρεκὸρ τοῦτο δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει. Ἄλλως τε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ ὕψους εἶναι ἤδη 9,180 πόδες, ὁ δὲ ἀγὼν ἀφεώρα τὴν καθ' ὥρον ἀνύψωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἦλθε πρῶτος ὁ Hoxsey.

Τ' ἀποτελέσματα ὅμως τὰ γενικά, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ γνωσθοῦν μετά τινας ἡμέρας, δὲν θὰ εἶναι τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον σημεῖον τῶν Διεθνῶν Ἀγώνων.

Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν πραγματικὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀεροδρομίων τούτων, εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον ὁ πολὺς κόσμος παρακολουθεῖ τὰς προόδους τῆς κατακτήσεως τῶν αἰθέρων. Τὸ ἀεροπλάνον ἐκλαϊκεύεται, καὶ εἰς τὴν ἐκλαΐκευσίν του ἔγκειται ὁ θρίαμβός του.

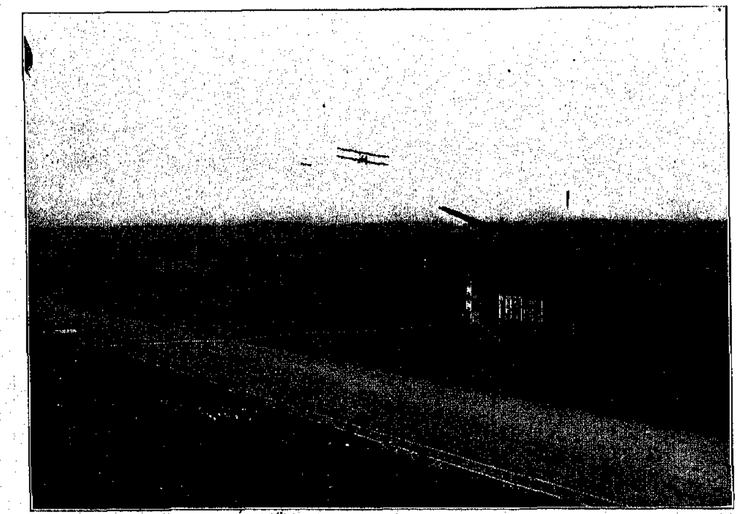

ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ ΤΟΥ BELMONT PARK

(Τὸ πρῶτον ἀεροπλάνον χαμηλὰ εἶναι τοῦ Latham. Ὀπισθέν του ὑψηλότερα ὁ Johnstone, ὄπισθέν του ὁ Aubrun.
(Φωτογραφία Pictorial Newe Co.)

Καλὸς φίλος ἐν Λονδίνῳ διαμένων, ὁ κ. Μ. Γ. Χρουσάκης, εἰδικῶς καταγινόμενος εἰς τὴν ἀεροπλοΐαν, εὐηρεστήθη νὰ μᾶς στείλῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀεροπλάνου. Ἰδοὺ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τόσον ἐπίκαιρον τοῦτο ἀρθρίδιον τοῦ ὁμογενοῦς ἀεροπόρου.

Εἶναι πολὺ περίεργον νὰ συγκρίνῃ κανεὶς τὴν βραδύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς ἐπιστήμης ταύτης μὲ τὴν ταχύτητα τῆς προόδου της ἐσχάτως. Ἀκόμη περιεργότερον εἶναι ὅτι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, μὲ λογικὰς ἰδέας ἐπὶ τῆς ἀεροπλοΐας, ἦτο ὁ μέτας Ἰταλὸς ζωγράφος Leonardos Da Vinci (1452–1519), ὅστις ἔγραψεν ἓν βιβλίον, τὸ ὁποῖον περιέχει πολλὰς ὁρθὰς θεωρίας, δεικνυούσας μεγαλοφυέστατον πνεῦμα. Διὰ δύο αἰῶνας ἔπειτα εἴκοτε σπουδαῖον δὲν ἔγινε, διότι οἱ περισσότεροι ἐρευνηταὶ προσεπάθουν νὰ μιμηθοῦν δουλικῶς τὴν πτῆσιν τῶν πτηνῶν καὶ συνεπῶς ἐξεστίθεντο εἰς κίνδυνον, πολλοὶ μάλιστα ἐρευνήσαν, χωρὶς κανὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα· διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ κατασκευάσῃ ὁ ἄνθρωπος μηχανισμὸν, ἐνεργοῦντα καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ πτερὰ τῶν πτηνῶν. Ἀλλὰ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα, ὁπότε ἔγειναν τόσαι μεγάλαι ἐρευρέσεις, ἐτέθη στερεωτέρα βάσις τῆς ἀεροπλοΐας, ἡ ὁποία ἔκτοτε προώδευσεν ἀλμαστικῶς. Τῷ 1809 ὁ Ἄγγλος Sir George Cayley κατεσκεύασεν ἓν ἀεροπλάνον, ὁμοιάζον ἀρκετὰ μὲ τὰ σημερινά, μὲ τὸ ὁποῖον λέγεται ὅτι ἐπέταξεν ἐπ' ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα. Μετὰ εἴκοσι περίπου ἔτη ὁ ἐπίσης

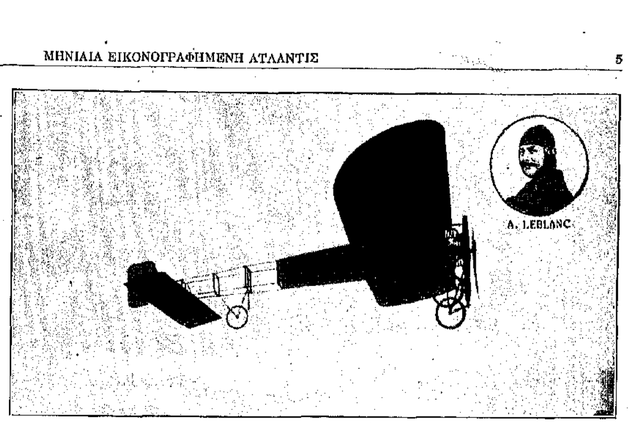

Ο LEBLANC ΚΑΙ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΤΟΥ

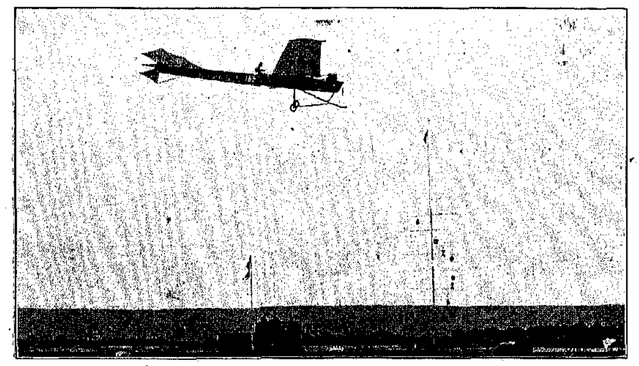

Ο LATHAM ΜΕ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΤΟΥ

Ἄγγλος Henson ἔλαβε προνόμιον ἀεροπλάνου, μὲ τὸ ὁποῖον προσεπάθησε νὰ διαβῇ τὴν Μάγχην, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Τῷ 1870 ὁ Γάλλος Penaud κατεσκεύασε models, ἔχοντα ὡς κινητήριον δύναμιν καουτσούκ, τὰ ὁποῖα ὁπωσδήποτε ἐπέτυχαν. Ὀλίγα ἔτη ἔπειτα, ὁ Γάλλος Tatin καὶ ὁ Ἄγγλος Stringfellow κατεσκεύασαν ἀτμοκίνητα models τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἦσαν ἀρκετὰ ἐπιτυχῆ, ἰδίως τοῦ Tatin.

* * *

Σπουδαῖαν ὤθησιν εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν νόμων τῆς ἀεροδυναμικῆς ἔδωσαν ὁ Lilienthal (1893) καὶ ὁ Pilcher (1896) χάρις εἰς τὰς δοκιμάς των μὲ ἀλεξίπτωτα. Συγχρόνως ὁ Γάλλος Ader καὶ ὁ Ἄγγλος Sir Hiram Maxim κατώρθωσαν νὰ πετάξουν ὀλίγον ἐπὶ μονοπλάνου ὁ πρῶτος, καὶ ἐπὶ διπλάνου ὁ δεύτερος. Αὐτὰ τὰ κατορθώματα προσκάλεσαν ζωηρὰν ἐντύπωσιν, ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ, καὶ πολλαὶ δοκιμαὶ ἔγειναν, ἄνευ ὅμως ἐπιτυχίας, ἕνεκεν ἐλλείψεως κινητηρίου μηχανῆς ἀρκετὰ δυνατῆς καὶ συγχρόνως ἐλαφρᾶς.

Τότε ἐπεφάνησαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀδελφοὶ Wright, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἐπὶ ἓξ ἔτη ἔκαμον μυστικὰ πειράματα μὲ ἀλεξίπτωτα εἰς τὸ Ohio τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, τέλος κατεσκεύασαν ἀεροπλάνον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπέταξαν ἐπὶ 33 λεπτά. Σχεδὸν συγχρόνως, τῷ 1906, ὁ Βραζιλιανὸς Santos Dumont ἐπέταξεν 100 μέτρα ἐν Παρισίοις. Μ' ὅλα ταῦτα ὅμως, ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἐπείθετο ἀκόμη, ὅτι τὸ ἀεροπλάνον εἶχε μέλλον, ἀλλ' αὐτὴ ἡ δυσπιστία, φυσικὴ ἄλλως τε δι' ὅλας τὰς τολμηρὰς ἐρευρέσεις, ἐξέλιπε μετ' ὀλίγους μῆνας, ὅτε ὁ Ἤρρίκος Φάρμαν ἐπέτταξεν ἐν χιλιόμετρον κυκλικῶς, κερδίσας οὕτω τὸ βραβεῖον Deutsch-Arehdencon. Αὐτὸς ὁ θρίαμβος ἔδωσε σπουδαιοτάτην ὤθησιν εἰς τὴν ἀεροπλοΐαν. Μετ' ὀλίγον ὁ Φάρμαν κερδίζει τὸ βραβεῖον Armengaud, πετάξας ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, ὁ Delagrange πετᾷ σχεδὸν ἡμίσειαν ὥραν, ὁ Bleriot 9 λεπτά, ὁ Esnault-Pelterie, ὁ Wolferingen, ὁ De Pischof, ὁ De La Vaulx, ὁ Vuia καὶ ἄλλοι, ὅλοι πετοῦν ἀναλόγως. Αἴφνης φθάνει ἐν Γαλλίᾳ ὁ Ἀμερικανὸς Wilbur Wright, ὁ ἕτερος τῶν προαναφερθέντων ἀδελφῶν, ὅστις μετὰ ἐπανειλημμένας ἀπιτυχεῖς δοκιμάς, κατὰ τὰς ὁποίας κατέρριψεν ὅλα τὰ γαλλικὰ ρεκόρ, τέλος τῆς 31ης Δεκεμβρίου πετᾷ δύο ὥρας καὶ 20 λεπτά, κερδίζων οὕτω τὴν Coupe Michelin δι' ἓν ἔτος. Τὸ ρεκὸρ αὐτὸ διήρκεσεν ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας ὅτε τὸν Ἰούλιον 1909 ὁ Sommer, ἐπὶ διπλάνου Φάρμαν νέου συστήματος, πετᾷ 2 ὥρας καὶ 27 λεπτά. Εἰς δὲ τὸ meeting τοῦ Rheims (τὸν Αὔγουστον 1909), τὸ πρῶτον ἀεροναυτικὸν meeting τοῦ κόσμου, καταρρίπτεται τὸ ρεκὸρ ὑπὸ τοῦ Paulhan, τοῦ Latham καὶ τέλος ὑπὸ τοῦ Farman, ὁ ὁποῖος ὅμως μετ' ὀλίγον κατέρριψε τὸ ἴδιόν του ρεκὸρ πετάξας 4 ὥρας καὶ 17 λεπτά.

Ἀπὸ τότε ἴσως σήμερον ἑβδομὰς δὲν παρέρχεται χωρὶς νὰ ἀγγελθῇ κάποιον κατόρθωμα ἀεροπλανικόν. Καὶ ἀγῷ πρὸ δύο ἐτῶν δὲν ὑπῆρχον εἰς τὸν κόσμον οὔτε 50 ἀεροπλανα, τώρα ὑπάρχουν, χωρὶς ὑπερβολήν, πλέον τῶν χιλίων ἐν ἐνεργείᾳ. Εἶναι ἀληθές, ὅτι αἱ νίκαι αὗται ἐξηγοράσθησαν μὲ ἀρκετὰ θύματα. Ὁ Chavez, ὁ διαβὰς τὰς Ἄλπεις, ὁ Rolls, ὁ διελθὼν δὶς τὴν Μάγχην, ὁ Delagrange, ὁ Kinet, ὁ Ferber, ὁ Wachter καὶ ἄλλοι, ἐν συνόλῳ περὶ τοὺς εἴκοσιν, ἔχουν πληρώσει μὲ τὴν ζωήν των τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὴν πρόοδον. Ἀλλὰ ποίας θάνατος ἐνδοξότερος ἢ ὁ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος!

Ο ΦΑΡΜΑΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΤΟΥ

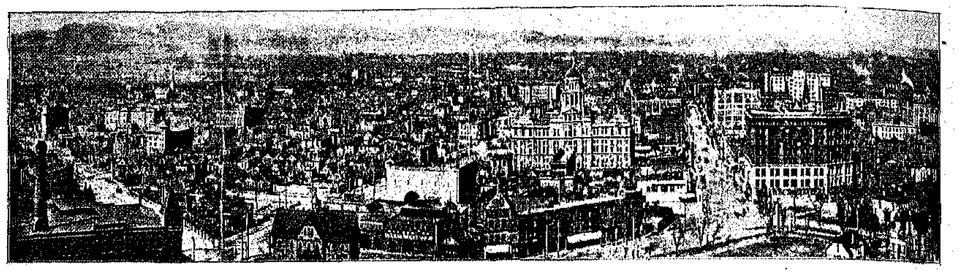

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

DENVER

Οἱ ΚΑΤΟΙΚΟΙ τοῦ Δένβερ ἀποκαλοῦσι τὴν πόλιν των Παρίσι τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὸ Δένβερ εἶναι Παρίσι ἐν τῷ γίγνεσθαι, ἐὰν ἔχου δὲ ρίζαν τὴν Γαλλικὴν μητρόπολιν εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ εἰς τὸν πληθυσμὸν δύναται προσφυέστερον νὰ ἀποκαλῆται Ἀθῆναι τῆς Ἀμερικῆς, ὄχι διὰ τὸν λόγον δι' ὃν ἀπονέμεται ἡ ὀνομασία αὕτη εἰς τὴν Βοστώνην, ἀλλὰ διὰ τὴν λειψυδρίαν του.

Ὁλόκληρος ἡ Πολιτεία τοῦ Κολοράδου, τῆς ὁποίας τὸ Δένβερ εἶναι πρωτεύουσα, φημίζεται διὰ τὴν αὐχμηρότητά της. Τὸ ὕδωρ εἶναι ἓν ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων πραγμάτων εἰς τὴν Δυτικὴν ταύτην Πολιτείαν. Ἡ ἀρδευσις τῆς ὑπαίθρου χώρας καὶ ἡ ὕδρευσις τῶν πόλεων γίνεται διὰ τεχνητῶν διωρύγων, αἱ ὁποῖαι περισώζουσι διὰ τὰ ἀνάγκας τῆς γεωργίας καὶ τῶν κατοίκων τὸ ὕδωρ τῶν ἀραιοτάτων ποταμῶν τοῦ Κολοράδου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἰς τὰς πόλεις γίνεται μεγάλη οἰκονομία περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ὕδατος, εἰς δὲ τὸ Δένβερ εἶναι διὰ νόμου ἀπηγορευμένη ἡ ἀνέγερσις ξυλίνων οἰκιῶν, αἱ ὁποῖαι διὰ τὸ εὐδιάλυκτον των θὰ ἀπήτουν μεγάλην σπατάλην ὕδατος καθημερινῶς, ὡς συμβαίνει εἰς πολλὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου ἡ ξυλεία παίζει τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὴν οἰκοδομικήν. Αἱ οἰκίαι τοῦ Δένβερ εἶναι κατεσκευασμέναι ἀπὸ πλίνθους, λίθους ἢ ὑδραυλικὴν ἄσβεστον. Παρ' ὅλην ὅμως τὴν σπάνιν τοῦ ὕδατος, τὸ Δένβερ ἔχει θαυμάσια πάρκα, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις καὶ ἡ ὡραιότης προκαλεῖ τὰ πάρκα τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῆς Βοστώνης.

Τὸ Δένβερ κεῖται παρὰ τὸν ποταμὸν South Platte εἰς τὴν πεδιάδα τὴν ἐξαπλουμένην ἀπὸ τῶν ὑπωρειῶν τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων καὶ ὑπερκειμένην κατὰ ἓν ὁλόκληρον μίλιον τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἕνεκα τῆς ξηρότητος καὶ τῆς διαφανείας τῆς ἀτμοσφαίρας τὸ Δένβερ ἀπολαμβάνει τῆς θέας μεγίστου μέρους τῆς περιῆ γραφικωτάτης χώρας. Ἀπὸ τὰς στέγας τῶν ὑψηλῶν οἰκοδομῶν καὶ ἀπὸ τὰ προάστεια βλέπει τις τοὺς ὑπερμεγέθεις ὄγκους οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὰ ὑπερήφανα καὶ μεγαλοπρεπῆ Βραχώδη Ὄρη. Εἰς ἀπόστασιν 70 μιλίων διακρίνεται τὸ γραφικώτατον ὄρος Long's Peak, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ κρύπτεται εἰς τὰ νέφη καὶ σκεπάζεται αἰωνίως ὑπὸ χιόνων, διήκουσα εἰς ὕψος 14,241 ποδῶν, νοτίως δὲ τούτου καὶ δυτικῶς τῆς πόλεως ὑψοῦται τὸ ὄρος Gray's Peak, ἔχον ὕψος 14,341 ποδῶν καὶ ἀπέχον ἀπὸ τοῦ Δένβερ 76 μίλια. Πρὸς νότον τῆς πόλεως ὑψοῖ τὴν κορυφήν του εἰς τοὺς διαφανεῖς αἰθέρας τὸ ὄρος Pike's Peak, ἀπέχον ἀπὸ τῆς πόλεως 76 μίλια καὶ ἔχον ὕψος 14,147 ποδῶν.

Τὸ ὄνομά της ἔλαβεν ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κολοράδου ἐκ τοῦ κυβερνήτου τῆς Πολιτείας James W. Denver. Ἡ πρώτη λευκὴ οἰκογένεια ἐγκατεστάθη ἐκεῖ τῷ 1858. Τὴν ὕπαρξίν του ὀφείλει τὸ Δένβερ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν χρυσοῦ εἰς τὸ ὄρος Pike's Peak, ἡ δὲ θέσις τῆς πόλεως κατέστησεν αὐτὴν φυσικὴν πύλην διὰ τὰ μεταλλεῖα τοῦ Κολοράδου καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ταχεῖαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ της καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν σπουδαίου ἐμπορίου καὶ ἀκμαιοτάτης βιομηχανίας. Ὅλοι οἱ χρυσοθῆραι καὶ ἐν γένει οἱ ἀνιχνευταὶ μεταλλείων εἶχον ὡς σταθμὸν καὶ ἀρετηρίαν των κατὰ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος τὸ Δένβερ, τὸ ὁποῖον προσέκτησε ταχέως τὴν προσωνυμίαν τῆς βασιλίδος πόλεως τῶν πεδιάδων τοῦ Κολοράδου.

Τῷ 1863 τὸ Δένβερ κατεστράφη σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ πυρκαϊᾶς, μετὰ ἓν δὲ ἔτος αἱ ἀνεγερθεῖσαι οἰκίαι του κατεστράφησαν ἐκ νέου ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ πλημμυρήσαντος ποταμοῦ South Platte.

Ὁ πρῶτος σιδηρόδρομος ὁ ἑνώσας τὸ Δένβερ μετὰ τῆς λοιπῆς Ἀμερικῆς κατεσκευάσθη τῷ 1868, ὅτε ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Εἰρηνικοῦ ἔφθασε μέχρι τῆς πόλεως Cheyenne. Ἔκτοτε κατεσκευάσθησαν πλεῖσται σιδηροδρομικαὶ γραμμαί, αἱ ὁποῖαι συνέδεσαν τὴν Μητρόπολιν τοῦ Κολοράδου μεθ' ὅλων τῶν λοιπῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς καὶ κατέστησαν αὐτὴν σπουδαιότατον σιδηροδρομικὸν κέντρον. Ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Δένβερ ἀκολούθησε ἀπόψεως ὑπερῆξε ταχύτητι μετὰ τὴν σύνδεσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἔξω κόσμου.

Ἰδοὺ ὅσον τὸ ἀχανὲς καὶ πλούσιον εἰς παντοειδῆ φυσικὰ προϊόντα West ἀναπτύσσεται, τὸ Δένβερ ἀκολουθεῖ τὴν γενικὴν πρόοδον, δὲν θὰ παρέλθῃ δὲ πολὺς καιρὸς καὶ ἡ μητρόπολις αὕτη τοῦ Κολοράδου θὰ καταλέγεται μεταξὺ τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν κέντρων τῆς Ἀμερικῆς. Τώρα λειτουργοῦσιν ἐν Δένβερ 1474 βιομηχανικαὶ καταστήματα, ἀντιπροσωπεύοντα κεφάλαιον 30,883,000 δολλαρίων. Τὰ ἐτήσια προϊόντα τῶν ἐργοστασίων τούτων εἶναι ἀξίας 47,368,000 δολλαρίων, ἀπασχολοῦνται δὲ διὰ τὴν παραγωγήν των 10,926 ἐργάται.

Ἰδέαν τῆς καταπληκτικῆς προόδου τοῦ Δένβερ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη λαμβάνει τις ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῆς βιομηχανικῆς του κινήσεως κατὰ τὰ ἔτη 1890 καὶ 1900. Ἐντὸς δεκαετίας ὁ ἀριθμὸς τῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων ἐδιπλασιάσθη. Τῷ 1890 τὸ Δένβερ εἶχε μόνον 762 ἐργοστάσια, παράγοντα προϊόντα ἀξίας 29,240,747 δολλαρίων. Τὴν πρώτην θέσιν ὑπὸ ἔποψιν ἀριθμοῦ, ἐργατῶν καὶ παραγωγῆς κατέχουσι σήμερον τὰ μεταλλουργεῖα καὶ τὰ μηχανουργεῖα, ἀνερχόμενα εἰς 45, ἀπασχολοῦντα 1,199 ἐργάτας καὶ παράγοντα προϊόντα ἀξίας 2,362,802 δολλαρίων. Κατόπιν ἔρχονται οἱ ἀλευρόμυλοι, μὲ προϊόντα ἀξίας 1,701,058 δολλαρίων, καὶ μετ' αὐτοὺς ἔρχονται τὰ ποτοποιεῖα, τῶν ὁποίων τὰ ἐτήσια προϊόντα εἶναι ἀξίας 1,439,950 δολλαρίων.

Καὶ ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Denver ὑπῆρξε καταπληκτική, ὡς συμβαίνει ἄλλως τε καὶ μὲ τὰς πλείστας τῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς. Τῷ 1880 εἶχε 35,629 κατοίκους, αὐξηθέντας εἰς 106,713 μέχρι τοῦ 1890, εἰς 140,000 μέχρι τοῦ 1895 καὶ εἰς 153,000 μέχρι τοῦ 1900, τώρα δὲ ἀνέρχεται εἰς 180,000.

Εἰς τὴν ταχεῖαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Denver συνετέλεσε τὰ μέγιστα καὶ τὸ ἐκτάκτως ὑγιεινὸν καὶ ξηρὸν κλίμα του, ἕνεκα τοῦ ὁποίου μετηνάστευσαν ἐκεῖ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀνατολικῶν χιλιάδες κατοίκων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. Τὸ Denver ὁμοιάζει οὕτω μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Ἄστυ τῆς Παλλάδος ὄχι μόνον ἕνεκα τῆς λειψυδρίας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ αἰσθητότερον χαρακτηριστικὸν ἀμφοτέρων τῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς γλυκυτ·ητος τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὁποῖος πάντοτε μειδιᾷ τόσον εἰς τοὺς Δενβερίους ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Denver εἶναι ξένοι, ἐξηγεῖ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτοὺς φιλοξενίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἀληθῶς ἐκπληκτικὴ διὰ μίαν πόλιν τοῦ ἀπωτάτου Wild West. Οἱ ἐκ τῶν ἀνατολικῶν ἰδίᾳ πόλεων τῆς Συμπολιτείας μεταβάντες καὶ ἐγκατασταθέντες μονίμως ἐκεῖ, ἐνθυμούμενοι ἴσως τὰ ὅσα δεινὰ ὑπέστησαν κατὰ τὴν ἐγκατάστασίν των ἐν μέσῳ ἀνθρώπων ξένων πρὸς αὐτοὺς καὶ μὲ διαφορετικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, ἐθέσπισαν τὴν φιλοξενίαν ὡς ἕνα τῶν κοινωνικῶν των θεσμῶν καὶ ἀνοίγουσιν εὐχαρίστως τὰς ἀγκάλας των εἰς τοὺς ξένους, αἱ ὁποῖαι ἐγκαθίστανται τώρα μεταξύ των ἢ διέρχονται διὰ τῆς πόλεώς των. Πολλοὶ ἐκ τῶν ξένων κατοίκων τοῦ Denver ἀριθμοῦσιν ἐκεῖ ζωὴν μιᾶς καὶ δύο γενεῶν, ἄλλοι δὲ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ διατηροῦσιν ἀκόμη ἀκέραια τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἀνατολικῶν Πολιτειῶν. Ὅλοι εἶναι ἐξίσου εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς νέας πατρίδος των. Ὅσοι με-ἔβησαν ἐκεῖ πρὸς καλλιτέρευσιν τῆς τύχης των δὲν ἔχουν λόγους νὰ παραπονῶνται, καὶ ὅσοι πάλιν ἐξέλεξαν τὸ Denver ὡς τόπον διαμονῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑγείας των εἶναι ἐξίσου εὐχαριστημένοι. Τὸ γεγονὸς ὅτι πλεῖστοι Ἀμερικανοὶ ὅλων σχεδὸν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, πάσχοντες ἐκ νοσήματος χρήζοντος καθαροῦ ἀέρος καὶ ἡπίου κλίματος πρὸς θεραπείαν, μεταβαίνουν εἰς τὸ Denver πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ὑγείας των, εἶναι ἡ αἰτία τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν καὶ τῶν θανάτων ἐν γένει εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην καὶ ὑγιεινοτάτην πόλιν.

Ἐπὶ πληθυσμοῦ 100,000 κατοίκων ἀναλογοῦσι κατ' ἔτος 49 αὐτοκτονίαι. Καὶ πάλιν ὅμως τὸ Δένβερ κατέχει τὴν τετάρτην μόλις θέσιν μεταξὺ τῶν πόλεων, ὅπου συμβαίνουν αἱ περισσότεραι αὐτοκτονίαι. Ὡς γνωσὸν ὁ Ἀγ. Φραγκίσκος ἔρχεται πρώτος εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτοκτονιῶν, κατόπιν δὲ ἔρχεται ἡ γειτονική του πόλις Oakland καὶ τρίτη ἡ πόλις τῆς Νέας Ἱερσέης Hoboken. Οἱ αὐτοκτονοῦντες εἰς τὸ Denver εἶναι ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἡ ἀκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ζητοῦν πολὺ ἀργὰ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ὡραίου κλίματος τῆς πόλεως ταύτης διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγείας των ἢ ἀκεῖνοι τῶν ὁποίων τὰ χρηματικὰ μέσα ἐξαντλοῦνται πρὶν ἀναστηλωθῇ ἡ ὑγεία των. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ θέτουν τέρμα εἰς τὰ βάσανά των διὰ τῆς αὐτοκτονίας.

Ὁ ἀρχιινεκροθάπτης τοῦ Denver εἶναι ὁ φυσικὸς χρονογράφος τῶν αὐτοκτονιῶν καὶ γνωρίζει ὅλα τὰ μυστικὰ καὶ τὰ ἀπόρρητα τὰ ἐγκλειόμενα εἰς κάθε μίαν ἐξ αὐτῶν. Ἡ πόλις περιέλλεται πάντοθεν ὑπὸ παμμεγίστων ὀφιντορῶν, τὰ ὁποῖα ἱδρύθησαν ὑπὸ διαφόρων ἐπιχειρηματιῶν καὶ ἰατρῶν χάριν τῶν ἐξ ἕλων τῶν μερῶν τῆς Ἀμερικῆς συρρεόντων ἐκεῖ διὰ λόγους ὑγείας. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ἐξόριστοι, ἀπελαυνόμενοι ἐκ τῶν τόκων τῆς γενῆσείς των ὑπὸ τῶν μαστιζουσῶν τὴν ἀνθρωπότητα νόσων, ὁ τόπος ὅμως τῆς ἐξορίας των εἶναι ἀληθινὸς παράδεισος. Τὰ ὑπερηφάνως ὑψούμενα πέραν τῆς πόλεως Βραχώδη Ὄρη, στέλλουν εἰς τὸ Denver τὸν καθαρὸν καὶ ζωογόνον ἀέρα, τὸν ὁποῖον ἡ ξηρὰ καὶ διαυγὴς ἀτμόσφαιρα ἀφῆνει ἀμόλυντον ἀπὸ πάσης ὑγρασίας καὶ ἀκαθαρσίας.. Περιπλέον ὁ διαρκῶς μειδιῶν οὐρανὸς καὶ ἡ λαμπρότης τοῦ ἡλίου καθιστῶσι τὴν ἐν τῇ ὡραίᾳ καὶ γραφικωτάτῃ ὑπαίθρῳ χώρᾳ πόρξ τοῦ Δένβερ ζωὴν ἀληθῆ πανήγυριν, διὰ δὲ τοὺς ἀδυνατοῦντας νὰ ἀπολαύσωσι τὸν ἐξοχικὸν βίον ὑπάρχουσι τὰ θαυμάσια πάρκα τῆς πόλεως μὲ τὰς σπειρὰς ἀτραποὺς των ἀνὰ μέσον πυκνῶν καὶ κατακρασίνων δενδροστοιχιῶν, μὲ τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας λίμνας των καὶ μὲ τοὺς γραφικωτάτους ἀνθώνας των

Μόλις φθάσῃ τις εἰς τὸ Denver καὶ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἀμαξοστοιχίας εἰς τὸ Union Station, ἡ πόλις τὸν καλωσορίζει μὲ τὸν χαιρετισμὸν «Welcome», ἐπιγεγραμμένον μὲ παμμέγιστα καὶ μακρόθεν διακρινόμενα γράμματα ἐπὶ τῆς μετώπης μιᾶς μεγάλης καὶ κομψοτάτης ὀρειχαλκίνης ἀψίδος, ἡ ὁποία εἶναι ἓν τῶν περικαλλεστέρων ἀρχιτεκτονικῶν κοσμημάτων τῆς πόλεως. Ἅμα ὡς ἐξέλθῃ ὁ ἐπισκέπτης ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ εἰς τὴν ἐξωθεν διερχομένην ὡραίαν καὶ εὐρυτάτην Δεκάτην Ἑβδόμην Ὁδὸν ἐπιβεβαιοῦται ἡ πρώτη ἐντύπωσις του περὶ τῶν φιλοξένων διαθέσεων τῆς πόλεως ἐκ τῆς φιλοφροσύνης καὶ τῆς προσηνείας τῶν πολιτικῶν της, οἱ ὁποῖοι εἶναι πάντοτε πρόθυμοι εἰς ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς ξένους. Μία κυρία ἐκ Νέας Ὑόρκης, μεταβᾶσα ἐσχάτως εἰς Denver, ἀφηγεῖτο μετὰ τὴν ἐπάνοδόν της εἰς τὴν πολυάσχολον καὶ ψυχρὰν κοσμόπολιν ἐν ἐπεισοδίου χαρακτηριστικὸν τῆς φιλοξενίας τῶν Δενβερίων. Ἰσταμένη εἰς τὴν γωνίαν τῶν Ὁδῶν Δεκάτης Ἑβδόμης καὶ Broadway, ἀνέμενε τὸ κάρρον διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν πρὸς ἀναχώρησιν. Ἡ ὥρα παρήρχετο καὶ τὸ κάρρον δὲν ἐφαίνετο, ἡ δὲ Νεοϋορκέζα κυρία ἠδημόνει ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θὰ ἔχανε τὸ τραῖνον. Παρατηρήσασα μίαν κυρίαν ἐξερχομένην ἐκ παρακειμένου φαρμακοπωλείου, τὴν παρεκάλεσε νὰ νὰ τῆς δώσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ τροχοδρομικοῦ συστήματος τοῦ Δένβερ. Ἡ κυρία, πρὸς ἣν ἀπευθύθη, ἀντὶ ἀπαντήσεως ἔλαβε τὴν Νεοϋορκέζαν ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τὴν ὡδήγησεν εἰς τὸ αὐτοκίνητόν της, μὲ τὸ ὁποῖον τὴν μετέφερεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν διὰ νὰ μὴ

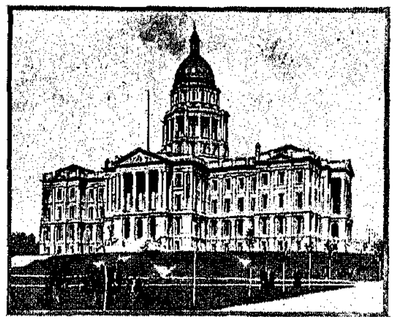

ΤΟ ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

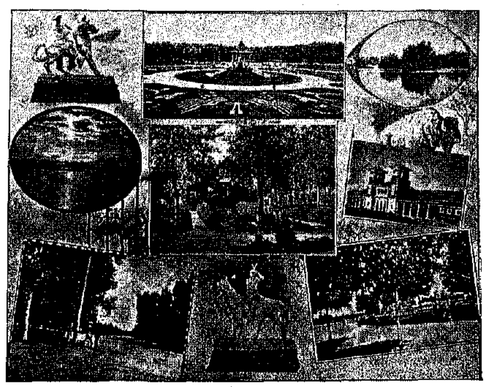

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΚΗΠΟΥΣ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

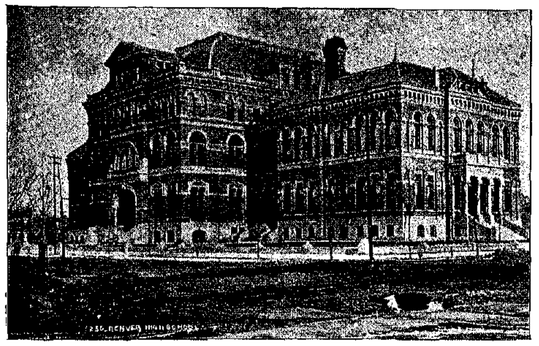

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

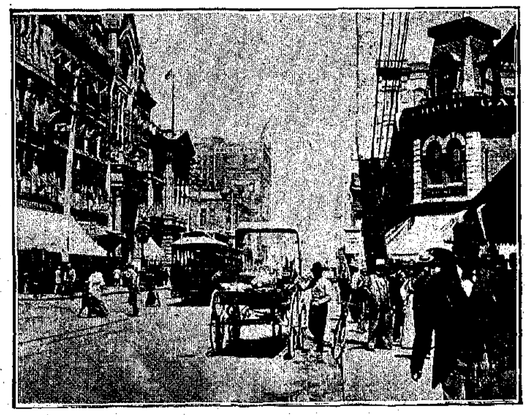

ΜΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

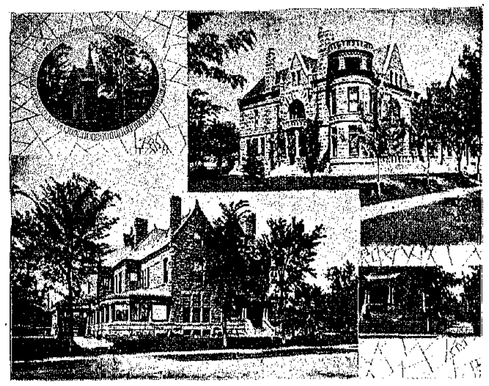

ΑΙ ΩΡΑΙΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

χάση τὸ τραῖνον. Τόσην φιλοπρόσυνην καὶ φιλοξενίαν δὲν συναντᾷ βεβαίως κανεὶς εἰς πολλὰς πόλεις τοῦ Νέου ἢ καὶ τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου.

Αἱ σπουδαιότεραι καὶ ὡραιότεραι τῶν ἀρτηριῶν τοῦ Δένβερ εἶνε αἱ ὁδοὶ Δεκάτη Ὄκτη καὶ Δεκάτη Ἑβδόμη. Ὅσαι ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τῶν ὁδῶν τούτων δὲν διακρίνονται διὰ τὸ μέγεθός των διαπρέπουσιν ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῷ κάλλει καὶ κομψότητι ρυθμοῦ. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἡ δὲ δευτέρα εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν μεγάλων ξενοδοχείων, τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν ἐμπορικῶν κτιρίων. Τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς πόλεως συμμερίζονται καὶ ἄλλαι τινὲς ὁδοί, ὅλαι δὲ ἀνεξαιρέτως διακρίνονται διὰ τὴν ἄμεμπτον καθαριότητά των καὶ διὰ τὴν μαθηματικὴν εὐθύτητά των. Ὑψηλὰ κτίρια κοσμοῦσι τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς πόλεως, περιλαμβάνοντα τὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα, τὰ δημόσια ὅμως κτίρια τῆς πόλεως εἶναι τὸ ὡραιότερον στόλισμά της.

Μεταξὺ τῶν δημοσίων κτιρίων τοῦ Δένβερ πρωτεύει τὸ Καπιτώλιον τῆς Πολιτείας τὸ ὁποῖον εἶναι μία κοψὴ μικρογραφία τοῦ Καπιτωλίου τῆς Οὐασιγκτώνος, ὑψοῦν τὸν κιονοστήριχτον ὅγλον του ἀναμέσον τῶν ὡραίων δενδροστοιχιῶν τοῦ μικροῦ πάρκου, ὅπου κεῖται. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς περικαλλοῦς ταύτης οἰκοδομῆς ἐδαπανήθησαν 2,000,000 δολλάριον. Κεῖται ἐπὶ λοφίσκου καὶ ἔχει πρόσοψιν 383 ποδῶν καὶ βάθος 313 ποδῶν. Ἐπιδεξιοτέχνην ἐντύπωσιν ἐμποιοῦν ἐπίσης εἰς τὸν ἐπισκέπτην τοῦ Δένβερ τὸ Δημαρχεῖον, τὸ μέγαρον τῶν κυβερνητικῶν γραφείων, τὸ μέγαρον τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Ταχυδρομείου, τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, ἡ Μασωνικὴ Στοά, τὰ κτίρια τῶν Ἑθνικῶν Τραπεζῶν, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Δένβερ, ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ τοῦ Δένβερ, τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Chamberlin, ἡ Σχολὴ τῶν Τεχνῶν, τὸ Κολλέγιον τῶν Βαπτιστῶν, τὸ Ἰησουϊτικὸν Κολλέγιον, ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (τῶν Ἐπισκοπελιανῶν), ὁ Πρότος Ναὸς τῶν Βαπτιστῶν, τὸ Φθισιατρεῖον καὶ ὁ μέγας σιδηροδρομικὸς σταθμὸς (Union Station). Ὁ σταθμὸς οὗτος, ἐκτισμένος ἐκ πεπηγμένης λάβας καὶ ἀμμολίθου, κεῖται εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως καὶ ἀποτελεῖ ἓν τῶν μεγαλοπρεπεστέρων ἀρχιτεκτονικῶν κοσμημάτων της. Ἐξ αὐτοῦ ἀναχωροῦσιν ἡμερησίως 41 ἀμαξοστοιχίαι ἐπιβατῶν πρὸς ἅλας τὰς διευθύνσεις διὰ τῶν γραμμῶν τῶν σιδηροδρόμων Union Pacific, Kansas Pacific, Burlington & Missouri, Chicago & Northwestorn, Atchison, Topoka & Santa Fe, Chicago, Rock Island and Pacific, Missouri Pacific, Denver, Texas and Fort Worth, καὶ Denver and Rio Grande. Διὰ τῶν σιδηροδρόμων τούτων ἀποδιδάζονται ἐπίσης ἐτησίως εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Δένβερ 500,000 ταξειδιῶται.

Οἱ περιηγηταὶ ἐπισκέπτονται τὸ Δένβερ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Θέρους μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Φθινοπώρου. Κατὰ τοὺς μῆνας τούτους τὰ μεγάλα καὶ πολυτελέστατα ξενοδοχεῖα τοῦ Δένβερ μεταβάλλονται κυριολεκτικῶς εἰς νομισματοποιεῖα, ἡ ἐμπορικὴ δὲ κίνησις τῆς πόλεως διπλασιάζεται σχεδόν.

Ἡ Τοῦς περιηγητὰς ἐλκύουσιν ὄχι μόνον τὰ Θέλγητρα τοῦ Δένβερ, ἀλλὰ καὶ αἱ μαγευτικαὶ φυσικαὶ καλλοναὶ τῶν πέριξ καὶ ἰδίᾳ τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων, ὅπου ἐκ δρόμου ἡμερησίως καθ' ὁμάδας οἱ ξένοι. Τὰ μέσα διὰ τὰς ἐκδρομὰς ταύτας εἶναι ἀριθμοῦστατα.

Πολλαὶ ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν διέρχονται διὰ τῆς καρδίας τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων καὶ μεταφέρουσι τοὺς περιηγητὰς εἰς τὰς ρομαντικὰς κοιλάδας των καὶ εἰς τὰς χιονοσκεπεῖς κορυφάς. Αἱ φυσικαὶ σκηνοθεσίαι αἱ ὁποῖαι ἐξαλίσσονται πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἐκδρομέως καὶ εἰς τὴν πεδινὴν χώραν καὶ μεταξὺ τῶν ὑπερηφάνων ὀρέων διαφεύγουσι τὰ ὅρια τῆς περιγραφικῆς δυνάμεως τῆς γραφίδος καὶ τοῦ χρωστῆρος τοῦ ζωγράφου. Φυσικὰ πάρκα ἀναμέσον τῶν ὀρέων ἢ ἐπὶ τῶν κορυφῶν των εἰς ὕψος ὑπερβαῖνον ἑνίοτε τοὺς 10,000 πόδας, γραφικώτατοι κοιλάδες, ἀγρίας μεγαλοπρεπείας χαράδραι, ὁμοιάζουσαι μὲ χαίνοντα καὶ σκοτεινὰ βάραθρα, εἰς τὸ βάθος τῶν ὁποίων μόλις διακρίνεται τὸ ἀργυροῦν ρεῦμα μεγάλων καὶ μικρῶν ποταμῶν, φυσικαὶ γέφυραι ἀπὸ πλευρᾶς εἰς πλευρὰν, καταρράκται κρημνίζοντες τὰ ὕδατά των δι' ἀλλεπαλλήλων κρημνῶν μέχρι τῶν προπόδων τῶν ὀρέων ἑνίοτε, θάση πυκνότατα πολυαιωνοβίων δένδρων, χιονεσκεπεῖς κορυφαὶ καὶ ἄλλα θαυμάσια ἔργα τῆς φύσεως, ἀποτελοῦσι τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἐκδρομῆς εἰς τὰ Βραχώδη Ὄρη.

Εἰς τὸ διάστημα μιᾶς καὶ μόνης ἡμέρας δύναται κανεὶς, ἀναχωρῶν σιδηροδρομικῶς ἐκ Δένβερ, νὰ διασκελίσῃ τὰς γραφικὰς ὑπορείας τῶν ὀρέων τούτων καὶ εἰς ὀλίγας ὥρας νὰ ἀναρριχηθῇ, ὀλίγας νὰ κινήσῃ κὰν τοὺς πόδας του, ἐπ' αὐτῆς τῆς σπουδαιοτέρας στήλης τῆς Ἀμερικῆς, τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦσι τὰ Βραχώδη Ὄρη, εἰς ὕψος 14,000 ποδῶν. Ἐκ μιᾶς τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων τούτων νομίζει τις ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν στέγην τοῦ κόσμου καὶ βλέπει κάτωθεν αὐτοῦ εἰς ἀπόστασιν 2,000 ποδῶν ἀτελεύτητα καὶ μεγαλοπρεπῆ δάση καὶ κάτω τὰ ὑψώματα τῶν ὑπωρειῶν, ὁμοιάζοντα μὲ βράφη πρόσπαθοῦντα νὰ ἀναρριχηθῶσιν εἰς τὰ σκέλη τῆς μητρός των, κατωτέρω δὲ τὴν ἀνέρμονα πεδιάδα μὲ τὸ Δένβερ καὶ τὰς ἄλλας πόλεις της. Τὰ Βραχώδη Ὄρη διετρυπήθησαν εἰς 32 μέρη καὶ διὰ μέσου αὐτῶν κατεσκευάσθησαν ἰσάριθμοι σιδηροδρομικαὶ σήραγγες.

Τὸ Δένβερ ἔχει ἓν ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν. Αἱ γυναῖκές του ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, τὸ ὁποῖον ἐξασκοῦσι μετὰ πολλῆς μετριοφροσύνης καὶ ἀξιοπρεπείας. Τὸ ψηφίζειν θεωρεῖται καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ὡραίου φύλου τοῦ Δένβερ ὡς καθῆκον μᾶλλον παρὰ ὡς δικαίωμα. Μέγα ὅμως μέρος τῶν κυρίων καὶ τῶν θεσπεσιέων ἀρνοῦνται ἀπερόφυνως νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἀπένειμαν εἰς αὐτὰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, ἐμμένουσαι εἰς τὰς παλαιὰς περὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς γυνικὸς παραδόσεις. Καὶ αἱ πρῶται καὶ αἱ δεύτεραι εἶναι φανατικαὶ εἰς τὰς ἰδέας των. Ἂν ἐρωτήσῃς μίαν τῶν πρώτων, ἂν ψηφίζῃ, θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ μὲ ἔμφασιν: «Καὶ βέβαια ψηφίζω! Διατί ὄχι;» Ἂν ἀποτείνῃς τὴν ἰδίαν ἐρώτησιν εἰς μίαν τῶν δευτέρων, θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ μὲ ἀγανάκτησιν: «Καὶ διὰ ποῖον μὲ παίρνετε κύριε, ὥστε νὰ κάμω ὅ,τι κάμνουν αἱ ἄλλαι τρελλογυναῖκες!»

Ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως τὸ Δένβερ δύναται νὰ κατηχηθῇ ὅτι ἵσταται εἰς τὴν πρώτην σειρὰν μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες τῶν εὐπόρων τάξεων τοῦ Δένβερ συμπληροῦσι τὰς σπουδάς των καὶ τὴν ἐμπορικήν των μόρφωσιν εἰς τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἱδρύματα τῶν Ἀνατολικῶν Πολιτειῶν. Ὁλόκληρος ὁ κοινωνικὸς ὀργανισμὸς τῆς μητροπόλεως τοῦ Κολοράδου εἶναι ὑγιής. Δὲν ἔχει βεβαίως ἡ πόλις αὕτη τὰ κοινωνικὰ κέντρα τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀναλόγως ὅμως τοῦ μεγέθους της καὶ τῶν ὑλικῶν της μέσων καθιστᾷ ἀρκετὰ τερπνὴν τὴν ἐσπερινὴν ζωὴν μὲ τὰ θέατρά της, τὰς λέσχας της καὶ τὰ ἄλλα κέντρα τῶν κοινωνικῶν συναθροίσεων καὶ διασκεδάσεων. Αἱ μεγάλαι λέσχαι τοῦ Δένβερ θὰ ἠδύναντο νὰ κοσμήσωσι τὴν Πέμπτην Ἀβενόρον τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸ Broadway Theatre ἀπαῦ τοῦλάχιστον τῆς ἑβδομάδος ἀποκτᾷ τὴν ζωηρότητα τοῦ Metropolitan Opera House τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸν χειμῶνα αἱ εὔποροι τάξεις τοῦ Δένβερ φοιτῶσι μετὰ ὀρησκευτικοῦ ζήλου εἰς τὸ θέατρον τοῦτο. Τὸ «Orpheum» καὶ τὸ «Auditorium» μοιράζονται τοὺς θαμῶνας μὲ τὸ Broadway Theatre, ἂν καὶ εἶναι κωμειδυλλιακὰ μᾶλλον θέατρα. Ἡ θεατρικὴ κίνησις τοῦ Broadway λήγει τὸ Θέρος ὅτε λαμβάνει ζωὴν ὡς κοινωνικὸν ἐντευκτήριον τὸ πάρκον τοῦ Elitch μὲ τὸ εὐρυχωρότατον του θέατρον καὶ τοὺς γραφικωτάτους ἀνθῶνάς του.

Τὸ μεγαλείτερον ὅμως κοῦχημα τοῦ Δένβερ εἶναι τὰ σχολεῖά του, συνάμενα νὰ παραδληθῶσι πρὸς τὰ καλλίτερα τῆς Ἀμερικῆς. Φοιτῶσιν εἰς αὐτὰ 35,000 μαθητῶν περίπου, διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὁποίων ἀσχολοῦνται 800 διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι καὶ δαπανῶνται 800,000 δολλάρια.

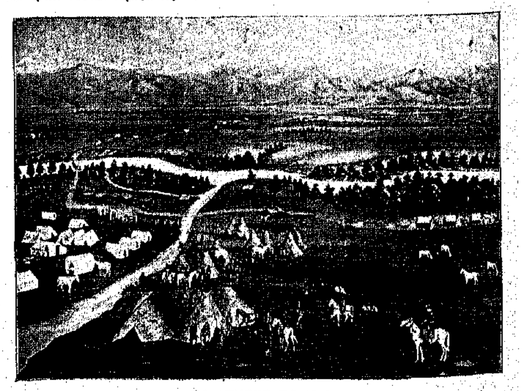

ΤΟ ΔΕΝΒΕΡ ΤΩ 1859

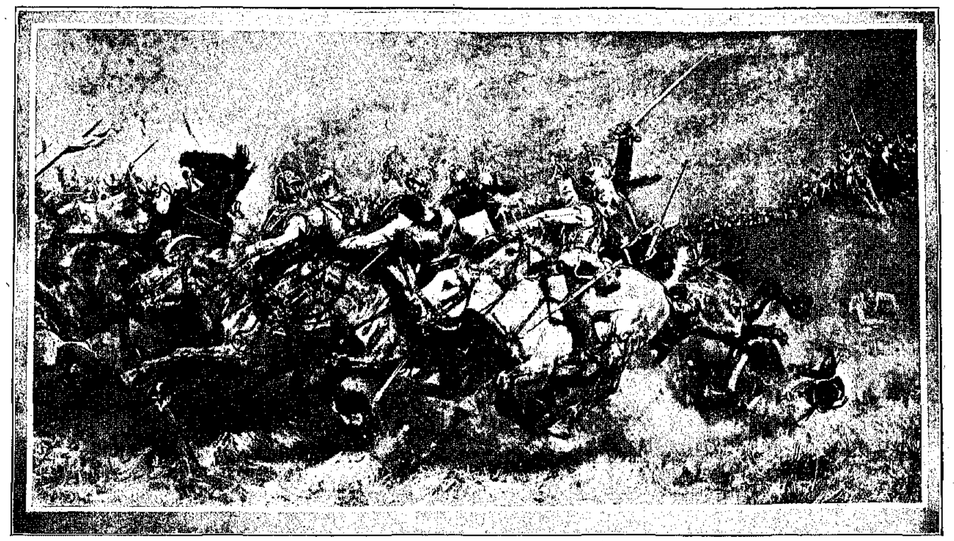

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΙΠΠΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΑΧΑΣ

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΦΟΒΕΡΩΤΕΡΑΣ ΙΠΠΟΜΑΧΙΑΣ

Το ἱππικὸν εἶναι τὸ ἔρεισμα καὶ τὸ κόσμημα ἐν ταύτῳ κάθε στρατοῦ. Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἡ ὁρμὴ τῶν πολεμικῶν ἵππων καὶ οἱ στιβαροὶ βραχίονες τῶν θωρακοφόρων ἱππέων ἔκριζον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς μάχας, καὶ τώρα δὲ ἀκόμη, ὅτε αἱ βόμβαι τοῦ πυροβολικοῦ ἀποδεκατίζουν τὰς τάξεις τῶν ἀντιμαχομένων καὶ θερίζουν ἀδιακρίτως ἱππεῖς καὶ πεζούς, ἐκτοπίζουσι τοὺς ἀντιπάλους ἐκ τῶν θέσεών των, ὅσον ὀχυραὶ καὶ ἂν εἶναι αὗται καὶ ἐπιτάσσουσαι τὴν ὑποχώρησιν καὶ τὴν φυγὴν μὲ τὸν κρότον τῆς ἐκρήξεώς των καὶ μὲ τὰ κατακερματούμενα θραύσματά των, τὸ ἱππικὸν ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῆται ἀπαραίτητον μέρος παντὸς στρατοῦ καὶ αἱ διάφοροι κυβερνήσεις δαπανοῦν κολοσσιαῖα ποσὰ διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν διατήρησιν μεγάλου ἀριθμοῦ ἵππων ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἡ χρῆσις τοῦ ἱππικοῦ ἐν ταῖς πολέμοις εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα Ἀσιατικὴ ἐπινόησις. Καθ' οὗς χρόνους οἱ Πέρσαι καὶ οἱ ἄλλοι Ἀσιατικοὶ λαοὶ ἐξεστράτευον κατ' ἀλλήλων μὲ ἵππους, οἱ ἰδικοί μας πρόγονοι ἀφηνον τοὺς ἵππους ἡσύχους εἰς τοὺς σταύλους καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς μὲ τὴν ἰδιότητα τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν καὶ ἐξῆρχοντο εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἀποστολικῶς. Εἰς τοὺς παλαιοτέρους χρόνους οὔτε κὰν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ δὲν ἀντεπεξῆρχοντο κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἔφιπποι, προτιμῶντες τὰ ἀναπαυτικώτερα ἅρματα ἀπὸ τῶν ὁποίων συνεκρότουν μονομαχίας, συνοδευομένας μὲ τοὺς ἀπαραιτήτους διαλόγους, ὧν ἰδέαν μᾶς δίδει ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ Ἰλιάδι του. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ χρῆσις τοῦ ἱππικοῦ ἐν τοῖς πολέμοις εἰσήχθη πολὺ βραδύτερον, οἱ καλλίτεροι δὲ ἱππεῖς ἐθεωροῦντο οἱ Θεσσαλοί, οἱ ὁποῖοι ἔτρεφον καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν ἑλληνικῶν ἵππων. Ἐφ' ὅσον οἱ αἰῶνες διεδέχοντο ἀλλήλους καὶ ὁ πόλεμος ἐπιστημοποιεῖτο, τὸ ἱππικὸν ἀπέκτα περισσοτέραν σπουδαιότητα καὶ ἔπαιζε μεγαλήτερον ρόλον εἰς τὰς μάχας, κατὰ δὲ τὸν μεσαίωνα, περὶ τὰ τέλη τοῦ ὁποίου μόλις ἐφευρέθησαν τὰ πυροβόλα ὅπλα, τὸ πᾶν σχεδὸν ἐγίνετο διὰ τῶν ἱππέων ἐν τοῖς πολέμοις. Οἱ σιδηρόφρακτοι ἱππόται ἐξωμνήθησαν ὑπὸ τῶν τροβατόρων τοῦ μεσαίωνος ὅσον καὶ οἱ ἁρματηλάται τρωμάχοι ἥρωες ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου. Εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους, καθ' οὗς τὸ πυροβολικὸν ἤρχισε νὰ παίζῃ τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὰς μάχας, τὸ ἱππικὸν δὲν ἔχασε πολὺ ἐκ τῆς ἀρχαίας σπουδαιότητός του. Αὐτὸς ὁ Μέγας Ναπολέων, ὅστις ἀπεκάλει τὸ πυροβολικὸν κλειδὶ τῆς μάχης, ἑβασίλευε μεγάλως ἐπὶ τοῦ ἱππικοῦ, ἡ δὲ ἀνδρεία τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ἀπηθανατίσθη ὑπὸ τοῦ Βίκτορος Οὐγγὼ εἰς τὴν θαυμασίαν περιγραφὴν τῆς μάχης τοῦ Βατερλώ, μετὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐπιζήσαντες ἐκ τῶν λαμπρῶν ἐκείνων ἱππέων δὲν ἐπανεῖδον πλέον τὴν μαγνητίζουσαν ὄψιν τοῦ Αὐτοκράτορός των. Οἱ πολεμικώτεροι τῶν λαῶν τῆς ἀρχαιότητος ἦσαν ἀχώριστοι ἀπὸ τῶν ἵππων. Οἱ Οὖνοι, ἐπὶ παραδείγματι, ἀπετέλουν σχεδὸν ἓν σῶμα μετὰ τῶν ἵππων των, κοιμώμενοι ἐπ' αὐτῶν καὶ μαγειρεύοντες ἀκόμη τὴν τροφήν των χωρὶς νὰ ἀφιππεύσωσιν. Ὁ ἱδρὼς τοῦ ἵππου καὶ ἡ ζωϊκὴ θερμότης ἤρκουν διὰ νὰ κατασήσουν φαγώσιμον τὸ κρέας, τὸ ὁποῖον ἐκίνετο ὑπὸ τὸ σάγμα καὶ ἀφήνετο ἐκεῖ ἐπί τινας ὥρας. Σήμερον τὸ ἱππικὸν ἐξακολουθεῖ μὲν νὰ ἀποτελῇ σπουδαῖον μέρος παντὸς στρατοῦ, εὑρίσκεται ὅμως ὑπὸ κρίσιν ἡ χρησιμότης του, ἐπειδὴ τὸ πυροβολικὸν τείνει νὰ καταστήσῃ περιττὴν τὴν ὁρμὴν τῆς ἐφόδου εἰς τὰς μάχας.

Ἐπὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὰς σημερινὰς μάχας ὁ Ἄγγλος στρατιωτικὸς ἀρθογράφος Τ. Η. Manners Howe δημοσιεύει ἐνδιαφέρουσαν πραγματείαν ἐν τῷ Λονδινέῳ περιοδικῷ «Sphere», προσθέτων καὶ ζωηρὰν περιγραφὴν μιᾶς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἱππομαχιῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, καθ' ἣν τὸ ἱππικὸν προσέφερε πράγματι ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ λοιπὸν στρατευμα καὶ ἔκρινε τὴν ἔκβασιν τῆς μάχης. Ἡ ἱππομαχία αὕτη, παριστανομένη εἰς τὴν ἀνωτέρω ὡραίαν εἰκόνα, ἀποτελεῖ ἓν τῶν μεγάλων γεγονότων τοῦ Γαλλο-Γερμανικοῦ πολέμου καὶ εἶναι γνωστὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς «Todtenritt», ἤτοι φονικὴ ἐπέλασις.

Ἐν τῇ πραγματείᾳ του ὁ Ἄγγλος ἀρθογράφος, ὑπραμυνόμενος τοῦ ἱππικοῦ καὶ ὑποστηρίζων μάλιστα ὅτι οἱ ἱππεῖς πρέπει νὰ διατηρήσουν τὰς μακρὰς λόγχας τῶν αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς τὰς ἐφόδους, χαρακτηρίζει τὸν ἔφιππον στρατὸν ὡς ἔμψυχον κεραυνόν.

Ἡ ἱππομαχία τὴν ὁποίαν περιγράφει ὁ Howe συνεκροτήθη ἐν Rezonville τῆς Γαλλίας τὴν 14 Αὐγούστου τοῦ 1870, ἤτο δὲ μία τῶν πλέον ἀπεγνωσμένων μαχῶν αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον. Τέσσαρες ὁλόκληροι Γάλλο Γερμανικοῦ ἱππικοῦ ἀπωλέσθησαν, τὸ κέρδος ὅμως ἦτο ἀπείρως μεγαλήτερον τῆς ἀπωλείας. Οἱ Γερμανοὶ ἐκέρδισαν καιρόν, ἔλαβον ἐν τῷ μεταξὺ ἐνισχύσεις καὶ ἠνάγκασαν κατόπιν τοὺς Γάλλους εἰς ὑποχώρησιν.

Ἡ μάχη ἦτο ἀμφίρροπος. Οἱ δύο ἀντίπαλοι στρατοὶ ἐμάχοντο ἀπὸ ὡρῶν. Οἱ ἐπιτιθέμενοι Γερμανοὶ εἶχον ἐξανληθῆ καὶ ὑποστῆ μεγάλας ἀπωλείας. Οἱ Γάλλοι ἤρχισαν ἐπεκτείνοντες τὴν γραμμὴν των ὅπως κάμωσιν ὁπφασιστικὴν ἀντεπίθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας δὲ ἐκρίνετο ἡ μάχη. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς Von Bredow διετάχθη νὰ ἐφορμήσῃ μὲ τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησίν του ἱππικὸν κατὰ τῆς Γαλλικῆς παρατάξεως καὶ νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν ἀντεπίθεσιν τῶν Γάλλων ἕως καὶ ἐπὶ θυσίᾳ καὶ τοῦ τελευταίου ἱππέως του. Ἔκρεπε νὰ κερδηθῇ χρόνος, διότι οἱ Γερμανοὶ ἀνέμενον ἐνισχύσεις καὶ θὰ ἀπέκρουον μὲ αὐτὰς τὴν ἀντεπίθεσιν. Ὁ στρατηγὸς Von Bredow ὠδήγησε τοὺς ἱππεῖς του κατ' εὐθεῖαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ πρώτη γραμμὴ τῶν Γάλλων διεσπάσθη, μετ' ὀλίγον δὲ διεσκεδάθη καὶ ἡ δευτέρα γραμμὴ καὶ τὸ Γαλλικὸν πυροβολικὸν περιεκυκλώθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἱππέων. Κατόπιν περικυκλωθέντες οἱ ἱππεῖς οὗτοι ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ ἱππικοῦ—ὡς παριστάνεται ἐν τῇ ἀνωτέρω εἰκόνι—εἶχον πλέον νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ζωήν των καὶ νὰ ἀνοίξωσι διέξοδον διὰ μέσου τοῦ στίφους τῶν ἐχθρῶν. Ἐκ τῶν ἓξ Ἰώνων τοῦ Γερμανικοῦ ἱππικοῦ δύο μόνον ἐπέστρεψαν εἰς τὰς γερμανικὰς τάξεις, ὁ σκοπὸς ὅμως τῆς ἀπελπίδος ἐκείνης ἐφόδου εἶχεν ἐπιτευχθῆ. Ἡ ὁρμὴ τῆς ἐφόδου τόσον εἶχε κλονίσει ὁλόκληρον τὴν Γαλλικὴν παράταξιν, ὥστε ἡ μελετωμένη ἀντεπίθεσις κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐγκατελείφθη καὶ ἐκερδήθη καιρὸς διὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐνισχύσεων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ Γερμανοὶ ἐξώθησαν τὸν Bazaine μετὰ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν παγίδα τοῦ Μέτς.

ΤΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΛΛΗΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΥ

Ο ΤΑΝ ΠΡΟ 300 καὶ ἡμίσεως αἰώνων περίπου ὁ Σὰρ Χάνς Σλὼν παραχώρει εἰς τὸ Ἀγγλικὸν δημόσιον διὰ τῆς διαθήκης του τὴν πολύτιμον συλλογήν του ἐκ βιβλίων, χειρογράφων καὶ ἐπιστημονικῶν εἰδῶν, οὐδεὶς βεβαίως ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ συλλογὴ ἐκείνη θ' ἀπετέλει τὸν πυρῆνα τοῦ μεγίστου ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ θαυμασιωτάτου Βρετανικοῦ Μουσείου. Τόσον εἶναι ἀληθὲς ὅτι οὐδεὶς ἐφαντάζετο τοιαύτην γιγαντιαίαν ἐξέλιξιν ὥστε τὸ πρῶτον στάδιον τῶν 100—150 ἐτῶν τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου παρῆλθεν ἐν βραδυτάτῃ ἐξελίξει καὶ μόλις τὰς τελευταίας 6—8 δεκαετηρίδας ἡ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξίς του ἐγένετο δι' ἁλμάτων ἀληθῶς.

Συλλογαὶ ἰδιωτικαὶ ἠγοράζοντο ἢ ἐδωροῦντο καὶ ἄλλαι αἱ παγκόσμιοι πηγαὶ ἠνοίχθησαν βαθμηδὸν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου. Καὶ τοιουτοτρόπως σήμερον τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον περιλαμβάνει πᾶν ὅ,τι ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια παρήγαγεν ἐν παντὶ κλάδῳ καὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ. Εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, μία γενικὴ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις καὶ μορφάς, προσέτι δὲ ἱστορία τῆς Γῆς καὶ τῆς φύσεως· διότι τὸ Μουσεῖον ἔχει καὶ τμῆμα φυσικῆς ἱστορίας εἰς ἰδιαίτερον οἴκημα, εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲν ἐλλείπει ἐκ τῶν δυναμένων νὰ συντελέσουν εἰς τὴν πλήρη ἀναπαράστασιν τῆς ζωῆς ἐν τῷ πλανήτῃ ἡμῶν.

* * *

Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον κεῖται εἰς τὸ Κεντρικὸν Λονδῖνον, ἀκριβῶς δὲ εἰς τὸ Μπλούμσπαρυ, τὸ παλαιὸν ἀριστοκρατικὸν διαμέρισμα τοῦ Λονδίνου. Εἶναι ἐπιθληκιώτατον Ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ κτίριον καὶ ἔκτισται ἀκριβῶς πέριξ τοῦ χώρου, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκετο τὸ μικρὸν καὶ ἄσημον κτίριον, τὸ περιλαβὸν τὴν συλλογὴν τοῦ Σλών, κατὰ τὸ 1759. Τὸ κτίριον κατ' ἐπανάληψιν ἐπεκταθὲν καὶ εὐρυνθὲν ἔχει σήμερον πρόσοψιν 370 ποδῶν μήκους καὶ 40 στήλας Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ. Ἂν ἔλειπεν ἡ κατωφάδης χροιὰ ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς τοῦ Λονδίνου καταστάσεως, τὸ μεγαλοπρεπέστατον κτίριον θ' ἀπετέλει ἀληθῶς ἔκλαμπρον θέαμα.

* * *

Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον ἔχει, ὡς εἰκός, ἰδιαιτέραν τινὰ ἕλξιν διὰ τὸν Ἕλληνα ἐπισκέπτην τοῦ Λονδίνου. Ὅπως οἱ διερχόμενοι ἐκ Παρισίων Ἕλληνες θεωροῦν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Λούβρον καὶ νὰ προσφέρουν τὴν λατρείαν των πρὸς τὴν δεσμώτιδα θεὰν τῆς καλλονῆς, τὴν ἐξόριστον ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ Λεωνίου Καλοῦ, τὴν Ἀφροδίτην, οὕτω καὶ οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ Λονδῖνον αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μεταβοῦν εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον διὰ νὰ προσκυνήσουν τὰ τόσα καὶ τόσα Ἑλληνικὰ κειμήλια τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸν πολυτιμότερον, τὸν ἀνεκτίμητον θησαυρὸν τοῦ Μουσείου τούτου. Ἄνευ ἀληθοῦς τῶν Ἑλληνικῶν μαρμάρων τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον θὰ ἐστερεῖτο τῶν

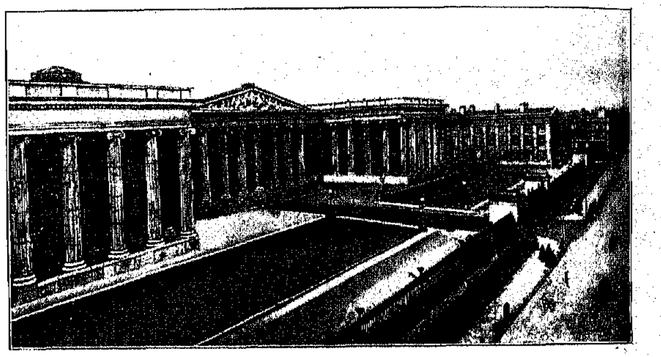

ΤΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ· ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΑΥΤΟΥ

ἐννέα δεκάτων τοῦ παγκοσμίου του ἐνδιαφέροντος. Πλὴν ἄλλως τε Μουσεῖον ἐν τῷ Κόσμῳ, ἄνευ δειγμάτων Ἑλληνικῆς τέχνης, εἶναι ἀσήμαντον καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοηθῇ ὕπαρξις Μουσείων σήμερον χωρὶς νὰ ἔχῃ, εἴτε ἐν πρωτοτύπῳ, εἴτε εἰς ἐκμαγεῖα, δείγματα τῶν προγονικῶν μας ἀριστουργημάτων.

* * *

Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον καυχᾶται ὅτι ἔχει τὰς τελειοτέρας συλλογὰς παντὸς εἴδους, ἐξαιρέσει μόνον τῶν συλλογῶν ἑκάστου τόπου τῆς συλλογῆς. Δηλαδὴ ἔχει τὴν τελειοτέραν Συλλογὴν ἀρχαίων κειμηλίων—ἐκτὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαρχόντων, τὰ ὁποῖα εἶναι τελειότερα.

ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΕΦΙΠΠΩΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ἔχει τὴν τελειοτέραν συλλογὴν νομισμάτων, ἐκτὸς τῶν κατὰ τόπους συλλογῶν κτλ. Προκειμένου μάλιστα περὶ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν νομισμάτων ἐνθυμούμεθα ὅτι πέρυσιν ἐπισκεφθέντες, μετὰ τοῦ διακριτοῦ Ἕλληνος καὶ παγκοσμίου αὐθεντίας καὶ φήμης νομισματολόγου κ. Σβορώνου, τὴν Αἴθουσαν τῶν Νομισμάτων, ἐμάθομεν παρ' αὐτοῦ πλείστας ὅσας λαμπομαρείας ἀξιοθαυμάστους ἀληθῶς περὶ τοῦ ζήλου καὶ τῆς φιλοτιμίας, μεθ' ἧς ἐργάζονται οἱ Ἄγγλοι πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου.

— Εἰς αὐτὰς ἐδῶ τὰς θήκας, μᾶς ἔλεγεν ὁ κ. Σβορώνος, περιέχονται νομίσματα ἀξίας 600 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων..... Ἀλλὰ μὴ σᾶς μέλει· ἔχομεν ἡμεῖς καλλίτερα. Καὶ πολὺ γρήγορα θὰ τοὺς περάσωμε καὶ εἰς αὐτὰ τοὺς Ἄγγλους... Ἡ Ἑλληνικὴ Γῆ ἔχει θησαυροὺς ἀνεκτιμήτους... Σιγά, σιγὰ θὰ τοὺς ἀνακαλύψωμεν.

Ἂς ἀναβρέξωμεν τώρα ἐπικαίρως καὶ ἐν παρόντι τοῦ κ. Σβορώνου.

— Μόνον τὸ Ἀττικὸν δίδραχμον τοῦ Περικλέους (ἢ τοῦ Πεισιστράτου, δὲν ἐνθυμούμεθα ἀκριβῶς) δὲν ἔχομεν. Ἐνῷ οἱ Ἄγγλοι ἔχουν δύο. (Καὶ μᾶς ἐπέδειξε τὸ νόμισμα)... Ἐλπίζω ὅμως νὰ τὸ ἀποκτήσωμεν καὶ αὐτό.

Εἶναι ζήτημα 12—15 χιλιάδων δραχμῶν... Ἐμάθα ὅτι κάποιο πωλεῖται ἐκ μιᾶς ἰδιωτικῆς συλλογῆς ἐν Εὐρώπῃ.... Τί; Δύσκολον νὰ εὑρεθῇ πλούσιος Ἕλλην νὰ μᾶς τὸ ἀγόρασῃ.

Δὲν ἠξεύρομεν, ἂν ἔκτοτε ἐξεπλη ρώθη ὁ πόθος τοῦ μοναδικοῦ Ἕλληνος νομισματολόγου, ἀλλ' εὐχόμεθα, ἀνὸν ἤγινεν εἰσέτι, νὰ γίνῃ τοῦτο ταχέως.

* * *

Οὔτε ὁλόκληρος ἡ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου χαλκεντέρου θὰ ἤρκει καὶ μόνον διὰ ν' ἀπαριθμήσῃ τις τὰ περιεχόμενα τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου. Διὰ τοῦτο ἡ προκειμένη ὠχροτάτη περιγραφὴ ἂς θεωρηθῇ ὡς ἡμοσιογραφικὴ ἐντύπωσις τῆς στιγμῆς μάλλον, παρὰ ὡς περιγραφὴ μὲ τεχνικὰς ἀπαιτήσεις. Ἕλλην ὁ γράφων θὰ περιεγράφη τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστην ἀνὰ τὰ ἀπέραντα καὶ πλουσιώτατα διαμερίσματα τοῦ Μουσείου καὶ θὰ σταματήσῃ ἐκεῖ ὅπου τὸ Ἑλληνικὸ μάτι θὰ ἐλκυσθῇ ζωηρότερον.

Ἂς εἰσέλθωμεν ἀριστερόθεν τῆς κυρίας εἰσόδου εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Ἑλληνο-Ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων. Θὰ γνωρισθῶμεν μὲ πολλὰς ἐξεχούσας Ρωμαϊκὰς προσωπικότητας, μὲ τὸν Καίσαρα, μὲ τὸν Νέρωνα, μὲ τὸν Τιβέριον καὶ μὲ ἄλλους Αὐτοκράτορας, Αὐτοκρατείρας, στρατηγοὺς καὶ εὐγενεῖς Ρωμαίους. Θὰ ἴδωμεν ἐπίσης καὶ πλεῖστα ἀγάλματα θεῶν καὶ θειτνῶν Ἑλληνικῶν Ρωμαϊκῆς τέχνης. Ἰδοὺ μία Ἀφροδίτη, ἡ «Ἀναδυομένη», ἀντίγραφον τῆς περιφήμου τοῦ Πραξιτέλους, εἰς Διόνυσος γενειοφόρος, ἀρχαϊκοῦ τύπου, εἰς Ἡρακλῆς νήπιον, Ἔρως καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀγάλματα.

* * *

Ἀλλὰ τὸ μάτι τοῦ Ἕλληνος, συνειθισμένον ἀπὸ τὰ πρωτότυπα τῶν τοιούτων, φευγαλέον περνᾷ ἐπὶ τῶν Ἰταλικῶν αὐτῶν ἀντιγράφων. Προχωροῦμεν λοιπὸν ἐνδότερον, διερχόμεθα τὴν αἴθουσαν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ξάνθου (Λυκίας), ἐξ ἧς οἱ Ἄγγλοι εἶχον κατορθώσει κατὰ τὸ 1842 νὰ ἐκσκάψουν καὶ νὰ μεταφέρουν εἰς Ἀγγλίαν πλεῖστα εὑρήματα σπουδαῖα ἀρχαϊκῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Μία στήλη τοῦ ναοῦ τῶν Ἁρπυιῶν φέρει καὶ ἴχνη ἁγιογραφίας τινός, ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι εἶχε χρησιμεύσῃ κατὰ τοὺς Χριστιανικοὺς χρόνους ὡς ἐρημητήριον Στυλίτου τινὸς Μοναχοῦ. Εἰς ἄλλην αἴθουσαν μεταξὺ ἀναριθμήτων ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ συντριμμάτων, διακρίνομεν καὶ τεμάχιον ποδὸς τοῦ γιγαντιαίου ἀγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος τῆς Δήλου, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀφιερώσῃ οἱ Νάξιοι. Ἄλλα τεμάχια, ὡς γνωστόν, τοῦ ἰδίου ἀγάλματος σώζονται ἤδη εἰς Δῆλον.

* * *

Προχωροῦμεν, ἐλκυόμενοι ὁλονὲν πρὸς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἔλγιν, ὅπου οἱ σπουδαιότεροι θησαυροὶ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, τὰ ἀθάνατα μάρμαρα τοῦ Παρθενῶνος. Εἶναι τὸ σημαντικώτερον τμῆμα τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου. Ὅλοι οἱ θησαυροὶ τοῦ κόσμου δὲν θὰ ἦσαν ἱκανοὶ ν' ἀποτελέσουν ἀντιστάθμισμα ἀπέναντι τῶν Ἄγγλων καὶ μιᾶς ἔτι πέτρας ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ Ἔλγίνου.

Θ ω μ ᾶ ς Μ π ρ ὼ ς Ἑ β δ ο μ ο ς Λ ό ρ δ ο ς τ ο ῦ Ἔ λ γ ι ν. Τὸ ὄνομα αὐτὸ εἰς πλείστους τῶν συμπατριωτῶν μας προκαλεῖ κάποιο αἴσθημα ἐχθρότητος καὶ ἀγανακτήσεως:

— Διατί νὰ μᾶς πάρῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἑλλάδος;

Ἡ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΑΘΗΝΑ

Ἀνεγγραφον τοῦ Χρυσελεφαντίνου ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ Φειδίου.

Δι' ἐπιθέτων δὲ βαρέων χαρακτηρίζεται ὁ εὐγενὴς λόρδος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀόρα καὶ ἐξιδανικευμένη εἰς λεπτότητα μορφὴ εἶναι λίαν καταφανὴς ἐντὸς τῆς φερωνύμου αἰθούσης. Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας Ἕλλην καὶ αὐτὸς θερμόκαιμος, αἰσθάνεται μολαταῦτα κάποιαν συμπάθειαν πρὸς τὸν εὐγενῆ καὶ φιλάρχαιον λόρδον. Ὁ ἄνθρωπος ἔζη καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ Τοῦρκοι διεσκέδαζον σκοποβολοῦντες ἐναντίον τῶν ἀνεκτιμήτων ἔργων τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ μετὰ συντριβῆς καὶ δόόνης ἐμόλυνε, πρέσβυς ὢν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἡ καταστροφὴ καὶ βεβήλωσις τῶν ἀρχαίων ἐν Ἑλλάδι μνημείων ἐξηκολούθει. Εἶναι λοιπὸν ἀξιοκατάκριτος ἂν μετεχειρίσθη τὸ χρῆμά του καὶ τὴν ἰσχυράν του ἐπιρροὴν διὰ νὰ περισώσῃ τὰ μᾶλλον κινδυνεύοντα; Διότι καὶ χρήματα ἄπειρα ἐξώδευσε καὶ εἰς κόπους καὶ μόχθους ὑπεδέχθη διὰ νὰ περισυλλέξῃ καὶ νὰ μεταφέρῃ εἰς Ἀγγλίαν τὰ κειμήλια ταῦτα. Ὑπολογίζεται ὅτι ὀχὶ ὀλιγώτερον τῶν δύο ἑκατομμυρίων φράγκων ἐστοίχισαν αἱ ἐργασίαι πρὸς περισυλλογὴν τῶν κειμηλίων καὶ πρὸς... δωροδοκίαν τῶν ἐγχωρίων Πασσάδων, ἡ δὲ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις τὰ ἠγόρασεν ἀντὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ποσοῦ τούτου.

Τὸ ὅτι δ' ἐξηκολούθει ἡ καταστροφὴ ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐκμαγείων, τὰ ὁποῖα εἶχε λάβῃ ὁ Ἔλγιν, τῶν ἀναγλύφων, ἅτινα δὲν ἠδύνατο νὰ μεταφέρῃ χωρὶς βλάβην τοῦ κτιρίου. Διότι ἔσχε τὴν πρόνοιαν ὁ εὐγενὴς λόρδος ν' ἀφαιρέσῃ, ὅσα ἦτο δυνατὸν ν' ἀφαιρεθοῦν καὶ ὅσα ἐξαιρεθέντα εὐκολώτερον εἰς βλάβας, τὰ δὲ ἄλλα ἄφησε, φροντίσας δι' εἰδικῶν καλλιτεχνῶν νὰ λάβῃ ἀποτυπώματα αὐτῶν εἰς ἐκμαγεῖα· ταῦτα παραβαλλόμενα πρὸς τὰ ἤδη ἐν Ἀθήναις σωζόμενα πρωτότυπα δεικνύουν ὅτι οἱ Τοῦρκοι, κατὰ τὰ ὀλίγα ἀκόμη ἔτη ποὺ ἔμειναν ἐπὶ τοῦ κλασικοῦ ἐδάφους, ἐξηκολούθησαν τὸ ἔργον τοῦ ὀλέθρου. Καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐκμαγεῖα σήμερον αὐτὰ ἔχουν μεγίστην ἀξίαν, καθὼ παρουσιάζοντα εἰς ἣν καλλίστην σχετικῶς κατάστασιν τὰ πρωτότυπα εὑρίσκοντο κατὰ τὸ 1800. Οἱ Ἄγγλοι προσέτι φιλοτιμοῦνται ν' ἀναφέρουν καὶ μίαν παράδοσιν ὅτι οἱ σύγχρονοι τοῦ Ἔλγιν Ἀθηναῖοι ἔλεγον ὅτι ἤκουον τὰ μεταφερόμενα ἱερὰ μάρμαρα νὰ θρηνοῦν διὰ τὴν τύχην τῶν ἐν δουλείᾳ μενόντων εἰσέτι συντρόφων των...

* * *

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἔλγιν περιέχονται ὅσα ἠδυνήθη ν' ἀποκομίσῃ ὁ φιλάρχαιος λόρδος ἐκ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Περιέχονται τὰ δείγματα τῆς τέχνης τοῦ μεγαλειτέρου τῶν αἰώνων καλλιτέχνου Φειδίου, τοῦ συλλαβόντος καὶ ἐκτελέσαντος τὸ μέγιστον θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, τὸν Παρθενῶνα.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Δὲν θὰ πειραθῶμεν ἐνταῦθα οὔτε κἂν ἀκριβῶς νὰ εἴπωμέν τι περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ μεγαλουργήματος τούτου. Τὸ ζήτημα εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκτὸς τοῦ σκοποῦ τοῦ ἄρθρου τούτου

Ἐκ τῶν πέριξ τῆς αἰθούσης ἀναγλύφων τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος, τὰ καλλίτερα σωζόμενον καὶ δεικνύον τὴν ἀπροσπέλαστον καλλιτεχνικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Ἕλληνος γλύπτου εἶναι ἡ παρατιθεμένη παρέλασις κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων. Τὸ ἀνάγλυφον ἐλήφθη ἐκ τῆς Βορείας πλευρᾶς τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος καὶ εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων. Οἱ χαλινοὶ τοῦ ἵππου εἶναι μεταβλητοί.

Εἰς τὴν αἴθουσαν εὑρίσκεται καὶ ὡραῖον ἀντίγραφον τῆς Παρθένου Ἀθηνᾶς, ἔργον ρωμαϊκῆς τέχνης πολὺ καλόν. Τὸ πρωτότυπον, ὡς γνωστόν, ἄγαλμα περισεσωθὲν μέχρι τῆς ἑνὸς μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος, ἀγνωστον δὲ ἔκτοτε τὶ ἀπέγινεν.

Οἱ τοῖχοι τῆς αἰθούσης εἶναι κεκαλυμμένοι ὑπὸ τῶν ἀναγλύφων παραστάσεων καὶ συμπλεγμάτων τοῦ Παρθεῶνος, εἴτε εἰς πρωτότυπα, εἴτε εἰς ἐκμαγεῖα, ὑπάρχει δὲ προσέτι μία Καρυᾶτις, ἀπαχθεῖσα ἐκ τοῦ Ἐρεχθείου, ὁλομόναχη μακρὰν τῶν πέντε ἀδελφῶν της καὶ σὰν μελαγχολική. Ἓν σύμπλεγμα τῶν τριῶν Μοιρῶν ἀκριτηριασμένων καὶ ἀπεφάλων καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως συντρίμματα μετὰ μεθοδικότητος καὶ τάξεως τοποθετημένα. Ὑπάρχουν προσέτι σχεδιαγραφήματα τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Παρθενῶνος, γενόμενα πρὸ τῆς ἀπαισίας ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Μορόζινης ἐβομβάρδιζε τὴν Ἀκρόπολιν καὶ προκαλεῖ τὴν μοιραίαν ἐκείνην ἔκρηξιν εἰς τὸν Παρθενῶνα. Μία ὁλόκληρος στήλη τοῦ Ἐρεχθείου. Μία ἀναπαράστασις ἐν σμικρῷ τῆς Ἀκροπόλεως, ὁποία ἦτο ἐπὶ Περικλέους καὶ ὁποία εἶναι σήμερον. Μία προσομοίωσις τοῦ Περικλέους, τοῦ ἠθικοῦ δημιουργοῦ τῶν θαυμαστῶν καλλιτεχνημάτων τῆς Ἀκροπόλεως, θεωρεῖται ὡς ἀντίγραφον ἀρχαίου προτομῆς τοῦ συγχρόνου μὲ τὸν Περικλέα γλύπτου Κρεσίλη. Ἡ περικεφαλαία, κατὰ τὸν Πλούταρχον, ἐχρησίμευεν ὅπως περικαλύψῃ τὸ δύσμορφον κεφάλι τοῦ μεγαλουργοῦ πολιτικοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ἀνώμαλον σχῆμα τοῦ κρανίου ἐχρησίμευσεν εἰς πολλοὺς σατυρικοὺς ποιητὰς ὡς κέντρον σατυρισμοῦ καὶ διάκωμῳδήσεως.

* * *

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα εἶναι ἀφιερωμένη καὶ διὰ τὰ εὑρήματα ἐκ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἐπικουρίου Ἀπόλ-

ΑΓΑΛΜΑΤΙΑ ΕΞ ΑΠΤΗΣ ΓΗΣ (TERRE-COTTA) ΤΑΝΑΓΡΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΤΡΕΙΑΣ

λωνος ἐν Φιγαλείᾳ τῆς Ἀρκαδίας, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠγόρασε τὸ 1814 παρὰ τινων ἀρχαιολόγων ξένων, ἐνεργησάντων ἀνασκαφὰς κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς Αἴγιναν καὶ Ἀρκαδίαν. Ὁ ναὸς οὗτος, ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Παρθενῶνος Ἰκτίνου, ἔχει μεγίστην καλλιτεχνικὴν ἀξίαν. Ἐν πολλοῖς αἱ παραστάσεις τῶν μετοπῶν καὶ τῆς ζωοφόρου τοῦ ναοῦ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰς τοῦ Παρθενῶνος.

Εἰς μίαν ἄλλην αἴθουσαν παρατηροῦμεν ἐπιτυμβίους λίθους καὶ σχετικὰς τῆς λατρείας τῶν Ἑλλήνων ἀναλύψους παραστάσεις. Ἣν θαυμασίως διατηρούμενον τοιοῦτον ἀνάγλυφον τῆς 4ης π.Χ. ἑκατονταετηρίδος παριστάνει ὁμιλον νεανιῶν προσφερόντων φόρον λατρείας πρὸς τὴν Θρᾳκικὴν θεὰν Ἀρτέμιδα. Δύο γέροντες ὁδηγοῦν τοὺς νεανίας πρὸς τὴν θεάν. Ἀξιοθαύμαστος ἡ ποικιλία τῶν ἐκφράσεων τῆς φυσιογνωμίας τῶν νεανιῶν.

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸ Μαυσωλεῖον, τὸ μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον τῆς Ἁλικαρασσοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀρτεμισία εἶχεν ἱδρύσῃ πρὸς τιμὴν τοῦ συζύγου καὶ ἀδελφοῦ της συγχρόνως Μαυσωλοῦ. Ἐκ τοῦ μνημείου τούτου, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν ἀπετέλει ἓν τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ Ἀρχαίου Κόσμου, σῴζονται ὀλίγιστά τινα ἐν καλῇ καταστάσει. Τὸ κολοσσαῖον ἄγαλμα τοῦ Μαυσωλοῦ σῴζεται ἀπέραιον, τὸ πρόσωπον ὅμως τῆς Ἀρτεμισίας εἶναι κατεστραμμένον. Τὸ μνημεῖον τοῦτο κατεσκευάζη περὶ τὰ μέσα τῆς ἕης ἑκατονταετηρίδος, εἶναι δ' ἔργον τῶν ἀρίστων συγχρόνων Ἑλλήνων γλυπτῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων, τοῦ Σατύρου, τοῦ Ἡυβίου, τοῦ Σκόπα, τοῦ Βρυάξεως, τοῦ Τιμοθέου καὶ τοῦ Λεωχάρους. Σῴζεται ἐπίσης τὸ ἐμπρόσθιον τρῆμα ἑνὸς ἵππου, εἰς τροχὸν τῆς ἁμάξης καὶ συντρίμματα ἀναγλύφων παραστάσεων ἐκ τῆς ζωοφόρου τοῦ τάφου.

Εἰς μίαν αἴθουσαν σταματοῦμεν πρὸ τῆς «Πενθούσης γυναικός», ἀγάλματος ἀρίστης Ἑλληνορωμαϊκῆς τέχνης, θαυμασίου εἰς στάσιν καὶ ἔκφρασιν.

Περαιτέρω μία ἄλλη φυσιογνωμία ἡ ὁποία προκαλεῖ κάπως ζωντανωτέρας συγκινήσεις εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις μᾶς σταματᾷ. Εἶναι ἡ προτομὴ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ ὀνειρευθέντος τὸ μέγα ὄνειρον τοῦ Πανελληνισμοῦ καὶ μὴ ζήσαντος φεῦ! ἀρκετὰ ὥστε νὰ τὸ ἐκπληρώσῃ.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν χαλκίνων ἀγαλμάτων ἐν ἀγαλματίῳ τοῦ Σατύρου Φαῦνος, ἀρίστης τέχνης, πιθανῶς τοῦ Μύρωνος, κατασλήσσει μὲ τὴν ζωήν, ποῦ ἐκφράζουν αἱ γραμμαί του. Κάτωθεν μία ἐπιγραφὴ μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι εὑρέθη εἰς τὰς Πάτρας, ἀνεσυρθὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. Πῶς ὅμως κατέληξεν εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, διὰ τινων ἀρχαιοκαπηλικῶν μεθόδων ἐξαχθὲν ἀπὸ τὰς Πάτρας, αὐτὸ βεβαίως δὲν θὰ τὸ μάθωμεν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους. Πλῆθος ἄλλων ἀγαλματίων χαλκίνων ἐκ Παραμυθίας τῆς Ἠπείρου, ἐκ Θεσσαλίας, ἐκ Γαλαξειδίου, ἐκ Κρήτης καὶ ἀλλαχόθεν τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς, ἀρίστης τέχνης καὶ ἀνεκτιμήτου ἀξίας εὑρίσκονται. Καὶ καθ' ἓν ἔχει ἐπιγραφὴν μὲ τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς του. Ὁμολογουμένως ὁ Ἕλλην αἰσθάνεται κάποιον πόνον ἐπὶ τῇ φυγαδεύσει τόσων ἀριστουργημάτων ἐκ τῆς Πατρίδος των. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφέσου θὰ ἴδωμεν ὁλόκληρα τμήματα τῶν κολοσσαίων στηλῶν τοῦ περιφήμου ἐκείνου ναοῦ καὶ ἄλλας ἀρχαιότητας ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως.

* * *

Ἀνερχόμενοι εἰς τὸν Β'. ὄροφον τοῦ γιγαντιαίου κτιρίου, ὃς περάσωμεν γοργῷ βήματι, τὰς αἰθούσας τῶν Αἰγυπτιακῶν, Ἀσσυριακῶν, Βαβυλωνιακῶν, Φοινικικῶν καὶ ἄλλων Ἀσιατικῶν ἀρχαιοτήτων. Τεχνικῶς δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν μόνον ἱστορικῶς καὶ ἀρχαιολογικῶς ἐνδιαφέρουν. Αἱ αἴθουσαι ὅπου ἐπανακαλοῦνται αἱ Μούμμιαι τῶν Βασιλέων τῆς Αἰγύπτου ἀποκτοῦν ἕνα εἶδος κυνηγοῦ μούχλας. Ἴσως εἶναι καὶ ἡ αἰθυποβολὴ ἐκ τοῦ θαύματος κατασκλήρων, σαβανωμένων καὶ βαλσαμωμένων νεκρῶν, ἡλικίας 4,000 ἐτῶν! Ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι μετενόησα διότι εἰσῆλθον εἰς τὰς αἰθούσας αὐτάς, καίτοι γοργῷ βήματι τὰς διῆλθον. Ἂς εἰσέλθωμεν ἤδη εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου μεθοδικώτατα καὶ μὲ σύστημα ὑπερσέλειον οἱ Ἄγγλοι μᾶς

Η ΠΕΝΘΟΥΣΑ ΓΥΝΗ

ἀποκαλύπτουν τὴν ζωὴν τῶν ἀρχαίων εἰς ὅλας της τὰς ἐκφάνσεις. Πῶς ἔτρωγον, πῶς συνωμίλουν, πῶς ἐκαλλωπίζοντο, πῶς ἐνεδύοντο· τί ἔπαιπα εἶχον, τί ἐργαλεῖα καλλιεργείας· πῶς ἔζων, πῶς ἐξεπαιδεύοντο, πῶς διεσκέδαζον, πῶς ἀπολέμουν, πῶς ἐμαγείρευαν... Ἰδοὺ Φοινικικὴ ζυράφια, τὰ ὁποῖα ἔχουν τοιαύτην σχέσιν μὲ τὰ σημερινὰ αὐτόματα καὶ ἐξαιρετικά, ὁποῖαν ἔχει σχέσιν ὁ ἀ ρ α μ π ᾶ ς μὲ τὸ.... ἀεροπλάνον! Ἰδοὺ καὶ ἐργαλεῖα πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὀνύχων, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ οἱ Πανάρχαιοι Ἑλλοὶ εἶχαν τὸν καιρὸν νὰ ζύνουν τὰ νύχια τους. Ἀλλὰ τί λέγομεν; Λύτοι εἶχαν καὶ εἶχαν τὸν καιρὸν πρὸς τοιαύτας ἐνασχολήσεις. Ὁ πολιτισμὸς τότε δὲν εἶχεν ἀνακαλύψῃ ἀκόμη τὸν πυρετὸν τῆς πολυπραγμοσύνης καὶ τοῦ πολυασχόλου. Ἰδοὺ πυξίδες, ἤγουν κ ο υ τ ι ά τουαλέττας μὲ χρώματα μάλιστα ἢ μᾶλλον μὲ ἰχνη χρωμάτων, τὰ ὁποῖα τίς οἶδε εἰς ποίας ἀσπαίνης τὰς παρειὰς προσέθετον ζωηρότητα. Τιμαλφῆ κοσμήματα, δακτύλια, ἐνώτια, ψέλλια, καρφίτσες, βελόνια, χτένια Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ποῦ θὰ τὰ ἐζήλευε καὶ ὁ ἀκαταπτυιλότερος σήμερον δανδῆς· ἀρίστης τέχνης λεπτουργήματα καὶ ἐξ ἐλεφαντέδοντος. Σανδάλια ἀπὸ φελλόν, ἀπὸ δέρμα, ἀπὸ ἄχυρον, ἀπὸ ξύλον, μὲ πόρπας καλλιτεχνικοτάτας. Μέδη ἐπιπλώσεως, δεικνύοντα ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἦσαν εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἁπλοϊστεροι ἡμῶν, ὅπως καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ζητήματα. Λύχνοι θαυμασίως καλλιτεχνικοί, ἐργαλεῖα μαγειρικῆς, κάτοπτρα μεταλλινα, δοχεῖα χάλκινα, ἀργυρᾶ ἢ ἐπάργυρα, μαχαίρια, πλάστιγγες, γεωργικὰ ἐργαλεῖα, ξίφη, πανοπλίαι. Μία πλὴν ἢ ἀδὲξ σχολείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάποιος μαθητὴς εἰχεκάψῃ ἐν παράδειγμα πολλαπλασιασμοῦ μὲ ἑλληνικὰ ψηφία καὶ ἐν παράδειγμα γραφῆς συλλαβῶν. Πολύτιμα ἀΰδύματα, ἐν σημειωματάριον ἐκ παπύρου μὲ τὴν σημείωσιν ἐξόδων τῆς ἡμέρας. Καὶ τὸ περιεργότερον ἐν δοχεῖον χάλκινον μὲ.... μισοσπασμένα αὐγά, ἕτοιμα νὰ τηγανηθοῦν. Τὸ περιεργότατον αὐτὸ εὕρημα περισωθὲν ὑπὸ τὴν λάβαν τῆς Πομπηΐας, ἐξ ἧς ὑπάρχουν εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον καὶ πλεῖστα ἄλλα περίεργα ὑπολείμματα τῆς καταστροφῆς, ὡς π. χ. κάστανα, καρύδια καὶ ἄλλοι διάφοροι καρποὶ καὶ ὄσπρια. Τὰ καρύδια μάλιστα διατηροῦνται καλὸ κακό.

Ὅλα ταῦτα εἶναι τοποθετημένα ὀχυρῶς μεγάλῃ, ὅπως τ' ἀναφέρομεν, ἀλλὰ χωριστὰ καὶ μὲ διακριτικὰς ἐπιγραφάς.

Εἶδη καλλωπισμοῦ, εἶδη ἐπιπλώσεως, εἶδη μαγειρικῆς, εἶδη ἐκπαιδευτικῆς κ.τ.λ.

* * *

Ἡ αἴθουσα τῶν ἀγαλματίων ἐξ ὀπτῆς γῆς (terra cotta) εἰς τὸν ἑξαστερον ὄροφον τοῦ κτιρίου εἶναι ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα ὡς καὶ ἡ τῶν ἀγγείων, τὰ ὁποῖα πληροῦν [illegible] διαμερίσματα, διηρημένα εἰς Ἀρχαϊκά, Κρητικά, Μυκηναϊκά, τῆς καλῆς ἐποχῆς, τῶν μεταγενεστέρων χρόνων καὶ φθάνοντα μέχρι τῶν νεωτέρων ρωμαϊκῶν χρόνων. Ἀγγεῖα ὑπὸ τὰ ποικιλώτατα ὀνόματα καὶ σχήματα, λήκυθοι καὶ φιγαλεῖαι Μυκηνῶν, ἀμφορεῖς, κύλικες, κρατῆρες, ὀβελίαι, λύχνοι, ζεῖκα, ρυτά, οἰνοχόαι, κίονοι, ἐκπάγλου τελειότητος λειτουργήματα μὲ τὰς συνήθεις παραστάσεις. Ἀπὸ τὰς Ταναγραίας κόρας, τὰ ἀφιλέστερα τελειότητος ἀγαλμάτια ἐξ ὀπτῆς Γῆς, ἔχομαι εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον ἀρκετάς, ἀλλὰ αἱ παρατιθέμεναι ἐν εἰκόνι εἶναι ἴσως αἱ μονοδικαί.

Μεταξὺ τῶν δοχείων ἐντύπωσιν μᾶς κάμνουν ἰδιαιτέραν δύο λύκηθοι ὅμοιοι, ἐξ ἀπέλθου χρυσοῦ μὲ ἀνάγλυφα θαυμαστῆς τέχνης. Μία ἐπιγραφὴ λέγει: «Ἀνευρέθησαν εἰς τὸ Βαφεῖο πλησίον τῆς Σπάρτης». Πῶς ἐρωτηματικὰ δὲν προκαλεῖ αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή!

* * *

Ἐκεῖνο ὅμως διὰ τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ καυχῶνται ἐξαιρετικῶς οἱ Ἄγγλοι ἐν σχέσει μὲ τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον εἶναι ἡ θαυμασία Βιβλιοθήκη του καὶ ἡ Αἴθουσα τοῦ Ἀναγνωστηρίου. Οἵα τάξις καὶ οἵα ἀκρίβεια βασιλεύει εἰς τὸ ἴδρυμα αὐτό! Ἡ Βιβλιοθήκη ἔχει ὀλιγωτέρους τόμους τῶν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Γάλλων. Ἐκείνη ἔχει ὑπὲρ τὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια τόμων, ἡ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου μόλις ἴσως ἔχει 2 ἑκατομμύρια τόμους.

Ἡ διαφορὰ ὅμως ἔγκειται εἰς τοῦτο· ὅτι οἱ μὲν τόμοι τῆς ἐδῶ Βιβλιοθήκης εἶναι ὅλοι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τυχόντος ἀναγνώστου, δυναμένου ἐντὸς 5 λεπτῶν νὰ ἔχῃ εἰς χεῖράς του ὅτι ὁῆποτε βιβλίον ζητήσῃ, ἐνῷ οἱ τόμοι τῆς Bibliotheque National δὲν ἀνευρίσκονται πολλάκις παρὰ μετὰ ἀναζήτησιν ἡμερῶν καὶ οὐχὶ σπανίως οὐδόλως ἀνευρίσκονται. Ὁ Ἄγγλος βιβλιοθηκάριος ἠξεύρει τί ἔχει καὶ ποῦ τὸ ἔχει, χάρις εἰς λεπτομερέστατον κατάλογον κατ' εἶδος καὶ κατ' ἀλφάβητον. Τὰ τοιοῦτον δὲν συμβαίνει, τόσον τελείως τοὐλάχιστον, εἰς τὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς Βιβλιοθήκας.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀναγνωστηρίου δύναται τις νὰ εἰσέλθῃ κατόπιν μικρᾶς τινος καὶ ἀσημάντου διατυπώσεως, δύναται δὲ νὰ χρησιμοποιῇ οἱονδήποτε βιβλίον, χειρόγραφον, χάρτην, ἐφημερίδα κτλ.

Ἡ αἴθουσα τοῦ Ἀναγνωστηρίου, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Πανθέου τῆς Ρώμης κατεσκευασμένη μὲ θόλον ὑάλινον, δύναται νὰ περιλάβῃ ὑπὲρ τοὺς 600 ἀναγνώστας ἀναπαυτικότατα καὶ ἀνετώτατα, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πρόχειρα βιβλία εἰς τὴν διάθεσίν των ὑπὲρ τὰς 20 χιλ. τόμων, τὰ ὁποῖα ὑπάνω καὶ χρησιμοποιοῦν χωρὶς διατάπωσίν τινα. Διὰ τὰ ἄλλα βιβλία, τὰ ὁποῖα τοποθετημένα εἰς θήκας κατέχουν μῆκος 43 μιλίων, πρέπει ὁ ἀναγνώστης νὰ ὑπογράψῃ σημειωμὰ τι ἔντυπον καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὑπάληλός τις θὰ τοῦ φέρῃ τὸ ζητηθὲν βιβλίον. Οἱ κατάλογοι τῶν βιβλίων ἀποτελοῦν 300 τόμους. εἶναι δὲ τόσον μεθοδικῶς συντεταγμένοι, ὥστε ἀμέσως νὰ εὑρίσκῃ τις ὅ,τι ὁῆποτε βιβλίον θελῇ.

* * *

Κλείομεν τὸ ἄρθρον περὶ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου μὲ τὴν παραίτησιν ὅτι οὔτε τὸ ἑκατομμυριοστὸν ἐξ ὅσων περιέχει ἀνεφέρομεν. Ἁπλῶς ἠθελήσαμεν νὰ δώσωμεν ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ Μεγαλείου τοῦ Μουσείου τούτου, τὸ ὁποῖον, χάρις εἰς τὴν κυριαρχοῦσαν ἰδέαν, χάρις εἰς τὰ φιλοτίμως χρησιμοποιούμενα μέτα, χάρις εἰς τὸ μεθοδικόν, τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν, κατέστη μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀληθὲς σέμνωμα τῆς Ἀγγλίας.

* * * *

ΟΜΙΛΟΣ ΘΡΑΚΩΝ ΝΕΑΝΙΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑΝ ΔΥΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΝ ΟΠΩΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΘΕΑΝ ΑΡΤΕΜΙΔΑ

ΑΡΑΠΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΤΙΣ ΟΙΔΕΝ εἰς ποίαν Ἀφρικανικὴν τεραποδίαν θὰ τραπῇ ὁ νοῦς πολλῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἴδουν αὐτὴν τὴν εἰκόνα.

Θὰ φαντασθοῦν βέβαια ὅτι πρόκειται περὶ κανενὸς ἀποτροπαίου μαρτυρίου εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἄγριοι τῆς Μαύρης Ἠπείρου ὑποβάλλουν τοὺς φίλους καὶ τοὺς αἰχμαλώτους των.

Καὶ ὅμως τίποτε ἐξ ὅλων αὐτῶν δὲν συμβαίνει. Πρόκειται ἁπλῶς περὶ μιᾶς ἐφαρμογῆς τῆς ἀραπικῆς Θεραπευτικῆς ἐναντίον τῶν ἐνοχλήσεων τῆς δυσπεψίας.

Φαίνεται ὅτι προσβάλλεται κανεὶς εὐκολώτατα ἀπὸ αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἐνοχλήσεως εἰς τὴν Οὐγάνδαν. Μία κακοψημένη μπριζόλα κροκοδείλου, κάποια κατάχρησις ψητοῦ πιθήκου, ὀλίγος περισσότερος μεζὲς ἀπὸ οὐρανίσκον ἱπποποτάμου, καὶ τὸ στομάχι, ὅσον ἀράπικον καὶ ἂν εἶναι, εἰμπορεῖ νὰ αἰσθανθῇ νυγμοὺς δυσφόρους καὶ πόνους ...ἀράπικους.

Τώρα οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς Οὐγάνδας, ὅσον καὶ ἂν εἶναι κοιλιόδουλοι, δὲν ἔχουν ἰδέαν νερῶν Vichy καὶ Apollinaris. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν εὑρίσκουν τρόπον θεραπείας καὶ ἀγακουφίσεως.

Καὶ ἡ εἰκὼν μας παριστᾷ αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον ἐξηγεῖ ὁ πολλάκις περιηγηθεὶς καὶ κάλλιστα γνωρίσας τὴν Οὐγάνδαν Ἄγγλος Sir Gerald. Ὁ Βρεττανὸς αὐτὸς εὐπατρίδης εὑρίσκετο μίαν φορὰν εἰς ἕνα χωριὸ τῶν ἡμιαγρίων αὐτῶν Ἰθαγενῶν, ὅτε ἔξαφνα εἶδεν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ τόπου τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον βλέπουν καὶ οἱ ἀναγνῶσταί μας αὐτὴν τὴν στιγμήν.

— Ἐνόμισα διὰ πέντε λεπτὰ ὅτι εὑρισκόμην ἐνώπιον σκηνῆς ἀποτροπαίου θηριωδίας, λέγει ὁ Sir Gerald. Ἐν τούτοις ὅ,τι ἔβλεπα, ἦτο παράδειγμα τῶν ἀφρικανικῶν θεραπευτικῶν μεθόδων.

Ὅταν εἷς Ἰθαγενὴς ἔραγε κάτι τι δυσκολοχώνευτον καὶ αἰσθάνεται ἐσωτερικὰς ἐνοχλήσεις, φαντάζεται ἀμέσως ὅτι ἔχει ἕνα φεῖδι εἰς τὴν κοιλίαν του.

Τὸ φεῖδι αὐτὸ πάντοτε κατὰ τὴν ἀράπικην ἰατρικὴν πρέπει νὰ φονευθῇ ἐντὸς τοῦ στομάχου, διὰ νὰ μὴ κινῆται καὶ δαγκάνῃ.

Πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πάσχοντος καλοῦνται τέσσαρες, οἱ ρωμαλεώτεροι τῆς φυλῆς, οἱ ὁποῖοι ἐξαπλώνουν αὐτὸν πρηνῆδὸν, δένοντες σφιγκτὰ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας του. Ἕκαστος ἐκ τῶν τεσσάρων δοκτόρων κρατεῖ ἀπὸ μίαν χεῖρα ἢ πόδα τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ φονεύσῃ ἐνῷ τὴν ἴδιαν στιγμὴν εἰς πέμπτος μούρος χοροπηδᾷ ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ δυσπεπτικοῦ, πιέζων καὶ λακτίζων, ὅσον ἠμπορεῖ καλλίτερον, διὰ νὰ δώσῃ ἔμφασιν εἰς τὴν Θεραπείαν.

Μὲ ὅλα ταῦτα καὶ τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ μέθοδος αὕτη, δὲν φαίνεται νὰ εἶναι πολὺ ἐν χρήσει, ἴσως διότι οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς Οὐγάνδας, οἱ ὁποῖοι ἡμποροῦν νὰ τὴν δεχθοῦν, δὲν εἶναι καὶ τόσον πολλοί. Ἄλλως τε νεώτεραι παρατηρήσεις ἀπέδειξαν ὅτι οἱ Ἀφρικανοὶ οὗτοι ἤρχισαν νὰ προσέχουν εἰς τὸ φαγητόν των, ὅταν δὲ πάσχουν ἀπὸ δοσπεψίαν, τὸ κρατοῦν μυστικόν. Ὅταν ὅμως ἀρθῇ ἡ εὐκαιρία πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου, οἱ καύσοι ἔχουν ἀρετὴν τὸ χωρὶς ὁλόκληρον συνάζεται εἰς τὴν Πανσέαν, ὅπως οἱ Νεοῦραχλῆοι συνάζονται εἰς τὴν Μινεόλαν διὰ νὰ ἴδουν τὰ ἀεροπλάνα. Ὁ «Γόμπον», σὰν νὰ εἰποῦμεν ὁ ἀρχηγός, σχεδὸν πάντοτε παρίσταται εἰς τὰ θεραπευτικὰ αὐτὰ πειράματα τῶν μούρων Ἀσκληπιῶν του. Καὶ χάριν μεγαλειτέρας ἐπισημότητος, τὸ «τάμ-τάμ» συνοδεύει μὲ τοὺς κτύπους του τὰ τραγούδια τῆς Ἀράπικης ὁμηγύρεως καὶ τὰς ὠρυγὰς τοῦ κάμνοντος τὴν κ ο ύ ρ α ν δυσπεπτικοῦ.

Ἡ θεραπεία αὕτη βαστᾷ, ἐφ' ὅσον πονεῖ καὶ φωνάζει ὁ θεραπευόμενος. Μόλις δὲ ὁ ὑποκύπτων εἰς τὰς περιποιήσεις ἐξαντληθῇ καὶ λιποθυμήσῃ ἢ περιέλθῃ εἰς ἀναισθησίαν, οἱ «δόκτορες» τὸν ἀφήνουν ὑπὸ τὴν σκιὰν ἑνὸς δένδρου μέχρις ἑσπέρας, ὅτε ἡ δροσιὰ καὶ τὸ βραδυνὸ ἀέρακι, τὸν ἐπαναφέρουν εἰς τὰς αἰσθήσεις του. Οὕτω, θεραπευόμενος ὁ φαγᾶς, ἀφήνεται, ἂν θέλῃ, νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα, καίτοι πολλοὶ, ὑποδληθέντες ἅπαξ εἰς τὴν θεραπείαν, ἐδήλωσαν ὅτι μία κούρα εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ τὴν θυμᾶται κανεὶς, ὅσον ζῇ.

ΕΚΔΡΟΜαΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΛΙΜΝΑΣ ΤΗΣ ΜΙΝΝΕΣΟΤΑΣ

ΑΙ ΩΡΑΙΑΙ ΛΙΜΝΑΙ ΤΗΣ ΜΙΝΝΕΣΟΤΑΣ

ΤΗΝ δξής ὡραίαν περιγραφὴν δημοσιεύει εἰς Ἀμερικανὸς περὶ τῶν θελγήτρων τῆς ἁλιείας εἰς τὰς λίμνας τῆς Μιννεσότας:

ΙΑ ΝΑ ἀποκτήσητε σήμερον ζῆμην πρέπει νὰ ἀποκτήσητε πρῶτον εἰδικότητά τινα. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ὁδηγοὶ καὶ ξεναγοί, ὅπως ὀνομάζομεν τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἁλιεῖς τῆς Μιννεσότας, γνωρίζουσιν αὐτὸ πολὺ καλά. Ἐγνώρισα ἕνα ὁδηγόν, ὅστις οὐδὲν ἔπραττεν ἐὰν..., ἀλλ' ἀπομακρύνομαι πολὺ τοῦ θέματός μου καὶ ὑποθέτω ὅτι ἀναφορικῶς τοὐλάχιστον πρὸς τὸν ὁδηγὸν εἶμαι προκατειλημμένος. Οὐδέποτε ἠγάπησα ἐν τούτοις τοὺς ὁδηγοὺς αὐτοὺς εἰς τὴν ἁλιείαν. Ἐγὼ προτιμῶ ἐνίοτε νὰ προκαλῶ εὐχαρίστους ἐκπλήξεις, ὅταν ἀξίζωσιν αὗται τὸν κόπον. Συγκατατίθεμαι νὰ ἀποκληθῶ ὅ,τι δήποτε, χονδροκέφαλος ἢ ἐπιπόλαιος καὶ νὰ θεωρηθῶ ὡς ἀνεπιτύλακτος καὶ ἀπρόσεκτος ἄνθρωπος ὁσάκις μεταβαίνω εἰς τὴν ἁλιείαν μᾶλλον, παρὰ νὰ ἐξοργίζωμαι καὶ νὰ παλαίω κατὰ τῶν ἀντιξόων περιστάσεων, ὁσάκις ἤθελον παρουσιασθῆ αὗται. Ἀποδίδωσατέ μου τὸ δίκαιον. Συμμορφοῦμαι πάντοτε πρὸς πᾶν ὅ,τι ἤθελε συμβῆ. Εἶμαι ἄνθρωπος τῶν ὁποῖον δὲν ἐπηρεάζουσιν οὔτε αἱ εὐνοιαι οὔτε αἱ δυσμένειαι τῆς τύχης.

Φοβοῦμαι ὅτι ὁ συνήθης ἐρασιτέχνης ἁλιεὺς καὶ ὁ συνήθης ὁδηγὸς λησμονοῦσιν ὅτι χρειάζεται δόσις τις φιλοσοφίας καὶ καλῆς διαθέσεως διὰ νὰ κάθηται ὅλην τὴν ἡμέραν ἐντὸς μιᾶς λέμβου καὶ νὰ ἴχῃ ἀπέναντί του ἕνα ξένον, ὅστις ἐπιζητεῖ νὰ προηγῆται πάντοτε εἰς τὴν ἁλιείαν καὶ νὰ σημειώνῃ εἰς τὸ ἐνεργητικόν του ὅλας τὰς ἐπιτυχίας

Τὸ καλλίτερον πρᾶγμα εἶναι νὰ μὲ διάτε καὶ νὰ ὑποκρίνεσθε, ἐὰν θέλετε νὰ συμμορφοῦσθε πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ νὰ μὴ ἐξοργίζεσθε κατὰ τῶν περισσάσεων. Ἐὰν θέλετε νὰ μεταβῆτε εἰς τὴν ἁλιείαν, ἐπιλέξατε πρῶτον ὁδηγὸν ψήμης, ἄνθρωπον γνωρίζοντα ὅλα τὰ εἴδη τῆς ἁλιείας καὶ ὅλα τὰ μέρη τῆς συγκεντρώσεως τῶν διαφόρων ἰχθύων. Μὴ τοῦ ὑπόσχεσθε πολλά. Μὴ τοῦ ἐπιδεικνύετε πλοῦτον ἢ ἄγνοιαν. Ὑποχρεώσατέ τον νὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ μὲ τὰ καλλίτερα δολώματα καὶ κατόπιν ἐπιδοθῆτε εἰς τὸ ἔργον. Ὅταν τὸν ἀντιληφθῆτε ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας, φωτογραφήσατέ τον διὰ τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς σας καὶ διὰ δευτέραν φορὰν καὶ εἰπατέ του περισσότερα περὶ τοῦ ἄρθρου τὸ ὁποῖον θὰ γράψητε δι' αὐτὸν εἰς τὸ περιοδικόν. Σεῖς ὅμως τὴν προσοχήν σας πάντοτε εἰς τὸ ψάρευμα. Ἐὰν εἶσθε τυχηρὸς εἰς τὴν ἐκλογὴν καλοῦ ὁδηγοῦ, ὅστις νὰ σᾶς μεταφέρῃ εἰς τὰ ὕδατα ὅπου συγκεντροῦται τὰ σμήνη τῶν σολομῶν, τότε θὰ ἀποκτήσητε ψήμην, πρότοῦ ἀναχωρήσητε, καὶ οὐδέποτε θὰ λησμονήσητε τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἠλιεύσατε τοὺς ἰχθεῖς ἐκείνους.

Ἐὰν δὲν ἔχετε ἀρκετὰς γνώσεις θὰ συγχύσητε τοὺς ἰχθεῖς ἐκείνους μὲ τὰ πραγματικὰ κεφαλόπουλα τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὰ ἴδια ὕδατα.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι οἱ σολομοὶ οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν μὲ τὰ κεφαλόπουλα. Διατιθῶνται εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ὀντάριο, τοῦ Κέμπεκ, τῆς Πενσυλβανίας, τοῦ Μισσούρη ὑπὸ διάφορα ὀνόματα καὶ ἀποτελοῦσι πρωτίστης τάξεως ἐπιτραπεζίους ἰχθεῖς, τοὺς ὁποίους μετὰ λύπης μου ὁμολογῶ ὅτι παραμελοῦσιν ἐπιμόνως οἱ γράφοντες περὶ ἁλιείας.

Θὰ ἀναγνωρίσητε τὸν σολομὸν τῶν διατιθέμενον εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μιννεσότας ἐκ τῶν περισσοτέρων ἀκανθῶν τῆς ῥάχεώς του, ὅταν τὸν ἐξαγάγητε ἐκ τοῦ ὕδατος. Ὁ σολομὸς εἶναι μεγαλείτερος καὶ πλέον ἀκανθοῦνος ἀπὸ τὸ κεφαλόπουλον, ἀλλ' ἔχει μορφὴν εὐγενικήν. Ἐὰν δὲν εἶχε τοὺς μεγάλους ἀλληθωρίζοντας ὀφθαλμοὺς, θὰ ἦτο ἀρκετὰ συμπαθητικὸς ἰχθύς. Ὁ σολομὸς εἶναι λίαν συντηρητικὸς ὡς πρὸς τὸ δόλωμα. Δύνασθε νὰ ἐξαπατήσητε καὶ νὰ ἁλιεύσητε τὴν πέρκην μὲ παντὸς εἴδους ψευδοδολώματα, ἀλλ' οὐδέποτε ὁ σολομὸς θὰ προσέξῃ εἰς αὐτὰ παρὰ μόνον εἰς ζωντανὸν δόλωμα. Ἐδοκίμασα πολλάκις μὲ ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ δολώματα καὶ ἐπείσθην ὅτι τὸ ζωντανὸν δόλωμα εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον. Εἰς τινα μέρη, ἰδίως εἰς τὴν λίμνην Leech τῆς Μιννεσότας, ὅπου μετέβαινον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, χάριν ἁλιείας εἶναι δύσκολον νὰ προμηθευθῇ τις καλὸν δόλωμα, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ καταφύγῃ εἰς τὰ ὄστρακα, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων ὡς δόλωμα προσελκύει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τοὺς σολομούς. Τὰ ὀστρακόδερμα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσωσιν ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἔξω τοῦ ὕδατος καὶ διὰ τοῦτο ὅσα ἐξ αὐτῶν χρησιμοποιοῦνται διὰ δολώματα πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν φρεσκότερα.

Διὰ πάντα ἐρασιτέχνην ἁλιέα, σεβόμενον ἑαυτὸν, ὑψίστης σπουδαιότητος εἶναι τὰ ἁλιευτικὰ ὄργανα. Τὸ καλαμίδιον πρέπει νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ὁ σύγγυιον βάρους καὶ ἐξ ποδῶν μήκους. Ἡ πετονιὰ πρέπει νὰ εἶναι 50 ὑαρδῶν ἐκ καλῆς καὶ στερεᾶς μετάξης. Ὁποιαδήποτε διὰ νὰ ἐπιτύχῃτε εἰς τὸ ψάρευμα χρειάζεται μεγαλειτέρα ψυχραιμία παρὰ στενοχωρία. Ἐγὼ ἀκολουθῶ πάντοτε τὴν μέθοδον τῶν ἠρίμων ἁλιέων. Ὀφείλετε νὰ μεταβῆτε διὰ τῆς λέμβου σας εἰς μέρος ὅπου τὸ ὕδωρ εἶναι τοὐλάχιστον ἓξ ἕως ὀκτὼ ποδῶν βάθους καὶ νὰ ἐξακολουθήσητε πλέοντες πρὸς βαθύτερα ὕδατα, ἐνῷ συγχρόνως θὰ ῥίπτετε τὴν πετονιὰν σας. Πρέπει νὰ ἔχητε ἐν πάσῃ περιπτώσει λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα σας καὶ νὰ ἔχητε καταλλήλως προπαρασκευάσῃ τὰ δολώματά σας διὰ τὴν ἁλιείαν εἰς βαθέα ὕδατα. Ἐγὼ, ὁσάκις ῥίπτω τὴν πετονιὰν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, τὸ πράττω πολὺ βραδέως καὶ προσεκτικῶς ὅπως τὸ δόλωμα βυθισθῇ κανονικῶς εἰς τὸ κατάλληλον βάθος. Μεγάλη προσοχὴ χρειάζεται ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ἀγκιστρωμα τοῦ δολώματος. Προσέχετε νὰ ἀγκιστρώσητε κανονικῶς καὶ εἰς τὸ μέσον τὸ δόλωμα διὰ νὰ μὴ διαφύγῃ ἐκ τοῦ ἀγκίστρου ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ περιμένετε εἰς μάτην ἔπειτα.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ βάθος τῶν ὑδάτων αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας θὰ σᾶς δώσῃ ὁ ὁδηγός σας, ἀλλ' ἐγὼ συνηθίζω νὰ μεταχειρίζωμαι ἐλαφρὸν βυθιστήριον ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὅπως βεβαιοῦμαι ἀσφαλῶς περὶ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων.

Ἡ λέμβος πρέπει νὰ βαίνῃ βραδέως καὶ νὰ μὴ ἀναταράσσηται θορυβωδῶς διὰ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ. Ἐγὼ προτιμῶ νὰ κάθημαι πάντοτε ἐπὶ τῆς πρύμνης τῆς λέμβου μὲ τὰ νῶτά μου ἐστραμμένα πρὸς τὸν ὁδηγόν. Ἐγνώρισα ἕνα ἐρασιτέχνην ἁλιέα, ὅστις ἤλιευεν ἐπὶ μικροτέρας λέμβου τῆς ἰδικῆς μου, καὶ ὅστις εἶχε τοὺς γυμνοὺς πόδας του ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Ἀλλ' σίφηθίως ὑπέστη τοιοῦτον κτύπημα ἐκ μεγάλου τινὸς ἰχθύος, ὥστε παρ' ὀλίγον νὰ τιναχθῇ εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ ὁδηγός μου ἀνέκραξεν

— Ἔγασε μίαν εὐκαιρίαν. Ἐὰν δὲν εἶχε τοὺς πόδας του εἰς τὸ ὕδωρ θὰ συνελάμβανε τὸν ἰχθύν.

Ἀλλ' ὁ ἰχθὺς ἐκεῖνος, ὁ προξενήσας τὸν θόρυβον δὲν ἦτο σολομός. Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁ σολομὸς τραβᾷ τὸ δόλωμά του. Τὸ πρῶτον σημεῖον τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς πληροφορήσῃ ὅτι ὁ σολομὸς τραβᾷ τὸ δόλωμά σας θὰ εἶναι ἐλαφρὸν καὶ μικρὸν τράβηγμα. Εὐθὺς ὡς ἐννοήσητε ὅτι ὁ σολομὸς πάνει κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἁλιέως εἰς τὸ δόλωμά σας, δὲν πρέπει νὰ τυλίξητε ἀμέσως τὴν πετονιὰν σας ὅπως συμβαίνῃ εἰς τὸ ψάρευμα τῆς πέρκης καὶ ἄλλων τινῶν εἰδῶν ἰχθύων: Μείνατε ἡσυχοι καὶ ἀκίνητοι καὶ μόνον μετά τινα λεπτὰ ἀρχίσατε βραδέως νὰ τραβᾶτε τὴν πετονιὰν σας. Ἀλλ' ὄχι, πρὸς Θεοῦ, ἀποτόμως, διότι ἐχάσατε τὸν ἰχθύν. Ὁ σολομὸς συνηθίζει νὰ δαγκάνῃ βραδέως κατ' ἀρχὰς τὸ ἄκρον τοῦ δολώματός σας καὶ πρέπει νὰ τοῦ δώσητε τὸν κατάλληλον χρόνον διὰ νὰ θέσῃ ὅλον τὸ δόλωμα ἐντὸς τοῦ στόματός του. Ἐστὲ ὑπομονητικός. Θὰ ἀντιλαμβάνεσθε βαθμηδὸν τὰ τραβήγματα τοῦ δολώματος τὸ ἓν ἰσχυρότερον τοῦ ἄλλου. Ἀλλὰ καὶ πάλιν σᾶς συμβουλεύω ἐστὲ ὑπομονητικοί. Ὁ σολομὸς οὐδέποτε καταβροχθίζει ἀμέσως τὸ δόλωμα, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ λάβῃ αὐτὸ καὶ τὸ μεταφέρῃ εἰς τὴν φωλεάν του. Ἀφήσατέ τον νὰ τραβήξῃ μέχρις ὅτου ἐνταθῇ ἰσχυρῶς ἡ πετονιά σας. Τότε ἀμέσως ἑλκύσατέ την ταχέως καὶ ἰσχυρῶς, διότι ὁ ἰχθὺς ἔχει ὀστεώδες στόμα πλῆρες ὀξέων ὀδόντων. Δι' αὐτὸ σᾶς συνιστῶ στερεὸν καλαμίδιον καὶ στερεὰν μεταξωτὴν πετονιάν.

Ὄχι δίκτυα, ὄχι δίκτυα, κύριοι, εἰς τὴν ἁλιείαν τοῦ σολομοῦ. Ὁ σολομὸς εἶναι πολὺ μακρὺς καὶ πολὺ ἰσχυρὸς, ὥστε νὰ μὴ ἔχητε ἐλπίδας νὰ τὸν ἀνασύρητε μὲ τὰ δίκτυα. Ὅταν τὸν φέρητε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων καὶ ἀρχίζητε νὰ τὸν διακρίνητε, ἀφήσατε ἀμέσως ἐντὸς τῆς λέμβου σας τὸ καλαμίδιον, κρατήσατε τὴν πετονιὰν διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός σας καὶ ἐκτείνατε τὴν δεξιὰν σας ταχέως διὰ νὰ τὸν συλλάβητε ἐκ τῆς κεφαλῆς.

Σφίγξατε τὸν λιχανὸν καὶ τὸν ἀντίχειρά σας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ θέσατέ τον ταχέως ἐντὸς τῆς λέμβου σας. Ψυχανάσατέ τον τὴν ἰδίαν στιγμὴν προτοῦ πηδήσῃ πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἀλλ' εἰς ποῖον ἀκριβὲς μέρος πρέπει νὰ μεταβῇ τις διὰ καλὴν ἁλιείαν; Θεέ μου! δὲν γνωρίζω ποῦ διαμένετε, ἀλλὰ καὶ ἐὰν τὸ ἐγνώριζον δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ σᾶς δώσω μίαν ὠριμάσσην συμβουλήν. Ἐγὼ γνωρίζω ὅτι ὅλα τὰ μέρη τῆς Μιννεσότας, ὅλα ἀκριβῶς εἶναι κατάλληλα. Οὐδὲν ὑστερεῖ τοῦ ἄλλου· ὅλα εἶναι πλήρη σολομῶν καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους ἰχθύων. Ἡ Μιννεσότα εἶναι πλήρης λιμνῶν καὶ αἱ λίμναι της πλήρεις ἰχθύων. Ὑποθέσατε ὅτι ἀναχωρεῖτε ἐκ τοῦ St Paul διὰ τὸ Brainerd. Θὰ διέλθητε κατακράσινα πεδία, διακοπτόμενα ὑπὸ λιμνῶν καθαριστάτων ὑδάτων. Μετὰ τὸ γεῦμα ἀλλάσσετε τραῖνον τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι πλῆρες ἐρασιτεχνῶν ἁλιέων ἐξ Ἰλλινόῖς, Ἰνδιάνας, Ὀγάϊο, Νεβράσκας καὶ ἐκ πλείστων ἄλλων μερῶν. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐξέρχονται εἰς Jenkins διὰ νὰ δοκιμάσωσι τὴν τύχην των εἰς τὴν λίμνην White Fish. Ἄλλοι ἐξέρχονται εἰς Backns διὰ τὰς περὶξ του Pine Mountain λίμνας, ἄλλοι εἰς Hackensack διὰ τὰς λίμνας Birch καὶ Ten-Mile καὶ ἄλλοι διὰ τὰς λίμνας Woman καὶ Little Boy. Ἐξέρχονται εἰς ὅλα τὰ μέρη, διότι εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Μιννεσότας δύνασθε νὰ ἁλιεύσητε ἰχθεῖς. Τέλος δύνασθε, ἐὰν θέλετε, νὰ μεταβῆτε εἰς τὴν μεγάλην λίμνην Leech, αἱ ὄχθαι τῆς ὁποίας ἔχουσιν ἔκτασιν 580 μιλλίων καὶ ἥτις δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὠκεανοῦ. Μόνον ὁ ὠκεανὸς δὲν εἶναι τόσον κυανοῦς ὅσον ἡ λίμνη Leech. Ὦ, ἐν πρᾶγμα ἐλησμόνησα. Ὁ σολομὸς οὐδεμίαν δυσάρεστον δομὴν ἔχει ὅπως συμβαίνει εἰς ἄλλους τινὰς ἰχθεῖς. Καθαρίσατέ τον, μαγειρεύσατέ τον καὶ παραιδέσατέ τον εἰς τὴν τράπεζαν, ὅπως θὰ σᾶς συνεβούλευεν ὁ ὁδηγός μου Ἐρνέστος, ἐπὶ ξυλίνου πιναχίου καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ πεύκου καὶ τότε δικαίως θὰ ἀναφωνήσητε: «νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Κύριε.»

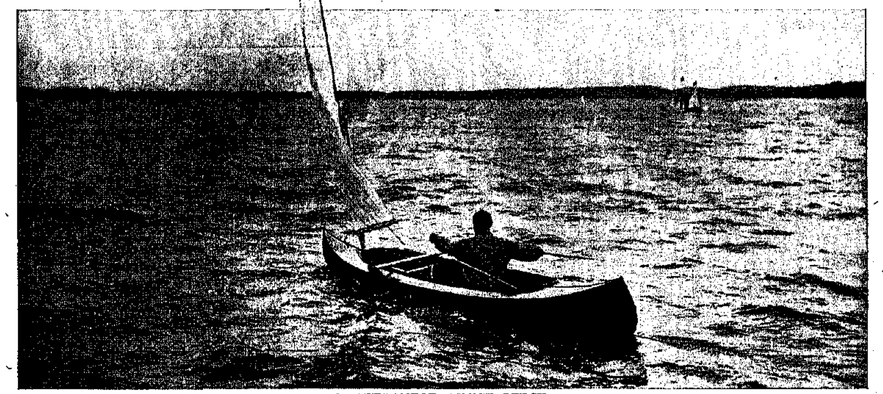

Η ΛΙΠΕΡΑΝΤΟΣ ΛΙΜΝΗ LEECH

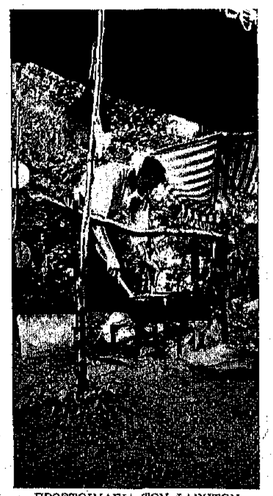

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΑΡΙΤΩΝ

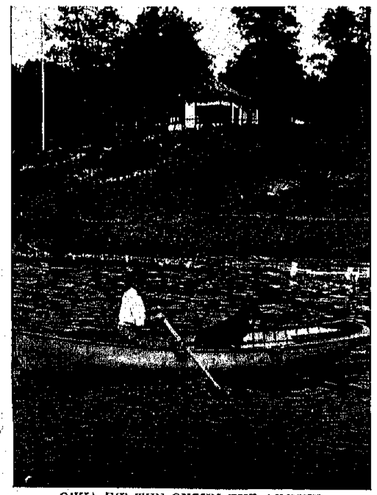

ΟΙΚΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΧΘΗΝ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

Ο ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ ΑΛΙΕΥΣ

ΚΑΛΥΒΗ ΑΛΙΕΩΝ

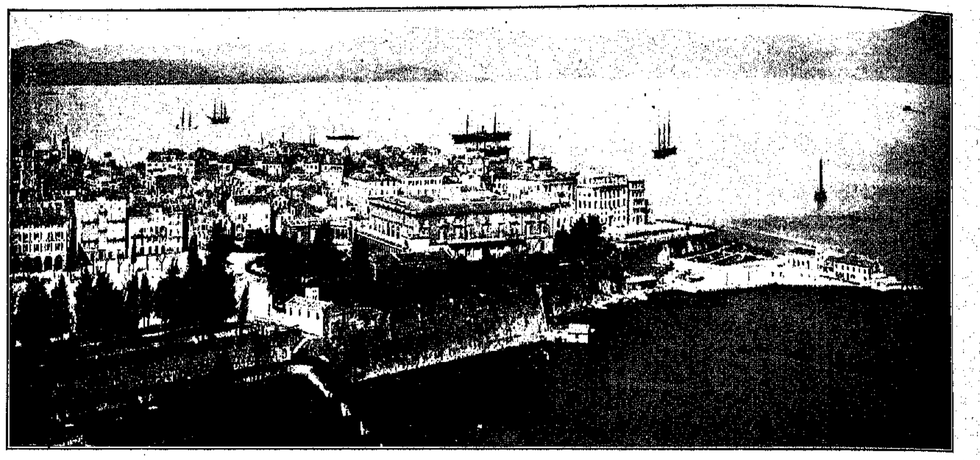

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ Κέρκυραν ἀπεβιβάσθην διὰ πρώτην φορὰν ἕνα μελαγχολικὸ ἀπόγευμα τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἠλπα ἀπόγευμα. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ εἴχαμε φθάσῃ ἀπὸ τὸ πρωΐ. Δυστυχῶς, μόλις τὸ βαπόρι μας—ἡ «Μαργαρίτα» τοῦ Ἄγλαν—ἐβγῆκε ἀπὸ τὰς Πάτρας, εὑρήκαμε τέτοια κακοκαιρία ποὺ δὲν εἰμπορέσαμε νὰ κρατήσωμε τὸ δρομολόγιόν μας. Ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι..διὰ μίαν τοιαύτην ἀργοπορίαν δὲν εὐθύνεται ἡ Ἑταιρία, ἀφοῦ μάλιστα εἰς κάθε προειδοποίησιν προσεχοῦς ἀναχωρήσεως θέτει τὸ ἀπαραίτητον: «καιροῦ ἐπιτρέποντος».

Λοιπὸν αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ καιρὸς δὲν ἐπέτρεψε νὰ φθάσωμεν ἐνωρίτερα εἰς τὴν Κέρκυραν.

Μάλιστα ἔξω ἀπὸ τὴν Λευκάδα τὸ κανάλι τῆς Μάλτας μᾶς ἔστελε τέτοια φουσκοθάλασσιά, ὥστε πάλι καλὰ ποὺ ἐφθάσαμε ἀπόγευμα εἰς τοὺς Κορφούς.

Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα τέτοιο πρόλογο βέβαια δὲν θὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Κέρκυραν θὰ ἦσαν ἐκτάκτως ὡραῖαι.

Ἔφυσοῦσε ἕνας ἄνεμος ἐλεεινὸς, ὅταν ἀπεβιβάσθημεν εἰς τὸν μῶλον. Ἔπεκράσε καὶ συννεφιὰ καὶ μάλιστα ἔπεσαν καὶ ὀλίγαι σταγόνες βροχῆς ἐφ' ὅσον εἰμεθα εἰς τὴν βάρκαν. Τώρα εἰμπορεῖ αἱ σταγόνες αὗται νὰ ἦσαν καὶ ἀφροὶ τῆς θαλάσσης. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἐξηκρίβωσα.

Συνταξειδιώτην μας εἰς τὸ βαπόρι συνέπεσε νὰ ἔχωμεν τὸν ἰδιοκτήτην ἑνὸς καλοῦ ξενοδοχείου, τὸν γνωστὸν καὶ δημοφιλέστατον ἐν Κερκύρᾳ κὺρ Ἀνδρέαν τῶν «Πατρῶν». Καὶ ἡ σύμπτωσις αὕτη μᾶς ἔκαμε ν' ἀποβιβασθῶμεν εἰς τὸ ὡραῖο νησί, χωρὶς νὰ ὑποστῶμεν καμμίαν ἀπὸ τὰς δυσαρέστους ἐκείνας διατυπώσεις ποὺ χαλοῦν συνήθως τὴν ὡραιοτέραν στιγμὴν τῆς ἀφίξεως τοῦ ταξειδιώτου εἰς ξένην πόλιν.

Ἡ Κέρκυρα εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον κτισμένη, ὥστε νὰ κάμῃ ὡραίαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην ἀμέσως, ἀφ' ἧς στιγμῆς οὗτος κατήσῃ τὸν πόδα του εἰς τὴν προκυμαίαν της.

Ἀπλώνεται ἀμφιθεατρικῶς ἐπάνω εἰς ὕψωμα τὸ ὁποῖον ἔνδιεν καὶ ἔνθεν κοσμοῦν τὰ δύο φρούριά της. Μία μικρὰ πλατεῖα κάτω παρὰ τὴν ἀποβάθραν ἔχει ἄλλα τὰ χαρίσματα διὰ νὰ εἶναι εὐμορφη. Καὶ ὅμως δύο τρία ἀπαίσια κτίρια μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἀποτρόπαιον ταχυδρομεῖον χαλοῦν ὅλην τὴν πρώτην ἐντύπωσιν.

Εὐτυχῶς καθ' ὅλην μου τὴν διαμονὴν εἰς τὸ νησὶ εἶδα τόσα ἄλλα εὐμορφα πράγματα, ὥστε ν' ἀπορῶ καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος πῶς, γράφων τὰς ἐντυπώσεις μου, ἐνθυμήθηκα πρῶτα-πρῶτα τὴν μικρὰν πλατεῖαν μὲ τὰ ἄθλια καὶ ἠρειπωμένα παραπήγματα, τὰ στεγάζοντα τὸ τελωνεῖον καὶ τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ Κράτους...

Ἀπὸ τὴν προκυμαίαν εἰς τὸ ἐπάνω μέρος ἀναγίνεται κανεὶς κατὰ τρεῖς κυρίως τρόπους. Ἢ παίρνει τὸν δρόμον διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν Νικηφόρου Θεοτόκη φθάνει εἰς τὴν Σπιανάδαν ἢ παίρνει τὴν ἀνηφορικὴν στενωπόν, ἤτις βγάζει ἐνώπιον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἢ τέλος ἀκολουθεῖ τὰ Μουράγια, τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίστανται ἐν τῇ κυριολεξίᾳ των, ἀλλ' ἔχουν ἀντικατασταθῆ μὲ τὴν ἀραιοτέραν παραλιακὴν ὁδόν, ἔχουσαν ἐπὶ πλέον τοῦτο τὸ χάρισμα, ὅτι εἶναι ὑψηλὴ ἀποτελοῦσα ἕνα μεγάλο μπαλκόνι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ Κέρκυρα βλέπει τὸν λιμένα της...

— Πάμε λοιπὸν ἀπὸ τὰ Μουράγια εἶπα εἰς τὸν κὺρ Ἀνδρέαν, ὅταν ἀπεκινήσαμεν ἀπὸ τὴν Προκυμαίαν. Ἀλλ' ὁ διευθυντὴς τῶν «Πατρῶν» ἀντέτεινε.

— Θάλασσα ἐβλέπατε τόσες ὧρες. Πάμε ἀπὸ τὴν ὁδὸν Θεοτόκη.

— Πολὺ σωστά, εἶπεν ἕνας ἄλλος συνταξειδιώτης μας Ἕλλην ἀπὸ τὸ Πόρ Σαΐτ, ἀκουσὼν τὸν καιρόν του εἰς τὰ ταξείδια.

Καὶ ἔτσι ἐγνώρισα τοὺς Κορφοὺς ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς. Τὸ γεγονὸς ὅτι εἶδα μίαν δυνατὴν ἐμπορικὴν κίνησιν μὲ ἐξέπληξε. Δὲν ἠξεύρω διατί ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα νὰ θεωρῆται ἡ Κέρκυρα τόπος ἀναψυχῆς, διασκεδάσεων καὶ dolce far niente.

Καὶ ὅμως ἡ Κέρκυρα ἐργάζεται καὶ ἔχει πολλὴν ζωὴν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τοὺς κεντρικούς της ἐμπορικοὺς δρόμους. Πόσον περίεργος μοῦ ἐφάνη αὐτὸς ὁ Κερκυραϊκὸς δρόμος!... Στενός, λιθόστρωτος, ἀκανόνιστος, μὲ κτίρια ἀψιδωτὰ πκμπάλκια ἔνθεν καὶ ἔνθεν, μὲ κατάστημα χωμένα ὑπὸ τὰς ἀψίδας, χωρὶς ἐπίδειξιν καὶ χωρὶς ἀπαιτήσεις, ὁ δρόμος αὐτὸς μοῦ ἐφάνη ὡς μία ἀπὸ τὰς παλαιὰς ἐκείνας σκηνογραφίας τῶν ἔργμάτων τῆς παλαιᾶς Ἰταλικῆς σχολῆς ἐκεῖ ὅπου εἶ σκηνὴ παριστᾷ μίαν ὁδόν.

Ἔτσι, χωρὶς νὰ προφθάσωμε νὰ ἰδοῦμε πολλὰ πράγματα, εἴχαμε φθάσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ὁ διευθυντὴς μᾶς ἔδωκε δύο λαμπρὰ δωμάτια, βλέποντα ἐπάνω εἰς τὴν μεγάλην Κερκυραϊκὴν πλατεῖαν τὴν κοσμοξακουσμένην Σπιανάδαν.

Ἀνοιξα τὸ παράθυρον, ἔρριψα ἕνα βλέμμα ἔξω καὶ εἶπα εἰς τὸν ἐκ Πόρτ Σαΐτ φίλον:

—Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ Κέρκυρα;

Χμ! ἦταν ἡ ἀπάντησις. Ἂς κάμωμε μιὰ βόλτα καὶ ἔπειτα τὰ λέμε.

* * *

Πράγματι μετὰ δέκα λεπτὰ ξεκουρασμένοι, φρεσκαρισμένοι, ὀπισθοῦν μετὰ τὸ ταξεῖδι, ἐβγήκαμεν δι' ἕνα περίπατον. Εἶχεν ἀρχίσει σχεδὸν νὰ βραδυάζῃ. Τὸ φθινοπωρινὸ ἀεράκι ἐξηκολούθει νὰ ἀργιάζῃ. Μαῦρα σύννεφα ἐκάλυπταν τὸν οὐρανόν, ἐρημία ἐπεκράτει εἰς τὴν Σπιανάδαν...

Κατέβημεν μὲ τὸν συνταξειδιώτην μου καὶ ἐκάμαμεν ἕνα ἀρκετὰ διεξοδικὸν περίπατον, ἀρχίσαντες ἀπὸ τὴν Γαρίτσαν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὰ ἀρομάκια τῶν συνοικιῶν διὰ νὰ καταλήξωμεν διὰ τῆς πλατείας τοῦ Θεάτρου εἰς τὴν ὁδὸν Νικηφόρου Θεοτόκη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μας.

— Λοιπόν; Εἶπα τοῦ φίλου μου.

— Φεύγω αὔριον, μοῦ ἀπήντησε. Καὶ ἄλλοτε ποτὲ δὲν θὰ δώσω πίστιν εἰς ὅσα γράφονται εἰς τὴν τύπον. Μωρὲ αὐτὴ εἶναι ἡ Κέρκυρα; Ἐκίνησα τὸ κεφάλι μελαγχολικὰ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἰδίων ἐντυπώσεων, ἔφαγα χωρὶς ὄρεξιν καὶ ἐκοιμήθην κάθε ἄλλο παρὰ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ταξεῖδί μου.

Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη μου βραδυὰ εἰς τὸ ὡραιότερον Ἑλληνικὸ νησί...

* * *

Καὶ τώρα ..... ποιὸς θὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ περιγράψῃ τῶν Κορφῶν τὴν ἀσύλληπτη εὐμορφιά, ὅπως τὴν εἶδα ὅταν ἐξημέρωσε τὸ πρωΐ;...

Μὲ εἶχε ξυπνήσει ἡ διάνα τοῦ φρουρίου καὶ τὰ ἀλλεπάλληλα προστάγματα γυμναζομένων ἀνδρῶν.

Ἤνοιξα τὰ μάτιά μου καὶ τὰ ἔκλεισα ἀμέσως ἐμπρὸς εἰς τὴν πλημμύραν τοῦ φωτὸς ποὺ ἐγέμιζε τὸ δωμάτιόν μου. Ἔτρεξα εἰς τὸ παράθυρο, καὶ τὸ ἤνοιξα διὰ νὰ ἴδω ἕνα ὁλογάλανον οὐρανὸν χωρὶς τὸ παρακμικρότερον νεφίδριον, ἕνα οὐρανὸν τὸν ὁποῖον ἐγέμιζεν ἡ δόξα ἑνὸς ἡλίου χρυσοῦ. Μία πνοὴ ἑνὸς ἀέρος ζωογόνου, πνοὴ μυρωμένη μὲ τῆς θαλάσσης τὴν φρεσκάδα καὶ τῶν λεμονάνθων τὰ ἀρώματα, ἐγέμισε τοὺς πνεύμονάς μου μὲ τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς.

Κάτω ἡ Σπιανάδα, ὡραία πλατεῖα καθαρὰ καὶ εὐρύχωρος μὲ τὰς κομψὰς δενδροστοιχίας της ἐγκαμογελοῦσε ὑπὸ τὰ ρυθμικὰ βήματα ἑνὸς γυμναζομένου λόχου... καὶ ἀντίκρυ τὸ παλαιὸν φρούριον μὲ τὸν ἠμιφόρον καὶ μὲ τὸν εὐμορφόν του συνοικισμὸν διεγράφη ὡς ζωγραφιὰ χαλκομανίας ἐπάνω εἰς τὴν αἰθρίαν ἀτμόσφαιραν...

— Buon giorno signor Μικέ.

— Buon giorno ἀφρέντη!...

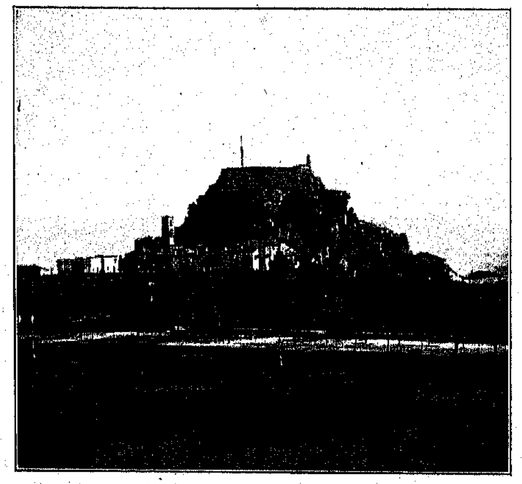

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΚΑΙ Η ΣΠΙΑΝΑΔΑ

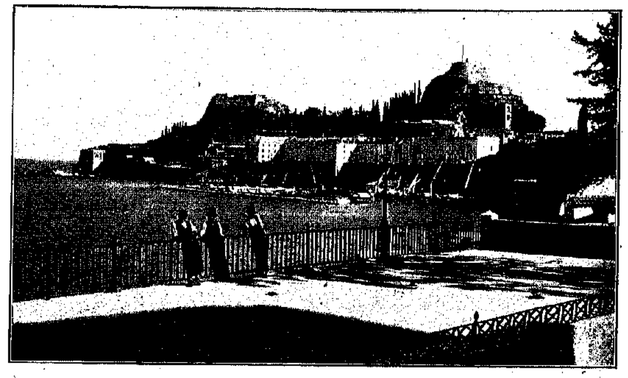

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΜΟΥΡΑΓΙΑ

Ἦσαν δύο Κερκυραῖοι κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά μου... Λοιπὸν ἤμουν εἰς τοὺς Κορφοὺς καὶ οἱ Κορφοὶ ἦσαν ὅπως τοὺς εἶχα ἀκούσῃ, ὅπως τοὺς εἶχα διαβάσῃ... Ἐντεῦθεν γρήγορα καὶ μετ' ὀλίγον ἤμην κάτω εἰς τὸ ἐντευκτήριον.

— Καλημέρα κὺρ Ἀνδρέα, εἶπα εἰς τὸν ξενοδόχον μου. Ποῦ εἶναι ὁ σύντροφος;

— Μπᾶ, αὐτὸς ἔφυγε γιὰ τὴν Ἰταλία...

— Μπᾶ! πότε;

— Τὰ μεσάνυκτα, ὅταν σεῖς ἐκοιμᾶσθεν.... Δὲν τοῦ ἄρεσε ἡ Κέρκυρα.... Χά! Χά! Χά!...

— Τί ὥρα εἶναι ἀλήθεια;

— Δέκα. Θὰ κολατσίσετε; Ἐδῶ ξεύρετε πρέπει νὰ φᾶτε καλὰ τὸ πρωΐ, γιατὶ μεσημέρι ἔχομεν εἰς τὰς δύο.

— Πῶς αὐτό;

— Ἔτσι εἶναι εἰς τοὺς Κορφούς.

Τότε φεύγουν τὰ ταχυδρομεῖα, τότε κλείουν τὰ δημόσια γραφεῖα. Τότε τρώει ὁ κόσμος. Εἶναι ἀπὸ τῆς κατοχῆς τὸν καιρό...

Ἔπῆρα ἕνα καφὲ μὲ γάλα—εἰς τὴν Κέρκυραν ὁ βαρὺς γλυκὺς δίδεται μόνον κατόπιν ἰδιαιτέρας ὀδηγίας—καὶ ἐκατέβηκα εἰς τὴν Σπιανάδα, ὅπου γρήγορα εὗρα παληοὺς γνωστοὺς καὶ ἐσχετίσθηκα μὲ νέους φίλους.

* * *

Ἡ Κέρκυρα εἶναι μοναδικὸς τόπος διὰ τὸν ξένον. Τὸν τέρπει καὶ τὸν ξεκουράζει μὲ τὴν εὐμορφιὰν καὶ τὴν γαλήνην της. Καὶ δι' αὐτὸ αἱ ἡμέραι ποὺ ἐπέρασαν ἐκεῖ μοῦ ἔμειναν ἀλησμόνητοι.

Ποῦ νὰ στραφῇ κανεὶς καὶ νὰ μὴν ἀνταμώσῃ ποίησιν, εὐμορφιάν, γοητείαν;

Τὸ πρωὶ ἦταν ὁ περίπατος εἰς τὰ Μουράγια. Μὲ τὸν γαλανὸν λιμένα μόλις ἀρυσνιζόμενον ἀπὸ τὰς ἀπογείους αὔρας, τὰς φιλούσας τῆς Κερκύρας τὴν ἀκτὴν καὶ τοῦ Βίδο τὰ κράσπεδα, μὲ τὸν βαθὺν κόλπον γλυκύτατα βαθυπράσινον, μὲ τὴν πόλιν μόλις ἀφυπνιζομένην...

Μεγάλα ὡραῖα σπίτια κοσμοῦν τὴν παραλιακὴν αὐτὴν ὁδόν... Εἶναι οἱ προμαχῶνες τῆς παλαιᾶς Κερκυραϊκῆς ἀριστοκρατείας. Ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον ἑνὸς ἐξ αὐτῶν διαβάζω τὴν ἑξῆς μαρμαρίνην πλάκα: «Ἐδῶ ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας Πρῶτος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος».

Παρακάτω ἐπὶ τῆς προσόψεως ἑνὸς ἄλλου ἀλλοτε ἀρχοντικοῦ σπιτιοῦ διαβάζω: «Ἐνταῦθα ἀπέθανεν ὁ ἐν Ζακύνθῳ μὲν γεννηθείς, τὴν δὲ Κέρκυραν ὡς δευτέραν Πατρίδα ἀγαπήσας Διονύσιος Σολωμός».

Δύο ἁπλᾶ ὀνόματα. Ἀλλὰ πόσα λέγουν!...

Καὶ ποίαν ἐντύπωσιν ἀφῆνουν βαθειὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν αἱ δύο ψυχραὶ πλάκες τοῦ τ' ἀποθανατίζουν εἰς τὰ δύο Κερκυραϊκὰ σπίτια...

* * *

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου..... εἶναι καθῆκον διὰ τὸν ἐπισκέπτην τῆς Κερκύρας. Ὁ ναὸς εἶναι ἀνοικτὸς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος τὸ σκῆνος κατὰ πᾶσαν ὥραν δέχεται τὰς τιμὰς καὶ τὸν φόρον τοῦ σεβασμοῦ τῶν πιστῶν....

Ἔχει ἕνα ἰδιάζοντα χαρακτῆρα ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἕνα χαρακτῆρα ἀπαντώμενον εἰς τοὺς πλείστους τῶν ναῶν τῆς Ἑπτανήσου.. Πολὺ εὐρύχωρος χωρὶς τὴν λαμπρότητα τῶν βυζαντινῶν ναῶν, ὄχι πολὺ φωτεινός, κάμνει τὴν ἐντύπωσιν ἐκκλησίας σοβαρᾶς ἐν τῇ ἁπλότητί της.

Ἐντὸς τοῦ δεξιοῦ ἱεροῦ εὕρηται τὸ σεπτὸν τοῦ ἁγίου σκήνωμα. Ἡ ἀργυρᾶ θήκη ἀπαστράπτει ὑπὸ τὸ φῶς πλουσιωτάτων ἀκοιμήτων κανδηλῶν, καὶ ὁ ψιθυρος τῶν προσευχῶν τῶν πιστῶν πλανᾶται κατὰ πᾶσαν τῆς ἡμέρας ὥραν εἰς τὸν καθηγιασμένον ἐκεῖνον χῶρον, ἐνῷ ἀναπαύεται τὸ Ἅγιον λείψανον τοῦ ὑπερμάχου τῆς πρώτης Συνόδου καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Βγαίνω γεμᾶτος ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸν μέγαν Κερκυραϊκὸν ναὸν καὶ ἐννοῶ ὅλην τὴν γοητείαν τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν τέκνων τῆς Ἑπτανήσου τοῦ Προστάτου Ἁγίου τὸ ὄνομα.

Εἶναι ἡ ἰδία ἀκριβῶς περίπτωσις εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ τὴν Ζάκυνθον...

Γυρίζω εἰς τὴν Σπιανάδαν, διέρχομαι πρὸ τῶν κλειστῶν ἀνακτόρων, ἐμβαίνω εἰς τὸν κῆπον. τοῦ Ἐδουάρδου καὶ καμαρώνω τὸ ποιητικὸν φρούριον τὸ ὁποῖον εἶναι ἕνα καμάρι τῶν Κορφῶν.

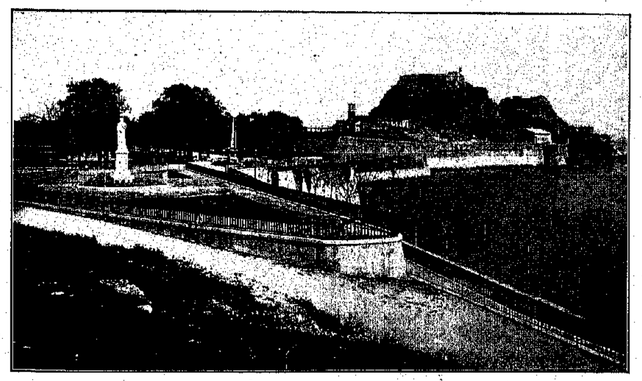

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΓΑΡΙΤΣΑΣ

Μία σημαία κυματίζει ὑπὸ μέαν μαύρην σοσίσαν τοῦ σημαφόρου.

— Τί εἶναι;

— Τὸ πασόρι τοῦ Μπρίντεζι ἀφέντη...

Τί ὑποχρεωτική, τί σαγηνευτική αὐτή ἡ εὐγένεια τοῦ Κερκυραίου πρὸς τὸν ξένον... Καὶ πόσον βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἀφίνει εἰς τὸν διαβάτην ἡ φυσική καὶ ἀδίαστος αὐτὴ λεπτότης!...

Ὁποιονδήποτε καὶ ἂν ἐρωτήσετε διὰ κάτι τι θὰ τὸν Ἐύρητε ἕτοιμον, ἐχι νὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ἁπλῶς, ἀλλὰ νὰ σᾶς ὑποχρεώσῃ...

* * *

Ὁ περίπατος τῆς Γαρίτσας... Δηλαδὴ ἡ ἀπόλαυσις ἡ ὀνειρευτὴ κάθε Κερκυραίου καὶ κάθε ξένου, ὁ ὁποῖος ἔπεται ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας διαμονὴς ἀποκερκυρούσται ὡς διὰ μαγείας...

Γαρίτσα καὶ Μανδούκι εἶναι δύο προάστεια ποὺ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπῇ τῆς κυρίας πόλεως τῆς Κερκύρας.

Τὸ Μανδούκι ἐκτεινόμενον πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὸν λιμένα εἶναι μᾶλλον ἀρχαϊκοῦ χαρακτῆρος μὲ τὰ παλαιά του σπίτια καὶ τὴν ἰδιάζουσαν ρυμοτομίαν του. Ἡ Γαρίτσα εἶναι εὐρωπαϊκή, ἀριστοκρατική, ἀρχόντισσα. Ὡραῖοι δρόμοι, νέα σπίτια, συνοικίαι ποὺ χειραφετοῦνται. Καὶ ὁ παραλιακὸς της δρόμος, μόνος αὐτὸς ἀρκεῖ νὰ τῆς δώσῃ τὰ πρωτεῖα τῆς εὐμορφιᾶς εἰς ὅλην τὴν Κερκυραίων τὴν πόλιν...

Ὡραιότατος αὐτὸς ὁ δρόμος μὲ τὸ εὐρὺ πεζοδρόμιον καὶ συνεχὲς κρηπίδωμα εἰς τὸ ὁποῖον κανεὶς δύναται ν' ἀκουμήσῃ καὶ νὰ λησμονήσῃ ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους, ἀρίνων τὸ βλέμμα του νὰ χαθῇ εἰς τὰς ἀπέναντι μελαγχολικὰς ἀκτὰς τῆς σκλαβωμένης Ἠπείρου, ἢ νὰ πλανηθῇ εἰς τοὺς ἀραιοὺς τοὺς ὁποίους σκορπίζει θρανιόμενον εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἄλλοτε φρουρίου, τὸ φιλοπαίγιον καὶ φλύαρον τοῦ Ἰονίου κύμα...

Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας τὸ βλέμμα ἀποσπᾶται ἀπὸ τὴν ρέμβην τῆς ἠλιάσσης καὶ τῶν βουνῶν διὰ νὰ ἴδῃ γελαστὰ τῶν περιπατητῶν πρόσωπα, νὰ θαυμάσῃ ὡραίας κορτλὰς καὶ σώματα εὐμπλατα κορῶν Κερκυραίων καὶ νὰ διασταυρωθῇ μὲ βλέμματα ἄλλα μέσα εἰς τὰ βάθη τῶν ὁποίων θὰ διαβάσῃ κανεὶς ὅ,τι ἐδιάβασεν ὁ πολύμητις Ὀδυσσεὺς εἰς τὰ γαλανὰ τῆς Ναυσικᾶς μάτια ὅταν ἔλεγε λημμονῶν τὰ βάσανά του....

— Ὦ κόρη, ἐὰν εἶσαι θεὰ ἔχε αἶνον διὰ τὸν ναυαγόν, καὶ ἐὰν εἶσαι γέννημα θνητῶν τρισμακάριοι οἱ γονεῖς σου!...

Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ περισσότερα εἰδύλλια καὶ τὰ συνοικέσια τῆς Κερκύρας ὁ περίπατος τῆς Γαρίτσας..

* * *

— Καὶ ποῦ θὰ πᾶμε σήμερα;

— Ἔχετε ἴδῃ τὸ Κανόνι;

— Ὄχι.

— Νὰ τὸ ἰδῆτε ἀφέντη...

— Τράβα ἀμαξᾶ...

Φεύγομεν ἀπὸ τὴν Σπιανάδαν.

Τὸ ἁμάξι μας τρέχει πρὸς τὸν κατήφορον τῆς Γαρίτσας καὶ περνᾷ μέσα ἀπὸ τὰς συνοικίας μὲ τὰ μικρὰ σπιτάκια τ' ἀνθοστόλιστα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκφεύγουν ἐπτανησιώτικοι σερενάδοι καὶ γέλοια κρυστάλλινα...

Ἀνεβαλνομενένα ἀνηφορικὸν δρόμον κλειόμενον μέσα εἰς τὰ πράσινα φυλλώματα τῶν δένδρων καὶ βλέπομεν ὀπίσω τὴν πλὴν κατὼ φρούριον καὶ τὴν θάλασσαν ὡς τὴν θαυμασιωτέραν σκηνογραφίαν, τὴν ὁποίαν ποτὲ καλλιτέχνης θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ καὶ ν' ἀποδανατίσῃ...

Θὰ σταματήσωμεν εἰς τὸ Μ ο ν Ρ ε π ό ;

Ἡ Βασιλικὴ ἔκαυλις κυτημένη μέσα σ' ἕνα πυκνὸν δάσος ἀσφυκτικὴ ἀπὸ τ' ἀρώματα τῶν λεμονάνθων καὶ τῶν ροδοδαφνῶν. Ὁ κῆπος εἶναι θαυμάσιος. Ἕνας περίπατος ἐκεῖ μέσα ἰσοδυναμεῖ μὲ μυρίας ὁδοὺς Ἠλυσίων τῆς ζωῆς...

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ φθάνει τὸ ἁμάξι εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λοφίσκου, τοῦ φέροντος τὴν ὀνομασίαν Κ α ν ό ν ι.

Ἕνα μικρὸν κηπάριον, καὶ ποῦ δὲν ἀπαντᾷ κανεὶς ἄνθη ἐδῶ, παρμένει φιλόξενον, ἐπιπέπτας.

Ὁ διευθύνων τὸ ἐξοχικὸν ἐκεῖ καφενεῖον δὲν εἶναι ἀσεβὴς οὔτε βέβηλος. Σᾶς ἀφίνει ἐλεύθερα νὰ ἀπολαύσητε τὸ καλλιτέχνημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ φύσις ἀπλώνει ὑπὸ τὰ βλέμματά σας....

Ἰδοὺ ὁ μεγάλος κοιμισμένος κόλπος μὲ τὰ περιτριγυρίζοντα αὐτὸν χλοερὰ βουνὰ καὶ μὲ τὰ νησάκιά του τὴ Ποντικονῆσι καὶ τὴν Ἀγίαν Βλαχέρναν, τὰ ὁποῖα ἀπὸ μακρὰν φαίνονται σὰν ψεύτικα, σὰν τεχνητά.

Εἶναι μονοστήρια καὶ εἰς τὰ δύο νησάκια, ἀλλὰ τὸ ἕνα εἰς διάκρισιν φέρει τὴν ὀνομασίαν, α π λ ο ῦ ν τοῦ Ὀ δ υ σ σ έ ω ς ».

Ἔτσι ἡ λαϊκὴ παράδοσις ἀρκετάσθη περιγιμένον τὸ καρφὶ τοῦ πολυγυρισμένου ἡρωικοῦ Ὀμήρου...

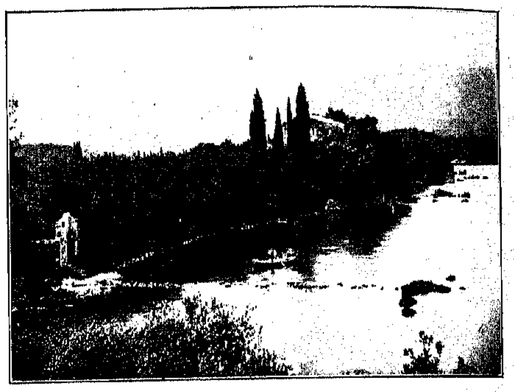

ΤΟ ΜΟΝ ΡΕΠΟ

Ἕνα ποτήρι τσιτσιμπίρας — εἶναι ἡ ἐκπερκυραϊσθεῖσα Ginger-beer — ἔρχεται ἐγκαίρως νὰ προσθέσῃ τὴν κορωνίδα εἰς τὴν ἀπόλαυσιν...

* * *

Ἕνα ἀπόγευμα τοῦ Νοεμβρίου ἐ π ε σ κ έ φ θ η ν τὸ φρούριον καὶ τὸν φάρον. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ εἶναι ἐπιβεβλημένη εἰς πάντα ὁ ὁποῖος θέλει νὰ μάθῃ διατί ἡ Κέρκυρα οὐδέποτε ἐ δ ο κ ί μ α σ ε τὸν τουρκικὸν ζυγόν.

Ὀλίγα βήματα πέραν τῆς Σπιανάδας ὑψοῦται τὸ φρούριον μὲ τὸν στρατιωτικὸν συνοικισμόν. Τὸ φρούριον ἄλλοτε συνείχετο μὲ τὴν ἠπειρον διὰ στενῆς λωρίδος γῆς, ἀλλ' οἱ Ἐνετοὶ ἔκοψαν αὐτὴν τὴν λωρίδα βαθύτατα καὶ ἡ θάλασσα τὸ ἀπεμόνωσε. Σήμερον ἡ Κρεμαστὴ γέφυρα ἤτις ἄλλοτε ἀπέκοπτε τὴν συγκοινωνίαν τῆς πόλεως μὲ τὸ φρούριον ἐπαρέσθη μονίμως. Ἀλλ' ὁ διερχόμενος δι' αὐτῆς νοιώνει τὸ βλέμμα πρὸς τὴν κάτωθεν αὐτοῦ γαλανὸν ὑγρὸν τάφρον, θὲν δύναται νὰ μὴ φρικιάσῃ ἀναλογιζόμενος πόσον ἄτριος θὰ ἦτο ὁ θάνατος ἐκ μιᾶς πτώσεως μέσα εἰς ἐκείνην τὴν ἄβυσσον! Καὶ ὅμως πόσους τοιούτους νεκροὺς εἶδε τὸ γηραιὸν φρούριον κατὰ τοὺς περασμένους χρόνους τῆς πολεμικῆς του ἀκμῆς!....

Τώρα ὅλα εἶναι ἤρεμα ἐκεῖ μέσα. Ἡ φαιδρὰ ζωὴ τοῦ στρατώνος ἐκδηλοῦται εἰς παιδιὰς καὶ ἠχηροὺς γέλωτας καὶ ἄσματα τῶν ἀνδρῶν τοῦ 10ου πεζικοῦ συντάγματος. Ἰδοὺ εἶναι σήμερον ἡ ἀποθήκη ὑλικοῦ πολέμου, ἡ διεύθυνσις τοῦ Μηχανικοῦ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἱεροδολαρχία Κερκύρας καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα καὶ καταστήματα τῆς Κερκύρας.

Διὰ ν' ἀνέλθῃ κανεὶς εἰς τὴν κορυφὴν θ' ἀκολουθήσῃ ἕνα ἑλικοειδῆ περιστροφικὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο πολὺ κουραστικὸς ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω. Ἡ φωτογραφία δίδει μόνον ἓν μέρος τῆς ἀπόψεως ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὀλίγον εἶναι ἀρκετὰ εὐγλωττον. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνει τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν εἶναι ἡ καταπλήσσουσα ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ καταπρασίνου νησιοῦ καὶ τοῦ γαλανοῦ Ἰονίου, τὸ ὁποῖον ὁπλίνεται ὡς καθρέπτης ἀνὰ μέσον τῶν ἀκτῶν τῆς Ἐλευθέρας καὶ τῆς ὑποδούλου Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας ἑνώνουν εἰς ἓν φίλημα αἰώνιον, τὸ κύμα καὶ οἱ ἠλιόσοβοί του.

Ἀπόγευμα Κυριακῆς· περίπατος εἰς τὴν Σπιανάδα καὶ ἡ μουσικὴ τῆς Παλαιᾶς Φιλαρμονικῆς ἡ τοῦ Μαντζάρου. Ἀποκαλυφθῆτε κύριοι!

Ἐμπρός σας ἔχετε τὴν ἀναρώδη Κέρκυραν... Καθήσατε εἰς τὴν «Ὡραίαν Ἑλλάδα» ἢ εἰς τὴν «Εὐρώπην» τὰ δύο αὐτὰ εὐρωπαϊκώτατα κέντρα καὶ ἀπολαύσατε μέχρις ἕτου νυκτὸς καὶ ἀπολησθῆτε ὅτι ἐμείνατε. μὲ μόνην συντροφιὰν τὴν μυρομένην αὔραν καὶ τὰ ἄστρα....

* * *

Καὶ ἡ Κέρκυρα ἡ Ἐμπορική, ἡ Φιλολογική, ἡ Καλλιτεχνική, ἡ Κέρκυρα τοῦ κόσμου;

Τὴν χρεωστοῦ εἰς τὸν λαμπρὸν καὶ ὑποχρεωτικώτερον τῶν ἀνθρώπων, τὸν κ. Λεωνίδαν Βλάχον, ἱδρυτὴν καὶ διευθυντὴν τοῦ «Καποδιστρίου».

Ξεύρετε τί εἶναι «Καποδίστριας»; Τὸ τελειότερον Ἑλληνικὸν Κολλέγιον τῆς Ἀνατολῆς, τὸ ὁποῖον ἡ μετριοφροσύνη τοῦ διευθυντοῦ του δὲν διεφήμισεν ὅσον ἔπρεπε. Ἀλλ' ὁ κ. Βλάχος εἶναι ἀλλη-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα).

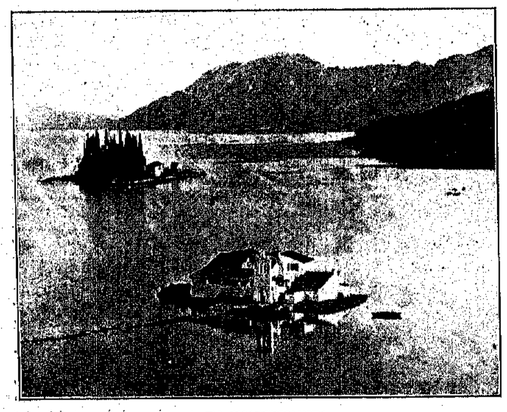

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΟΝΗΣΙ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Η ΧΡΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ τῆς μηχανικῆς δυνάμεως εἰς τὴν Ὠ ξ ὶν τῶν ὀχημάτων ἀντὶ τοῦ ἵππου συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ ἐξελτίωσε πολὺ τὰ μέσα τῆς διαφημίσεως. Τὸ τρίτροχον αὐτοκίνητον ἀμάξιον, τὸ ὁποῖον κινεῖται διὰ γκαζολίνης καὶ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξέλιξις τοῦ ποδηλάτου, εἶναι ἓν ἐκ τῶν μᾶλλον ἐν χρήσει αὐτοκινήτων ὀχημάτων τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦσι τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα πρὸς διανομὴν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τοὺς πελάτας των. Τὰ τρίτροχα αὐτοκίνητα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνθοπωλῶν, τῶν ὑποδηματοποιῶν, τῶν πιλοποιῶν καὶ ἄλλων καταστηματαρχῶν πρὸς μεταφορὰν ἐλαφρῶν ἐμπορευμάτων. Τὰ τοιαῦτα αὐτοκίνητα δύνανται νὰ φέρουσι βάρος ἀπὸ 150 ἕως 250 λιτρῶν. Εἶναι μικρὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἔχουσι χωρητικότητα δώδεκα περίπου κυβικῶν ποδῶν. Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις καὶ μεγαλείτερα αὐτοκίνητα τετράτροχα δυνάμενα νὰ φέρουσι βάρος χιλίων περίπου λιτρῶν καὶ νὰ ἀναπτύξωσι ταχύτητα δεκαπέντε μιλίων τὴν ὥραν διὰ τῶν ἴδίων ἐξόδων συντηρήσεως, τὰ ὁποῖα ἀποκαλοῦσι τὰ τρίτροχα αὐτοκίνητα.

Τὰ αὐτοκίνητα δὲν χρησιμοποιοῦνται μόνον ὡς μέσα συγκοινωνίας, ἀλλὰ καὶ ὡς μέσα διαφημίσεως. Εἰς τὰς μεγαλειτέρας Ἀμερικανικὰς πόλεις διάφοροι ἐπιχειρηματίαι χρησιμοποιοῦσιν αὐτοκίνητα χάριν διαφημιστικῶν σκοπῶν. Τὰ τοιαῦτα αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν ἐπίσης καὶ πρὸς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων εἶναι κατασκευασμένα κατὰ πρότυπον τοῦ ἰδιαιτέρου ἐμπορεύματος τὸ ὁποῖον πωλεῖ τὸ κατάστημα. Ἓν τοιοῦτον αὐτοκίνητον εἶναι κατασκευασμένον εἰς σχῆμα τερατείας θερμαντικῆς φιάλης, τὴν ὁποίαν πωλεῖ ἓν κατάστημα ὅπως αὕτη διατηρῇ πάντοτε θερμὰ τὰ ποτά.

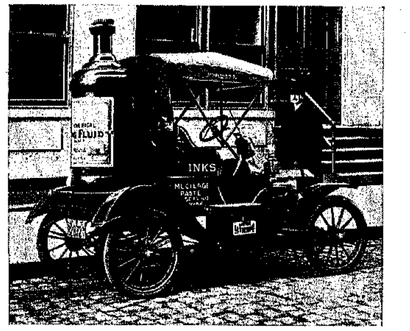

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΣ

Τὸ αὐτοκίνητον εἶναι πιστὴ ἀπομίμησις τῆς φιάλης τῆς πωλουμένης ὑπὸ τοῦ κατασταμτος.

Τὸ αὐτοκίνητον ἔχει μηχανὴν ἑκατὸν εἴκοσιν ἵππων δυνάμεως καὶ στοιχίζει 15,000 δολλάρια. Ἕτερον αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ἓν μέγα χαρτοπωλεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης εἶναι κατασκευασμένον εἰς σχῆμα τερατείας φιάλης μελάνης τὴν ὁποίαν πωλεῖ τὸ κατάστημα.

Ἄλλα εἴδη διαφημιστικῶν αὐτοκινήτων εἶναι ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐκτεθειμένα πρὸς θέαν τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα πωλεῖ τὸ κατάστημα. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχουσι τέσσαρα εἴδη τοιούτων αὐτοκινήτων ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐκτίθενται διάφορα τρόφιμα. Τὸ ἄνω μέρος τῶν αὐτοκινήτων εἶναι κατασκευασμένον ἐν εἴδει ὀλίνου κιβωτίου ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ ἔκθεσις τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐντὸς τῆς ὀλίνης προβολῆς κτὸς ὑπάρχουσι καὶ διάφορα αὐτόματα μηχανήματα ἐκ τῶν ὁποίων ἐκσφενδονίζονται διάφορα εἴδη τροφίμων ἔβίως δὲ καρπῶν.

Τινὰ ἐκ τῶν καλουμένων διαφημιστικῶν αὐτοκινήτων φέρουσι τεράστιον αὐτόμετρον τὸ ὁποῖον σημαίνει τὴν ταχύτητα τῶν ἁμαξῶν εἰς μίλια καθ' ὥραν. Ἡ ἰδέα τῆς ἑταιρίας τῆς κατασκευῆς τῶν τοιούτων αὐτοκινήτων μὲ αὐτόμετρον εἶναι νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁχ' αὐτῆς κατασκευαζομένων αὐτοκινήτων. Ὑπάρχουσι σήμερον χιλιάδες αὐτοκινήτων ἐξυπηρετούντων τὸν διπλοῦν σκοπὸν τῆς μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων καὶ τῆς διαφημίσεως.

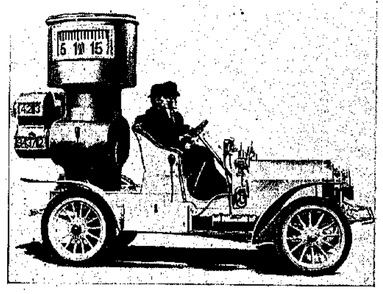

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΜΕ ΑΥΤΟΜΕΤΡΟΝ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιχειρηματίαι δὲν ἠδύναντο νὰ εὕρωσι καλλίτερον μέσον κρᾶς διαφήμισιν τῶν ἐπιχειρήσεών των ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον. Ἀπεδείχθη ἀληθὲς ὅτι ὅλα τὰ διαφημιστικὰ αὐτοκίνητα ἐπέφερον κόλος κάθε κέρδη εἰς τὰ καταστήματα τὰ ὁποῖα διεφήμιζον.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι τὸ αὐτοκίνητον μὲ τὸ αὐτόμετρον, τὸ ὁποῖον ἀνεφέρομεν ἀνωτέρω. Μία ἑταιρία αὐτοκινήτων κατασκεύασε τὸ εἰρημένον αὐτοκίνητον διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν στερεότητα καὶ σταθερότητα τῶν αὐτοκινήτων της τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς ὁρισμένης καὶ κανονικῆς ταχύτητός των δὲν ἐκθέτουσιν εἰς κίνδυνον τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ. τὸ μηχάνημα τοῦ εἰρημένου αὐτοκινήτου αὐτομάτως ἀποδεικνύει τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν τρέχει τοῦτο καὶ πρὸς ἐλέγχει ἀναμφιβόλως τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου εἰς τὸ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ πλεονεκτήματα τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα κατασκευάζει ἡ ἑταιρία.

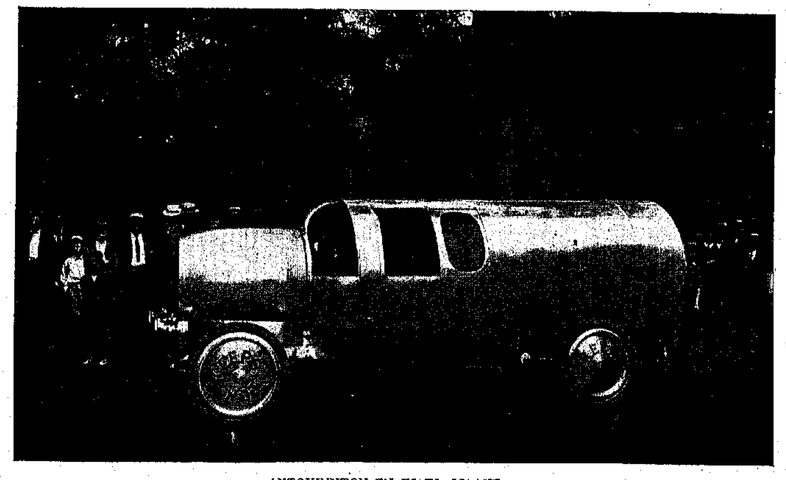

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΦΙΑΛΗΣ

Ἀλλὰ πλὴν τῶν διαφημιστικῶν ὑπάρχουσι καὶ αὐτοκίνητα πολυτελείας τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ εἴπῃ ὅτι διαφημίζουσι τὸν πλοῦτον τοῦ ἰδιοκτήτου των. Μία πλουσία κυρία τῆς Νέας Ὑόρκης κατεσκεύασεν ἀσχέτως ἐπὶ παραγγελίᾳ τὸ κολυαλέστερον ἴσως αὐτοκίνητον τοῦ κόσμου. Εἶναι μικρὸν δι' ἕνα μόνον ἄνθρωπον καὶ ταχύτητος εἰκοσιπέντε μιλίων τὴν ὥραν. Ἔχει εἰκοσιὲξ δεκανέζλων κλάτους καὶ 56 ὕψους. ἀπῆτησε δὲ κρᾶς κατασκευὴν ὀκτὼ μῆνας καὶ ἐφοβίσεν 7,000 δολλάρια.

Η ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑ ΕΝ TARPON SPRINGS ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΔΟΣ

Οἱ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ἴσως εὐδοκιμοῦντες ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι οἱ ὁμογενεῖς σπογγαλιεῖς τῆς Φλωρίδος. Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος προάγονται οἰκονομικῶς, εὐρύνουσι τὰ ὅρια τῆς δράσεώς των, περιορίζουσι τὴν ἁλιείαν καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν σπόγγων μεταξὺ των μόνων, ἀποκτῶσιν ἀκινήτους ἰδιοκτησίας, καὶ στερεούμενοι μονίμως εἰς τὴν ὡραίαν νοτιανατολικωτάτην Πολιτείαν τῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὰ παράλια τῆς ὁποίας τοὺς εἵλκυσαν τὰ σπογγοφόρα ρεύματα τοῦ Μεξικανικοῦ Κόλπου, ἀφήνουν κατὰ παρεκάγγας ὀπίσω τοὺς ἐντοπίους καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὸν πλοῦτον καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν σπουδαιότητα ἀκόμη. Τὸ ὁρμητήριόν των καὶ ἡ ἕδρα τοῦ ἐμπορίου τῶν σπόγγων εἶναι ἡ γραφικὴ παραποτάμιος πολίχνη Tarpon Springs, τὴν ὁποίαν εὗρον μικρὸν καὶ ἄσημον χωρίον καὶ ὑπόσχονται νὰ τὴν ἀναγάγουν ταχέως εἰς περιωπὴν σπουδαίας ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς πόλεως. Τὸ Tarpon Springs εἶναι ἡ μόνη πόλις τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου οἱ Ἕλληνες ὑπερτεροῦσιν ἀριθμητικῶς τοὺς ἐντοπίους. Ὁ κίνδυνος τῆς ἀπορροφήσεως στρέφεται ἐκεῖ ὄχι πλέον πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἀμερικανῶν, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν ἤδη νὰ φελλίζουν ὀλίγα Ἑλληνικὰ καὶ νὰ ἀσπάζωνται τὰ ἠθικά μας ἤθη καὶ ἔθιμα. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἓν κατόρθωμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἀμερικῇ, τὸ ὁποῖον χωρὶς ἄλλο θὰ ἔχῃ ἀξιοσημειώτους, ἂν καὶ παρεκδόξους ἴσως, συνεπείας εἰς τὴν νοτιανατολικὴν ἐκείνην ἀσκητεῖν τῆς ἀχανοῦς Συμπολιτείας. Πέντε-ἑπτὰ τοιμηροὶ Ἕλληνες σπογγαλιεῖς μετέβησαν πρό τινων ἐτῶν εἰς Tarpon Springs, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν σπογγαλιείαν. Ὅλοι τοὺς ἐλεεινολόγησαν τότε διὰ τὴν τολμηρὰν ἀπόφασίν των, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισαν ἰὸς ἀπερισκεψίαν. Πρὸς ἐπίμετρον οἱ ἐντόπιοι, χερσαῖοι καὶ θαλασσινοί, ἐθορυβήθησαν ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων μεταναστῶν μεταξύ των καὶ ἐπίνησαν πάντα λίθον κατ' αὐτῶν. Ὅταν οἱ Ἕλληνες σπογγαλιεῖς ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν μὲ τὰ πλοιάριά των καὶ ἤρχισαν νὰ ἁλιεύουν σπόγγους μὲ τὴν Ἑλληνικὴν μέθοδον, οἱ ἐντόπιοι σπογγαλιεῖς κατεφίλμαξαν ἐκ τῆς ἀφοβίας των καὶ κατεκραύγασαν ἐναντίον των, προβλέποντες ὅτι ἡ σπογγαλιεία θὰ διέφευγεν ἐκ τῶν χειρῶν των. Πολλοὶ Ἀμερικανοὶ πολιτευόμενοι καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔκρουσαν τὴν κόδωνα τοῦ κινδύνου, κηρύττοντες ὅτι οἱ Ἕλληνες θὰ κατέστερον τὸ ἐμπόριον τῶν σπόγγων. Ὅλα ὅμως αὐτὰ δὲν ἴσχυσαν διὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Ἕλληνας σπογγαλιεῖς νὰ ἑκατονταπλασιασθῶσιν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν καὶ νὰ δώσουν ζωὴν καὶ σπουδαιότητα εἰς τὸ τέως ἀσήμαντον ἐμπόριον τῶν σπόγγων. Τὸ Tarpon Springs κατοικεῖται σήμερον ἀπὸ 2500 εὐποροῦντας καὶ προοδευτικοὺς Ἕλληνας σπογγαλιεῖς καὶ ἐμπόρους, ἐνῷ οἱ ἐντόπιοι κάτοικοί του μόλις εἰς 1,500 ἀνέρχονται. Εἶναι πόλις Ἑλληνική, μὲ μέλλον ἀπεριόριστον. Καὶ ἐπειδὴ ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὰ σπογγοφόρα ρεύματα τῶν παραλίων τῆς Φλωρίδος, ἀθωρήσαμεν καλὸν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἰδέαν τινὰ τῆς ἁλιείας καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν σπόγγων.

Ἐξ πολλαχοῦ τῆς Μεσογείου καὶ ἰδίως ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Ἀφρικῆς, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Φλωρίδος ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Τάμπας μέχρι τοῦ Rock Island ὑπῆρχον ἀνέκαθεν σπόγγοι. Οἱ ἐν λόγῳ σπόγγοι, εὑρισκόμενοι εἰς βάθος 2—12 ὀργυιῶν, διαιροῦνται εἰς ἡμέρους (τοὺς συνήθεις σπόγγους), εἰς γέλλους (ἀντικαθιστῶντας, οὕτως εἰπεῖν, τοὺς φίλους τῆς Μεσογείου, τοὺς μελλίθα καλουμένους), εἰς γραβάς (ἀντικαθιστῶντας τὰς τσιμούχας τῆς Μεσογείου) καὶ εἰς ἀγρίους.

Εἰς τὰ παράλια τῆς Φλωρίδος ἡ σπογγαλιεία ἤλλοτε ἐξησκεῖτο ὑπὸ τῶν μαύρων κατοίκων τῶν πέριξ κατὰ τρόπον ἐντελῶς πρωτόγονον. Οἱ μαῦροι, ἐφοδιαζόμενοι διὰ σιδηρῶν καμπύλων τριαινῶν, διηύθυνον αὐτὰς κατὰ τῶν ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης σπόγγων διὰ κονταρίου λεπτοῦ καὶ εὐκάμπτου, μηκυνομένου ἀναλόγως τοῦ βάθους διὰ συνδέσεως καὶ ἄλλων κονταρίων τοῦ αὐτοῦ πάχους καὶ τῆς αὐτῆς εὐκαμψίας πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ οὕτω, ἀποσπῶντες αὐτοὺς ἐκ τοῦ πυθμένος, ἀνέλκυον. Τὰ πλοιάρια, ὧν ἐποιοῦντο χρῆσιν διὰ τὴν σπογγαλιείαν, δὲν ἦσαν ἢ λέμβοι, αἵτινες μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας τῆς ἡμέρας ἐδένοντο ἀνὰ δύο ἢ ἀνὰ τρεῖς εἰς πλοῖον 10—15 τόννων, ὅπου ὑπῆρχεν ἅπας ὁ διὰ τὸ ταξεῖδιον ἀναγκαῖος ἐξοπλισμός, ἀνεπαύοντο τὴν νύκτα οἱ σπογγαλιεῖς καὶ ἐγένετο ἡ κατεργασία τῶν σπόγγων, τοὐλάχιστον ἡ προκαταρκτική, ὑπ' ἀνθρώπων ἐπίτηδες μενόντων διαρκῶς ἐν αὐτῷ.

Οἱ οὕτω ἐξαγόμενοι σπόγγοι ἦσαν ὀλίγιστοι καὶ συνεκῶς ἀνεπαρκεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ ἐπωλοῦντο εἰς εὐελεστάτας τιμάς. Πρὸ πέντε ὅμως ἐτῶν, ὡς εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω, Ἕλληνές τινες, τύχην ἐπιζητοῦντες, εἰδικοὶ δὲ τῆς σπογγαλιείας ὄντες, πληροφορηθέντες περὶ τῆς ὑπάρξεως εἰς τὰ παράλια τῆς Φλωρίδος τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος τῆς θαλάσσης, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν αὐτὸ διὰ σκαφανδρῶν καὶ κατώρθωσαν νὰ ἔχωσι σήμερον περὶ τὰς ἑκατὸν μηχανάς, νικήσαντες πάντα τὰ κωλύματα, ἅπερ ἀπήντησαν ἐκ μέρους τῶν μαύρων.

Πᾶν πλήρωμα μηχανῆς ἀποτελεῖται ἐκ δώδεκα προσώπων. Δύο εἶναι συνήθως οἱ δύται. Εἷς ἐκ τῶν λοιπῶν, ἐπὶ τῆς πρώρας καθήμενος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἐχηλάκει διὰ λεπτοῦ σχοινίου τὸν ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης ἐργαζόμενον δύτην. Εἷς, ἐλαύνων ὄρθιος δύο ὑπερμεγέθεις κώπας, τριχαντήρια καλουμένας, φροντίζει πάντοτε νὰ κινῇ τὸ πλοιάριον καὶ νὰ κανονίζῃ τὸν δρόμον καὶ τὴν διεύθυνσίν του πρὸς τὰ ἴχνη τοῦ ἐργαζομένου δύτου, οὗ ἡ διεύθυνσις καταφαίνεται ἐκ τῶν φυσαλίδων, αἵτινες συνεχῶς ἀνέρχονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης συνεπείᾳ τοῦ ἀέρος, ὃν οὗτος, καθιστῶν ἀγρηστον διὰ τῆς ἀναπνοῆς, ἐξάγει ἐκ διαλειμμάτων ρυθμικῶς διὰ κατακλίλου μηχανήματος, βαρβάρα καλουμένου, ἐκ τοῦ σκαφάνδρου. Τέσσαρες περιστρέφουσιν ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ δύο τὸ μηχάνημα, ἐξ οὗ ἀπακόπως ἀποστέλλεται νέος καθαρὸς ἀὴρ πρὸς τὸν ἀργαζόμενον δύτην, καὶ ἐλαύνουσι δύο ἑτέρας κώπας ἀνὰ μίαν ἕκαστος ἐν καιρῷ ναυμαχίας. Εἷς, ἑστώμενος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίαρίου, διευθύνει τὸν μακρὸν ἐλαστικὸν σωλῆνα, δι' οὗ διογετεύεται ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ μηχανήματος πρὸς τὸν δύτην, ἢ διευθύνει τὸ διὰ γάζας κινούμενον μηχάνημα, ὅταν ὁ ἄνεμος πνέῃ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σφοδρῶς καὶ αἱ κώπαι ἀδυνατοῦσι νὰ κινήσωσι τὸ πλοιάριον.

ΟΡΜΑΘΟΙ ΣΠΟΓΓΩΝ

Δύο μένουσι διαρκῶς ἐντὸς τοῦ μεγάλου πλοίου, ὅπερ καλεῖται τεπόζιτο, καὶ ὅπου ὑπάρχει ἅπας ὁ διὰ τὸ ταξεῖδιον ἀναγκαῖος ἐξοπλισμός, γίνεται ἡ προκαταρκτικὴ κατεργασία τῶν σπόγγων, ἥτις συνήθως καλεῖται ἀσπρισμα, περὶ οὗ παρακατιόντες θὰ ὁμιλήσωμεν λεπτομερέστερον, καὶ ἡ κατὰ πᾶσαν νύκτα ἀνάπαυσις τῶν περισσοτέρων μελῶν τοῦ πληρώματος. Ὁ εἷς τῶν δύο τούτων, τῶν ἐντὸς τοῦ τεπόζιτου πάντοτε μενόντων, εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν ἀπολέυκανσιν τῶν σπόγγων, δι' ὃ καὶ ἀσπριστής κοινῶς καλεῖται. Ὁ ἕτερος, ὅστις εἶναι βοηθὸς τοῦ ἀσπριστοῦ, καλεῖται μάγειρος, διότι ὀφείλει νὰ παρασκευάζῃ κατὰ πᾶσαν μὲν ὥραν τὴν τροφὴν τοῦ πληρώματος, κατὰ πᾶσαν δὲ ἑσπέραν τὸ δεῖπνον καὶ τὸ εἶδος. Ὁ ἐωσφόρος, ὅστις καὶ οὗτος μένει συνήθως εἰς τὸ τεπόζιτο, καλεῖται πλοίαρχος καὶ ὀφείλει, ἵνα ἀναγνωρίζηται ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ Λιμεναρχείου καὶ νὰ ἐφοδιάζηται διὰ τῶν ἀναγκαίων τίτλων, νὰ εἶναι ἢ Ἀμερικανὸς ἢ Ἕλλην Ἀμερικανικῆς ὑπηκοότητος.

Οἱ καθ' ἑκάστην ἐξαγόμενοι σπόγγοι φέρονται κατὰ τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ τεπόζιτον καὶ παραδίδονται πρὸς τὸν ἀσπριστὴν καθ' ὁρμαθούς, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἐκ λεπτοῦ σχοινίου, ἔχοντος μῆκος 15—18 ποδῶν. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ἡλιαζόμενοι μέχρι τῆς ἑνὸς μ. μ. ὥρας, πατοῦνται μὲ γυμνοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ἀσπριστοῦ πρὸς ἀπογαλάκτισιν ἢ ἀπομικροβίωσιν, οὕτως εἰπεῖν, καὶ περὶ τὴν ἓνα μ. μ. ὥραν προσδενόμενοι καὶ αὐθις καθ' ὁρμαθοὺς εἰς χονδρὸν σχοινίον καταβιβάζονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ὅπου κυμαινόμενοι καθ' ὅλην τὴν ἐπερχομένην νύκτα, ἀπογαλακτίζονται ἢ ἀπομικροβιοῦνται ἔτι μᾶλλον καὶ λευκαίνονται ἐν μέρει. Τὴν δὲ πρωΐαν τῆς μετεπιούσης ἀνελκυόμενοι ξέονται ὑπὸ τοῦ ἀσπριστοῦ καὶ τοῦ μαγείρου διὰ καταλλήλων μαχαιρῶν καὶ ἀποκτῶσι τὴν ἀπαιτουμένην λευκότητα, μεθ' ὃ, δενόμενοι κατὰ μικροτέρους ὁρμαθούς, τόντζα καλουμένους, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἐκ σχοινίου λεπτοτάτου καὶ ἔχοντος μῆκος μιᾶς περιπέρατου ὀργυιᾶς, ἀποξηραίνονται διὰ καταλλήλου ἡλιάσεως καὶ φυλάττονται ἐν τῷ πλοίῳ μέχρι τέλους τοῦ ταξειδίου. Οἱ σπόγγοι ἑκάστου ὁρμαθοῦ δέον νὰ ὦσιν ἅπαντες ἰσομεγέθεις καὶ ὁμοιόσχημοι.

Μετὰ τὸ πέρας ἑκάστου ταξειδίου, διαρκοῦντος συνήθως δύο μῆνας, τὰ μὲν πλοῖα ἀγκυροβολοῦσιν ἐν τῷ λιμένι τοῦ Tarpon Springs, οἱ δὲ σπόγγοι ἐξαγόμενοι ἐκ τῶν πλοίων, ἐκτίθενται ἐντὸς τῆς διὰ ξυλίνων κιγκλίδων περιπεφραγμένης ἀγορᾶς, ἥτις ἱδρύθη πρό τινος χρόνου. Τὴν ἀγορὰν ἐπισκεπτόμενοι δὶς τῆς ἑβδομάδος οἱ ἔμποροι, τὴν Τρίτην καὶ τὴν Παρασκευήν, ἐξετάζουσι τὸ προϊὸν ἑκάστης μηχανῆς, ἐκτιμῶσιν αὐτὸ διὰ τῶν ὀθωλμῶν καὶ τὸ ἀγοράζουσι διὰ πλειοδοσίας, ὑπογράφοντες τὰ σχετικὰ συμβόλαια. Μεταφέροντες εἶτα διὰ κάρρων τοὺς ἀγορασθέντας σπόγγους οἱ ἔμποροι εἰς τὰς ἀποθήκας των, παρέχουσιν εἰς αὐτοὺς μικράν τινα ἐπεξεργασίαν, ἀφαιροῦντες ἀπ' αὐτῶν τοὺς λίθους καὶ ψαλλιδίζοντες δι' εἰδικῶν ἐργατῶν τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τινα προεξέχοντα ἢ σεσηπότα μέρη, προσδίδοντα κακὴν ὄψιν εἰς τοὺς σπόγγους, μεθ' ὃ ἀποστέλλουσιν αὐτοὺς ἕκαστος εἰς ὃ κεντρικὸν κατάστημα ἀντιπροσωπεύει εἰς δέματα.

Αἱ προσφερόμεναι σήμερον τιμαὶ τυγχάνουσιν ἀσυγκρίτως ὑπέρτεραι ἐκείνων, εἰς ἃς ἐπωλοῦντο οἱ σπόγγοι κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη. Διὰ τοῦτο, ὅσῳ ἐπαισθητῶς καὶ ἂν ἠλαττώθησαν οἱ σπόγγοι, οὐδεμία ζημία ἐπῆλθεν εἰς τοὺς σπογγαλιεῖς, διότι ὅ,τι ἐγίνετο πρότερον διὰ τοῦ πλήθους τῶν σπόγγων, τοῦτ' αὐτὸ ἀκριβῶς γίνεται σήμερον διὰ τοῦ μεγέθους τῆς προσφερομένης τιμῆς. Καταφαίνεται δὲ τοῦτο ἐκ τῆς ὁλικῆς τιμῆς τῶν σπόγγων ἑκάστου ἔτους.

Τιμὴ σπόγγων		Α'.	ἔτους	τάλληρα	1,100,000
»	»	Β'.	»	»	1,200,000
»	»	Γ'.	»	»	900,000
»	»	Δ'.	»	»	1,025,000
»	»	Ε'.	»	»	900,000

Ὅ,τι ἐπαισθητῶς τοὺς σπόγγους ἠλάττωσε καὶ ἠπείλησε νὰ καταστρέψῃ ριζικῶς τὴν ἐπικερδῆ ταύτην βιομηχανίαν δὲν ἦτο ἡ τακτικὴ διὰ σκαφάνδρων ἁλιεία τῶν σπόγγων κατὰ τὰ διαληφθέντα πέντε ἔτη, ἀλλ' ἡ ἐξαγωγὴ τῶν μικρῶν σπόγγων χάριν ἐλαχίστου κέρδους, πρὸς ὃ πολλοὶ δυστυχῆς ἔτειον συνεπείᾳ παραλόγου καὶ ἀξιομέμπτου πλεονεξίας. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ Ἀμερικανικὴ ἀρχή, γενομένη ἐγκαίρως ἐνήμερος τοῦ κακοῦ, ἔλαβεν αὐστηρότατα μέτρα πρὸς καταστολὴν αὐτοῦ, ἀπαγορεύσασα ρητῶς τὴν ἐξαγωγὴν σπόγγων ὧν ἡ διάμετρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς 4 ἴνσας, ἐπὶ ποινῇ μεγάλου προστίμου καὶ πολυετοῦς καθειρξεως, οὕτω δὲ ἐλπίζεται ὅτι ἡ σπογγαλιεία θὰ διανυσθῇ πρὸς ὄρθλος τῶν ἐξασκούντων αὐτὴν Ἕλλήνων.

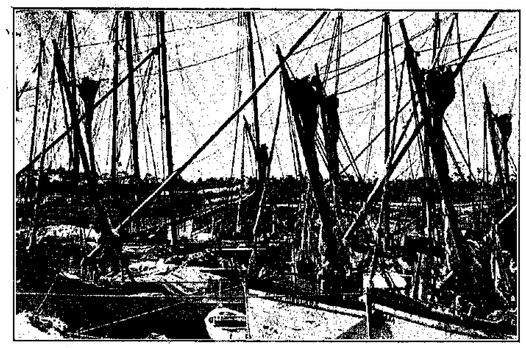

Ο ΣΤΟΛΙΣΚΟΣ ΤΩΝ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΛΩΡΙΔΑ

Η ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΛΩΡΙΔΑ

Πάντες οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα μιᾶς μηχανῆς ἐργάζονται ὡς συνέταιροι. Οὕτω ὁ μὲν δύτης λαμβάνει τὰ δύο του μερίδια. (Τινὲς δὲ τῶν δυτῶν λαμβάνουσι 2 1)2 μερίδια καὶ τινες μᾶλιστα 3). Πάντες δὲ οἱ λοιποὶ σπογγαλιεῖς, (οἱ μὴ δύται) λαμβάνουσιν ἀνὰ 1 μερίδιον ἕκαστος, πλὴν τοῦ τριχαντιριέρη καὶ τοῦ καλαουζέρη, οἵτινες λαμβάνουσιν ἀνὰ 1 1)4 μερίδιον ἕκαστος. Ὁ ἐξοπλισμὸς στοιχίζει 300 - 350 - 400 δολλ. τὸ δὲ μερίδιον ἰσοδυναμεῖ συνήθως πρὸς 60—80 τάλληρα, πολλάκις δὲ πρὸς 100 καὶ ἐνίοτε πρὸς 120. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν καιρῶν.

Η ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΣΠΟΓΓΩΝ

Κλείοντες τὸ παρὸν ἄρθρον θεωροῦμεν καθῆκόν μας νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν παλαιὸν φίλον κ. Κ. Α. Κεφάλαν, ὅστις μᾶς ἐπρομήθευσε τὰς περὶ τῆς σπογγαλιείας πληροφορίας, καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. Ἀδελφοὺς Κατσαροῦ καὶ Γεώργ. Ζηκόπουλον, εὐαρεστηθέντας νὰ μᾶς προμηθεύσωσι τὰς κοσμούσας τὴν πραγματείαν ταύτην καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

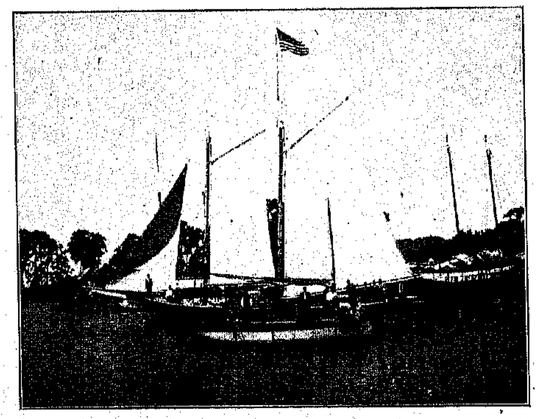

ΑΠΟΠΛΟΥΣ ΤΩΝ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

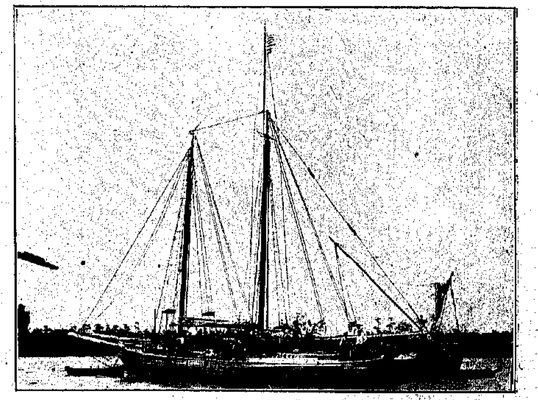

ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΝ ΠΛΟΙΑΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ

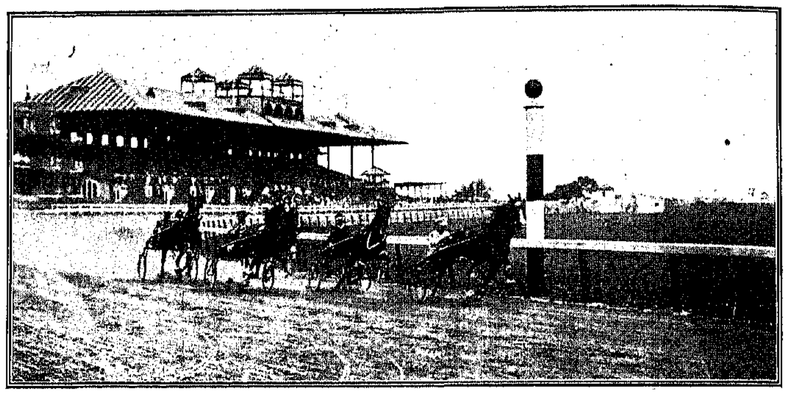

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΑΡΜΑΤΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΑΡΜΑΤΑ

Αἱ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ἢ μᾶλλον αἱ ἁρματοδρομίαι εἶναι τὸ μόνον ἀμερικανικὸν σπόρτ, τὸ ὁποῖον ἐπιτυχῶς μετεφυτεύθη εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον. Ἡ Ἀμερική, καθόσον ἐνθυμοῦνται οἱ γηραιότεροι, παρήγαγεν ἰδιαίτερον γένος ἵππων, τὸ ὁποῖον ὡς πρὸς τὴν γονιμότητα, τὴν χρησιμότητα καὶ τὰς ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἱπποδρομίας, ἀπεδείχθη ἀνώτερον παντὸς ἄλλου γένους ἵππου ἐπὶ τῆς γῆς. Αἱ ἁρματοδρομίαι, ἐνῷ ἀρ' ἑνὸς συνετέλεσαν πάντοτε πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, ἀρ' ἑτέρου συνετέλεσαν ἐμμέσως καὶ πρὸς αὔξησιν τοῦ πλούτου τῆς χώρας.

Καίτοι ὁ Ἀμερικανικὸς ἵππος εἰς τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνας εἶναι τῆς μόδας κυρίως εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν, ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχει πεπολιτισμένη χώρα τοῦ κόσμου εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἔχῃ οὗτος μεγάλην ἐκτίμησιν. Πλεῖστοι λαοὶ τοῦ κόσμου προτιμοῦσι τὸν Ἀμερικανικὸν ἵππον ὑπὲρ πάντα ἄλλον. Ὁ Ἀμερικανικὸς ἵππος ἐποίησε κατακτήσεις ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου ἔρχονται κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀγορασταὶ ἐξ Εὐρώπης, Αὐστραλίας, Νέας Ζηλανδίας, Ἰνδιῶν, Αἰγύπτου, Νοτίου Ἀφρικῆς, Ἰαπωνίας καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀξίαν οἱ ἵπποι τοῦ ἱπποδρομίου, οἱ μὴ προερχόμενοι ἐξ Ἀμερικανικοῦ γένους.

Οἱ φανατικοὶ θαυμασταὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἵππων δὲν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰς μεγάλας τιμὰς εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται οὗτοι. Δι' ἕνα καὶ μόνον ἵππον πολλάκις ἐπληρώθησαν 30,000 καὶ πλέον δολλάρια. Οἱ ἐξ Αὐστρίας, Γαλλίας καὶ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας ἀγοραστὰ προσφέρουσι πάντοτε ἀπίστευστα ποσὰ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ τοὺς καλλιτέρους ἵππους.

Τὰ κυριώτερα κέντρα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἁρματοδρομιῶν εἶναι ἡ Πετρούπολις καὶ ἡ Βιέννη, ὅπου διαγωνίζονται πάντοτε ἵπποι ἀμερικανικοῦ γένους.

Ὑπάρχουσιν εἰς τὰς εἰρημένας χώρας ἰθαγενεῖς ἵπποι, ἀλλ' ὑστεροῦσι τόσον πολὺ τῶν ἀμερικανικῶν ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα, ὥστε οὐδόλως δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς αὐτούς.

Εἰς τὴν Ρωσσίαν ἡ συνήθης ἀπόστασις ἑκάστου ἀγωνίσματος ἁρματοδρομίας εἶναι ἓν βέρστιον, ἤτοι δύο τρίτα μιλίου διὰ τοὺς διετεῖς ἵππους καὶ ἑνὸς μιλίου διὰ τοὺς μεγαλειτέρους. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν αἱ ἁρματοδρομίαι ἐκτελοῦνται καθ' ὡρισμένα διαστήματα, ἤτοι ἐκτρέπεται εἰς τὸν ἵππον καὶ διαγράψῃ κύκλον· ὡρισμένης ἀποστάσεως, νὰ ἀναπαυθῇ ἐπί τινα χρόνον καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ κατόπιν τὸ ἕλλο ἀγώνισμα. Ὁ ἵππος ὁ καρδίζων εἰς δύο ἀπὸ τὰς τρεῖς ἢ εἰς τρεῖς ἀπὸ τὰς πέντε κούρσας ἀνακηρύσσεται νικητής. Ἡ ἀπόστασις ἑκάστης κούρσας εἰς τὴν Αὐστρίαν εἶναι ὁμοία ὡς καὶ ἐν Ρωσσίᾳ, ἀλλ' ὑπολογίζεται εἰς μέτρα. Ὁ ἵππος ὁ καρδίσας πλέον τῶν 50,000 δολλαρίων κηρύσσεται ἐκτὸς συναγωνισμοῦ καὶ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰ ἀγωνίσματα ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχή αὐτοῦ. Τὸ σύστημα αὐτὸ ἐπενοήθη ὅπως παρέχεται ἡ εὐκαιρία εἰς τὴν ἰδιοκτήτην νὰ κερδίζῃ χρήματα. Τὸ σύστημα αὐτὸ προτιμᾶται εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὸ

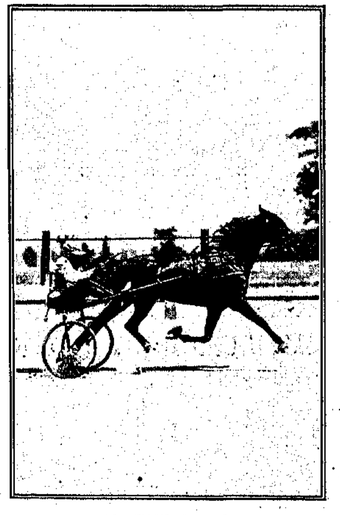

Ο ΙΠΠΟΣ UHLAN

ἀμερικανικὸν σύστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἕκαστος ἵππος ἐκτιμᾶται κατὰ τὰ ρεκὸρ τῆς ταχύτητός του. Καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους τελοῦνται ἁρματοδρομίαι εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν. Κατὰ τὸν χειμῶνα αἱ ἁρματοδρομίαι τελοῦνται ἐπὶ τοῦ πάγου. Ἐσχάτως ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅπως ἐπιτρέπωσιν εἰς τοὺς Ἀμερικανικοὺς ἵππους νὰ λαμβάνωσι μέρος καὶ κερδίζωσιν εἰς δύο συγχρόνως ἀγωνίσματα. Ἴδιον παραδείγματος χάριν ὁ ἀμερικανικὸς ἵππος νικᾷ εἰς τὴν Πετρούπολιν ἀποκλείεται μὲν ἡ παραπέρω συμμετοχή του εἰς τὰς ἁρματοδρομίας τῆς Πετρουπόλεως, ἐπιτρέπεται ὅμως αὐτὸ εἰς τὰς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τελουμένας ἁρματοδρομίας ἐν Μόσχᾳ.

Οἱ ἵπποι τῶν ἁρματοδρομιῶν πρέπει νὰ κατάγωνται πρωτίστως ἐξ εὐγενοῦς γένους. Τὸ γενεαλογικὸν δένδρον τῶν εὐγενῶν ἵππων περιλαμβάνει σήμερον τὰ ὀνόματα 50,000 ζώντων ἵππων. Ἀλλὰ πλὴν αὐτῶν ὑπάρχουσι καὶ μυριάδες ἄλλων ἀμερικανικῶν ἵππων οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ δὲν εἶναι καθαροῦ αἵματος, ἐν τούτοις ἡ γενεαλογία των μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἔχουσιν εἰς τὰς φλέβας αἷμα εὐγενές. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἵππων τῶν ἁρματοδρομιῶν ἐξοδεύουσι χιλιάδας δολλαρίων διὰ νὰ ἐξερευνήσωσι τὴν γενεαλογίαν τῶν ἵππων των. Εἰς τὴν γενεαλογίαν ἐπιμένουσιν ἐπίσης καὶ οἱ ἀγοραστά. Τὸ τοιοῦτον δὲν προέρχεται ἐξ αἰσθήματος, ἀλλ' ἐκ συμφέροντος. Ἡ ἐμπορικὴ ἀξία ἑνὸς ἵππου κρίνεται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ταχύτητός του καὶ τῆς καταγωγῆς του. Ἰδὲν εἶναι μὲν ταχύς, ἀλλὰ δὲν κατάγεται ἐξ εὐγενοῦς γένους, τότε ἡ ἀξία του ὑποτιμᾶται κατὰ πεντήκοντα τοῖς ἑκατόν. Ὁ ἵππος ὁ ἔχων ἔκπακτον ταχύτητα καὶ ὅστις κατάγεται ἐξ εὐγενοῦς γένους ἀξίζει ἀπὸ 50,000 ἕως 100,000 δολλάρια. Ὁ περίφημος ἵππος Hamburg Belle ἐπωλήθη ἀντὶ 100,000 δολλαρίων μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἀφ' ἧς στιγμῆς κατέρριψε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ εἰς τὰς ἁρματοδρομίας τοῦ Κλήβελανδ, τοῦ Ὀχάϊο τῆς 29ης Αὐγούστου 1909. Ὁ ἵππος οὗτος εἰς δύο λεπτὰ καὶ εἰς ἓν δέκατον τοῦ δευτερολέπτου διήνυσε ἀπόστασιν ἑνὸς μιλίου καὶ ἐνίκησε τὸν Uhlan. Οἱ εὐγενέστεροι ἵπποι εἰς τὸν κόσμον εἶναι σήμερον δύο οἱ Hamburg Belle καὶ Uhlan.

Αἱ ἁρματοδρομίαι θεωροῦνται ὡς ἓν ἐκ τῶν δυσκολωτέρων ἀγωνισμάτων. Ἐθέησε νὰ παρέλθωσιν 104 ἐν ὅλῳ ἔτη διὰ νὰ κερδίσῃ εἰς ἵππος τὸ ρεκὸρ ἄλλου κατὰ ἓν λεπτὸν τῆς ὥρας.

Τὸ ἔτος 1806 ἵππος τις ὀνομαζόμενος Yankey διήνυσε τὴν ἐκ Χάρλεμ μέχρι Νέας Ὑόρκης ἀπόστασιν εἰς 2.53'. Βαθμηδὸν τὸ ρεκὸρ αὐτὸ ἤρχισε νὰ καταρρίπτηται μέχρι τοῦ ἔτους 1845, ὅτε ὁ ἵππος Lady Suffolk διήνυσε τὴν ἴδιαν ἀπόστασιν εἰς 2.29 1)2'. Μετὰ εἰκοσιεννέα ἔτη, ἤτοι τὸ ἔτος 1879, τὸ ρεκὸρ πάλιν κατερρίφθη ὑπὸ τοῦ ἵππου Goldsmith Maid, ὅστις διένυσε τὴν ἴδιαν ἀπόστασιν εἰς 2.03 3)4'. Κατόπιν οἱ ἵπποι Abbot, Croesus καὶ Lon Dillion κατέρριψαν τὸ ρεκὸρ μέχρι τῶν δύο λεπτῶν. Προτοῦ ἐπιτύχῃ τὴν τοιαύτην ταχύτητα ὁ Lon Dillon ὅλοι ἠπίστουν, ἐὰν θὰ εὑρίσκετο ἵππος νὰ διανύσῃ τὴν ἀπόστασιν ἐντὸς δύο λεπτῶν τῆς ὥρας. Ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη οὐδεὶς ἵππος κατώρθωνε νὰ καταρρίψῃ τὸ ρεκὸρ αὐτό, ἀλλ' ὁ Uhlan τὸ κατέρριψε κατὰ ἓν δευτερόλεκτον καὶ τέταρτον δευτερολέπτου. Ὁ ἴδιος ἄνθρωπος εἶχε τὸν Lon Dillon, ὅστις ἔχει σήμερον τὸν Uhlan. Οἱ εἰδικοὶ λέγουσιν ὅτι ἡ συνεχὴς κατάρριψις τῶν διαφόρων ρεκὸρ ἀπὸ ἑκατονταετίας μέχρι σήμερον ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ γένους τῶν ἵππων καὶ ἐν μέρει εἰς τὰς νέας μεθόδους τῶν ἁρματοδρομιῶν. Ἀναμφιβόλως μέγα μέρος παίζει εἰς τὰς ἁρματοδρομίας ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον κατασκευάζεται ὁ ἀρόμος ὃν διέρχεται ὁ ἀγωνιζόμενος ἵππος καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ βάρους τοῦ ἅρματος καὶ τῆς ἱπποσκευῆς. Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἰδιαιτέρου ἀρόμου τῶν ἁρματοδρομιῶν κατέστη πλέον ἐπιστήμη εἰς τὴν Ἀμερικήν, καὶ ἀποτελεῖ θρίαμβον τῆς μηχανῆς.

Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν οἱ ἵπποι ἔσυρον ἀτροχα ἅρματα, ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν τῶν ὁποίων ἦτο ἓξ ποδῶν. Ἡ ἕδρα τοῦ ἡνιόχου εὑρίσκετο εἰς τὴν ἴδιαν ἐπιφάνειαν μὲ τὰ νῶτα τοῦ ἵππου. Τὰ τοιαῦτα ἅρματα ἐζύγιζον πεντήκοντα περίπου λίτρας καὶ κατασκευάζοντο ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλαφρὰ ἐκ ξύλου.

Πρὸ δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ἐτῶν ἐτέθησαν εἰς γενικὴν χρῆσιν οἱ τροχοὶ μὲ τὸ καουτσούκ. Οὕτω δὲ τὸ βάρος τοῦ ἅρματος ἠλαττώθη κατὰ εἴκοσι περίπου λίτρας. Ἡ ἕδρα τοῦ ἡνιόχου καὶ τὰ νεώτερα ἅρματα ἐτοποθετοῦντο τόσον χαμηλὰ ὥστε ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡνιόχου νὰ εὑρίσκεται ὀλίγον χαμηλότερα τῆς ἐπιφανείας τῶν νώτων τοῦ ἵππου. Τὸ τοιοῦτον ἐγένετο ὅπως δημιουργῆται ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέρα ἀντίστασις κατὰ τῆς πιέσεως τοῦ ἀέρος. Πολλοὶ ἐκ τῶν εἰδικῶν λέγουσιν ὅτι τὸ σημερινὸν ἅρμα ἐφθασεν εἰς τὸ ὕψος τῆς τελειότητός του, ἀλλ' ἄλλοι πιστεύουσιν ὅτι θὰ τελειοποιηθῇ ἀκόμη περισσότερον καὶ θὰ ἐλαττωθῇ τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος. Ὁπωσδήποτε αἱ γενόμεναι ἐπὶ τοῦ ἅρματος βελτιώσεις ὀφείλονται εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἰδιοφυΐαν.

Ἰδοὺ τὸ δίτροχον ἅρμα χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς καλουμένας ἁρματοδρομίας, ἤτοι εἰς τὰς ἱπποδρομίας τὰς τελουμένας χάριν τῶν στοιχημάτων, τὸ τετράτροχον ἅρμα κατεσκευασμένον ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀρχῶν τῶν διτρόχων χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς ἁρματοδρομίας τῶν ἐρασιτεχνῶν. Καὶ τὸ δίτροχον καὶ τὸ τετράτροχον ἅρμα εἶναι ἀμερικανικῆς κατασκευῆς, ἔχουσι δὲ μεγάλην ζήτησιν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Κατ' ἔτος ἀνακαλύπτονται τλεῖσται ὅσαι μέθοδοι πρὸς βελτίωσιν τῶν ἁρματοδρομιῶν ὅπως ἐπιτευχθῇ οὕτω καλλίτερον ρεκὸρ ταχύτητος. Μεγάλαι πρόοδοι συντελέσθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν ἰδιαιτέρων πετάλων διὰ τοὺς ἵππους τῶν ἁρματοδρομιῶν. Πολλάκις συμβαίνει οἱ πόδες τῶν ἵππων νὰ μὴ ἔχωσι τὸ ἴδιον βάρος καὶ τὴν ἰδίαν ἐλαστικότητα, ὅπως δὲ ἐπιτευχθῇ ἓν εἶδος ἰσορροπίας εἰς τὸν βηματισμὸν των, κατασκευάζουν ἰδιαίτερα πέταλα δι' ἕκαστον πόδα. Ἐπίσης τὰ γάντα τῶν ἵππων προφυλάσσονται διὰ δερματίνων ἐπιδέσμων πρὸς προφύλαξιν ἐκ τῶν τρουμματισμῶν των ἔνεκα τῆς προστριβῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δρόμου.

Τὸ σπουδαιότερον μέτρον, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται πρὸς προφύλαξίν των ἐξ ὀλισθήματος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀγωνίσματος, εἶναι τὰ ἰδιαίτερα εἴδη τῶν ὑποδημάτων τὰ ὁποῖα ἔχουσι ἐπινοηθῇ ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἵππους τῶν ἁρματοδρομιῶν.

Ὁ ἡλιακὸς, ὅστις εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἅρματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἁρματοδρομιῶν ἔχει συγκεντρωμένην ὅλην τὴν προσοχήν του ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθεν αὐτοῦ εὑρισκομένου χρονομέτρου, ὥστε νὰ δύναται νὰ γνωρίζῃ καὶ τὴν ἀλάχιστην ὑποδιαίρεσιν τοῦ χρόνου τῆς ταχύτητος τοῦ ἵππου του.

Οἱ μεγαλείτεροι καὶ καλλίτεροι ἵπποι τῶν ἁρματοδρομιῶν προέρχονται ἐκ τοῦ Kentucky. Ἐπίσης ἵπποι ἁρματοδρομιῶν παράγουσιν αἱ Πολιτεῖαι τῆς Καλιφορνίας, Νέας Ὑόρκης, Ἰλλινοῖς, Ὀχάϊο, Πενσυλβανίας, Μίσιγκαν καὶ Ἰνδιάνας. Τὸ κλίμα καὶ τὸ ἔδαφος εἶναι σπουδαῖοι παράγοντες διὰ τὴν παραγωγὴν ἵππων ἁρματοδρομιῶν. Διὰ τοῦτο εἰς Kentucky, ὅπου τὸ κλίμα εἶναι εὔκρατος καὶ φύεται θρεπτικὴ χλόη, παράγονται καὶ οἱ καλλίτεροι ἵπποι.

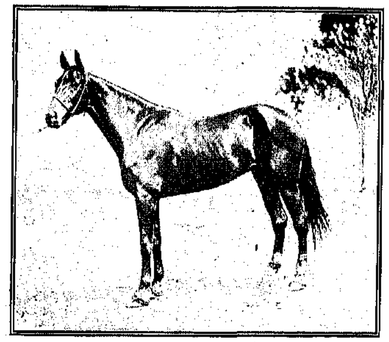

ΙΠΠΟΣ ΑΞΙΑΣ 100,000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

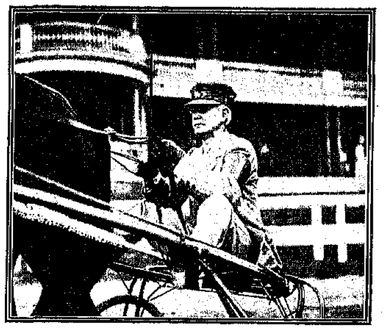

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΗΝΙΟΧΟΥ

ΕΝ ΝΕΟΝ ΑΡΜΑ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΡΜΑΤΟΔΡΟΜΙΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΕΣ σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ γνωστοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἀρχηγοῦ Κώστα Ἀκρίτα, ἑνὸς τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς ὁμόνοιας καὶ ἑνότητας καὶ ἄλλως, θεωροῦμεν εὐτύχημα ὅτι τὸ ἔργον δὲν ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλοτε, εἰς χεῖρας ἀξίων καὶ κακοτεχνῶν ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀλλ' ἀνέλαβον τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοὶ οἱ ἐμπνεύσαντες καὶ ἐμπνευσθέντες ἀπὸ τῶν δεινῶν τῶν ἀδελφῶν μας Μακεδόνων, ἄνδρες μορφώσεως καὶ αἰσθημάτων, ἐνοούντες τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸν προορισμόν των καὶ τὸ θὰ τῇ Ἑθνικῇ ἀποστολῇ.

Οἱ πεσόντες ἀξιωματικοὶ καὶ λοιτόκαρδοι ἐθιθῶτοι ἐξ ὅλων τῶν γωνιῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐξήγειραν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀνύψωσαν τὸ κατωφεὸν γόητρον, μετὰ τὰ ἀτυχήματα τοῦ 1897, τοῦ στρατεύματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀποεδόξασαν δὲ ἀφ' ἑτέρου μετὰ τῶν Σλαυϊκῶν ἐθνευμῶν καὶ παρεσκεύασαν τὴν νεωτέραν ὑπόδουλον Μακεδονικὴν γενεάν, εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ ἔκαβῇ τις τὰς μελλούσας ἐθνικὰς μας πολεμικὰς ἐπιτυχίας εἰς αὐτὴν ἢ εἰς τὸν ἀοθενῆ Ἑλληνισόν μας στρατόν, ὡς ἐκ τῆς ὑυσαναλόγου ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸ χυθὲν αἷμα τόσων ἡρωϊκῶν μαρτύρων, ὡς καὶ οἱ ἐπιζώντες ἀγωνιστὰ εἶαι χρυσοῦ κρίσιοι, συνδέσαντες ἀεὶ πάντοτε τὸν Ἑλεύθερον μετὰ τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ, ὡς ἀρρεκτὸν διὰ τὴν μέλλουσαν ἀποκατάστασιν τοῦ γένους.

Ὁ Κώστας Ἀκρίτας εἶναι εἷς ἐξ ἐκείνων, ἵνα μὴ εἴπωμεν ὁ πρῶτος, οἵτινες ἔσχον πρώτοι τὴν ἰδέαν τοῦ ὀυκατοῦ τῆς ἑνόπλου ἐν Μακεδονίᾳ ἀμύνης. Δὲν θέλομεν νὰ κατατάξωμεν αὐτὸν εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα, δίδοντες αὐτῷ τὰ πρωτεῖα τῆς συλλήψεως τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἰδέας, ἵνα μὴ ὀξίωμεν τὴν μεριοκαθίεων τοῦ γενικοῦ μας Λοχαγοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ.

Κατόπιν πολλῶν κωλυμάτων τὰ ὁποῖα ἔλθησαν νὰ τῷ παρεμβάλωσιν οἱ ἀρμόδιοι, ἀπεφάσισε ὡς ὁοκιμὴν μετὰ τοῦ πρώτου μας ἐθνομάρτυρος Μελὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς Μακεδονίαν ἰκιπρὸ ἀνταρτικοῦ σώματος τῷ 1903, εἰς ἐποχὴν διλαδὴ καθ' ἣν ἅπας ὁ ἐλεύθερος Ἑλληνισμὸς ἐκάθευδε καὶ ὅτε οὐδεὶς λόγος ἐγένετο καὶ οὔτε καὶ ἰδέα ἦτο ὀυκατὸν νὰ συλληφθῇ περὶ τοῦ ὀυκατοῦ τοιούτης ἐν Μακεδονίᾳ ἐνόπλου ἀμύνης.

Τὴν πρώτην ταύτην ἀποστολὴν ἀποτελουμένην ἐκ πολλῆς ἀριθμῶν οἵτινες κατόπιν ἀνεδείχθησαν ἀρχηγοί ὡς ὁ κεσὼν ἐν Μπελκαμένῃ Λομαρινὸς, ὁ γενναῖος Μακρῆς, Δικόλιμος, ὁ γενναῖος ἀρχηγὸς Κασούδης καὶ ὁ κεσὼν Σμωλένσκης, ἡ ἴδιος ὁ Ἀκρίτας ἐδέχθησε μέχρι τῶν συνόρων, κατορθώσας μαλιστὰ νὰ λάβῃ ὁολίως καὶ αὐστηρὰν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Τούρκου προξένου τῆς Λαρίσης.

Οὕτω βλέκομεν τοὺς ὁύο μας κορυφαίους πολεμιστὰς καὶ προκαγανδιστὰς, πολεμιστὰς μὲν διότι ἐκφέτουν τὸ ἐγχειρίδιον, προκαγανδιστὰς δὲ. διότι αὐν τῷ ἐγχειριδίῳ, ἔφερον καὶ τὸν σταυρόν, μεταδίδοντες εἰς Μακεδονίαν. Καὶ ὁ μὲν Μελὰς, ἀναλαμβάνει τὸ δεμέρισμα Μοναστηρ'ου, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἀκρίτας μετέβαινεν εἰς τὸ Σανζτζάκι τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου ἐμείλετησε τὴν χώραν ἐν μέσῳ ἀπείρων περιπετειῶν, μεταμφιεζόμενος ἄλλοτε μὲν εἰς πραγματευτὴν καὶ ἄλλοτε εἰς διδάσκαλον, πολλάκις δὲ μένων ὡς ἀρχηγὸς εἰς τὰ πρῶτα τότε συγκροτούμενα ὁοκιμαστικὰ σώματα καὶ καθοδηγῶν αὐτά. Συγχρόνως ἐμελέτων τὸν τόκον καὶ ὁ Μπούας. (Σπύρο-Μπλιος)' ὡς καὶ ὁ τὸ ἀπόμενον ἔτος ἡρωϊκῶς νεκρὸν, μαχόμενος κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ λοχαγὸς Μαρκίτης.

Αἱ ὁυσχέρειαι, ἃς οἱ πρῶτοι μετοδέντες ἐδοκίμασαν ἦσαν μέγισται, ὡς ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Βουλγάρους τρομοκρατίας καὶ ἐξ ἀκατῆλῶν ὑποψέσεων, πρὸς ἃς καὶ πολλοὶ Ἑλληνζόντες τότε εἶχον πποιθῇ, καὶ ἐξ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς ἀνάρχας ἐξ ἄλλων ἀτυχῶν περιστατικῶν τοῦ 1878, ὅτε τὸν ρόλον τοῦ καπετάνιου ἔπαιξαν λησταὶ εἰς βάρος πρωτίστως τῶν ὁμογενῶν. Ἐχρειάσθη ὅλη ἡ ἠθικὴ ἐπιδολὴ ὀέκα ἀξιωματικῶν πεσόντων ἡρωϊκῶς καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνεστυγμένων ἀρχηγῶν, φονευθέντων ἢ ἐπιζησάντων, διὰ νὰ ἐμπνευσθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τοὺς ἐντοπίους, ὅπαρ κατωρθώθη μόλις τῷ 1905, ὁπότε καὶ ὁ Ἑλληνικὸς ἀγὼν ἦρο εἰς τὸ κατακόρυφον, κατὰ τε τῶν Βουλγαρικῶν ὁμάδων, ἃς ἐξεδίωκεν ἐξ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν διαμερισμάτων καὶ κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, εἰς ὃν ἐνέτεινασε σεβασμὸν ὀι' ἀκρίτων θυμάτων.

Τὸν Ἀκρίλιον τοῦ 1905 ὁράς μὲ ἀρχηγοὺς τὸν Ἀκρίταν, Μπούκεν, Μωράτην, Φραγκόπουλον, καὶ Μαπαπᾶν ἀπεδείχετο ὀι' ἀτμοκλίου, μὲ ἀπείρους ὁυσχερείας, εἰς πινα ἀκτὴν τῆς Μακεδονίας, πλησίον τῶν παρακλέοντων τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον Τουρκικῶν τορπιλλοεδίλων. Τὸ παράοαλμον τοῦ κινήματος, εἰς ὃ ἐκάμεναν ὁ Ἀκρίτας, καὶ ἡ αἰφνιδία παρουσία τόσων σωμάτων καλῶς ἀπλισμένων καὶ καλῶς διοικουμένων ὑπὸ γνωστῶν ἤδη ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀρχηγῶν, ἐν τῇ ἀριθμῷ ἀτρεκωμετίζετο βαρέως. Ὁ Ἀκρίτας μόνος διασωθεὶς ὡς ἐκ θαύματος ἐξ ὀπτὸ μαχῶν ἃς συνέιξε πρὸς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν ἢ πρὸς Βουλγαρικὰς συμμορίας ὑπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς Λούκαν, Καρατάσιον, Χαΐζῆν καὶ λοιπούς, ἐπηρέασεν ὅλον τὸ διαμέρισμα Νοούσης, Ὀιδεῶν καὶ Γιενιτσῶν καὶ διὰ τῆς γενναιότητός του καὶ τῆς ἰδιοφυΐας του καὶ διὰ τῆς πρὸς τοὺς Ἕλλαγους καὶ τοὺς Τούρκους ἀκάμπτου γενναιόφρονος συμπεριφορᾶς του, ἤτις τῷ ἔδωκε τὸν τίτλον τοῦ Ἐθνικοῦ ἀποστόλου, πρὸς ὃν μετ' ἐμπιστοσύνης ἤρχιαν νὰ προσέρχονται καὶ οἱ ἀμφιβόλοι βουλγαρίζοντες ἢ Ρουμανίζοντες.

Τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην καὶ ἐπιφροὴν ἀντελήφθη καὶ αὐτὸς ὁ Γάλλος Παγιαρὲς, ὅταν μετέβη εἰς Μλιω, ὅπου ἐκρατέετο ἡ ἀπάνοδος 2.000 ρουμανζουσῶν οἰκογενειῶν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν χέρις εἰς τὸν Ἀκρίταν.

Περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἐθνικοῦ γεγονότος, τοῦ συμβέντος τὴν Ἰόην Αὐγούστου τοῦ 1905 ποιεῖ μνείαν ὁ ἄνω Γάλλος ἐθνομοιογράφος εἰς τὴν κατόπιν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ περὶ Μακεδονικοῦ ζητήματος (Improgliо Macedonien) μελέτην καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον Voyages instructifs a Naoussa, ὡς καὶ εἰς τὰς σελίδας L'Hellenisme, ὅπου καὶ περιγράφονται αἱ μάχαι τοῦ Ἀκρίτα καὶ τῶν ὁποίων αἱ σπουδαιότεραι εἶναι αἱ ἑξῆς:

1ον. Ἐν Γκολιτσάνῃ κατὰ τὸ μεσονύκτιον πρὸς τὰς ἡνωμένας συμμορίας Λούκα καὶ Χαΐζῆ, βοηθουμένας καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ χωρίου Γιαχγιὰ ἐφένδη. Τούρκου. Ἐκεῖ ἔπεσεν ἐνδέξιος ὁ παλληκαρᾶς Ἐδέος ἐκ Χειμάρρας καὶ ὁ Μακεδὼν Μίτσης, ὃν ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς Ἀκρίτας τρεμαμενμένον ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκπνέοντα μετ' ὀλίγον, ὡς καὶ ὁ γενναῖος Ντῆνος ἐκ Νιαούσης. Ὁ Ἀκρίτας ὀρθῖος καὶ πρῶτος ἐξώθει εἰς καταδίωξιν τῶν ἐχθρῶν, ὀχυρωμένων πέρᾳ τοῦ χωρίου καὶ ἀπεχόντων κατ' ἀρχὰς μόλις τριάκοντα βήματα.

2ον. Εἰς Γραμματικόοο μὲ 25 ἄνδρας πρὸς διπλασίαν Βουλγαρικὴν συμμορίαν Κερκέτεου Χαΐζῆ, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τῶν ρουμανζόντων, ἦν ἔτεραψε εἰς φυγὴν ἀποδεκατισθείσαν

3ον. Ἐν Μεσημερίῳ, χωρίῳ ἐξωθὶ τῶν Ὀιδεῶν, διὰ παρατάλμου εἰσέδου καὶ ἐν ἐπιγνόσει ὅτι ὑπῆρχε καὶ Τουρκικὸς στρατὸς, συλλαεῶν ἀκόμη κομπαχῆδές. μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ, οἵτινες κατὰ διαφόρους ἀπόχρας εἶχον φονεύσει περὶ τοὺς τεσσαρέκοντα ἐκ τῶν προὐχόντων Ἑλλήνων μετὰ τοῦ κρίσιου Ἕλληνος Ἱερέως Παπασταγκίνη, ἀπαμάτων ἀκαίου. Τὴν παρουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος ἀντιλήφθη ὁ στρατὸς ἔσπευσε πρὸς καταδίωξιν. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην, ἤτις ἐστελεῖσεν εἰς μὲν τὴν Ἀκρίταν τὴν ἀπώλειαν τεσσάρων Ἑλληνομακεδόνων ἐκ Ὀιδεῶν καὶ Γραμματικόοου τοῦ Ἴτσου, Σπανοῦ, Πρικόπη, καὶ Τσιτσίνα, εἰς ὃὲ τοὺς Τούρκους πολλαπλασίων ἀνδρῶν, ἀκγκαοιθέντων νὰ τιάσωσι τὴν καταδίωξιν. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην διεκρίθη καὶ ὁ γενναῖος Κρῆς Κατσουλάκης, τὸν ὁποῖον κατόπιν μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συντάγματος ἐρίνεσεν τῶνον δολίως οἱ Τοῦρκοι, ὡς ἔπραξαν καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἕλληνας ἀγωνιστὰς ἐγκατασταθέντας ἐν Μακεδονίᾳ.

4ον. Ἐν Κερκέτεῳ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Μπούκα διεξήγαγε μάχην καὶ' ὅλην τὴν ἡμέραν καθ' ὁλοκλήρου τάγματος τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅπερ, κατάπληκτον πρὸ τοιούτης ἀντιστάσεως ὁρκοῦ ἀνταρτῶν καὶ δὴ μαχομένων κακοτυχῶς, δὲν ἐτόλμησε νὰ τροπῇ εἰς ἔφοδον. ἀκγκαοιθὲν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἥλιου νὰ ὑποχωρήσῃ, ἀφῆκεν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης περὶ τοὺς ἑξήκοντα νεκροὺς πλὴν τῶν τραυμαεῶν, ἐν οἷς καὶ ἔνα ἀξιωματικόν. Κατὰ τὴν ὄντως Ὀμηρικρὰν ταύτην μάχην, κατ' ἣν οὐδεὶς τῶν ἀνταρτῶν ἔπαθέ τι, ἠκολούθει τὴν μὲν Ἀκρίταν ὡς ἀκλοῦς ὀπλ'της ὁ κασόνιν ὀιὰ τὴν ἀνδρεῖαν του καὶ ἀξιοπρέπειάν του εἰς τὸν ἀγῶνα εἰς Καπετάνιον προχειρισθεὶς καὶ ἐνδέξιος πεσὼν τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἀφοῦ ὀι' ἴδίας χειρὸς ἐξένευσε τοὺς τρεμερωτέρους τῶν Βουλγάρων ἀρχηγῶν Λούκαν καὶ Καρατάσιον, Κώστας Γαρέφης, τὴν ὃὲ Μπούκεν ἐπίσης νεκὸν ὡς ἀρχηγὸς Κρῆς Κατσίγκρας. Ἀμφότεροι οὗτοι ἔπεσον γενναῖοι, ἐπιλεκρινεῖς καὶ ὑπὸ πολλοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ἀγωνιστικοῦ αἰσθήματος πεκρωτικωμένοι. Τοῦ Γαρέφη μάλιστα ὁ ἀεδαμὴς καὶ ἡ ἐκπληξις πρὸς τὴν ἀναδεξίωνα αὐτὸν ἀρχηγὸν ἦτο τοσοῦτο, ὥστε ἀπεθνήσκων παρεκάλει τοὺς ἄνδρας του ἐξορκίζων αὐτούς, ὅπως τὰ μὲν ὅπλα του αὐτὰ πὰν τῆς μάνας τοῦ, τὰ δὲ ὅπλα τῶν ὀι' αὐτοῦ φονευθέντων ἀρχηγομαχητῶν ἐπὶ τὸν Κατσαπαλίου του, γιὰ νὰ ἴδῃ ὅτι δὲν τὸν ἐντρόπιασαν οὔτε ἐξέχασε τὰς συμβουλάς του. Αὐτὰ ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ νεωτέρου μας Μάρκου Μόσκαρη

5ον. Εἰς Σλίκα συμπλοκαὶ μετὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἐν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν ἀκγκαοιθεὶς μάλιστα ὑπὸ ἐμφύχωσιν τοὺς ἀπὸ τὰς κυκλοχίας ἐξανταλθέντας ἄνδρας τοῦ, νὰ διανυκτερεύσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς μάχης.

6ον. Μάχην παρὰ τὸ Σαρκίνιδον ἔνθα ὑπέστησαν οἱ Βουλγαροι πανωλεθρίαν. ἀφήαντες εἰς τὸν τόπον τῆς συμπλοκῆς τριάκοντα ἐν ὅλῳ νεκροὺς. Μετὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην περικυκλωθεὶς ὑπὸ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἔκαιν σε εἰς τὸ μέρος τῆς μάχης. εἰδοποιηθεὶς ὑπ' αὐτῶν τῶν Βουλγάρων, ἠγκάσθη ν' ἀνοίξῃ τὴν γραμμὴν τῶν περικυκλούντων αὐτὸν Τούρκων στρατιωτῶν δι' ἐρόδου τόσον ἐπιτυχοῦς, ὥστε ἄνευ ἀπωλείας οὔτε ἑνὸς ἀνδρός.

7ον. Μάχη παρὰ τὴν Πέρμιαν κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Ἔκτεῖνε ἄλλων τόσων ἀπείρων μικροσυμπλοκῶν καὶ ἐκχειρήσεων εἰσόδου εἰς χωρία κλπ. τιμωρίας προδοτῶν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἅτινα ἠνάγκασαν τὴν Ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν νὰ προκηρύξῃ τοῦτον, εἶναι δὲ ὁ πρῶτος προκηρυσσόμενος ἀρχηγός. Τὸ ἔργον τοῦ 'Ακρίτα,' εἶναι μέγα διότι ἀπέρρεον ἐξ ὑψιεμένου σχεδίου προσηλυτισμοῦ καὶ αὐτῶν τῶν ἀμφιβόλων. ἐφ' ὅν πρὸ τῆς βίας ἐδοκίμαζε τὴν πειθὼ καὶ ἔμεινεν ἱστορικὴ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἡ αὐστηρὸς καὶ πειστικὴ του γλῶσσα

Δὲν ἐδίσταζε νὰ ὀλῇ εἰς ἔπαχθη μεθ' ὁλανδήποτε καὶ ρουμανζόντων καὶ Βουλγαριζόντων καὶ αὐτῶν τῶν Τούρκων ἵνα τοὺς διδάξῃ τὰ μεγάλα ἰδεῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τοὺς κινδύνους εἰς διέτρεχον παρὰ τοῦ Σλαυισμοῦ καὶ..... ἐπειδὴ πάντοτε. Τὸ ἔργον του ἠκολούθεσαν καὶ οἱ κοφ αὐτοῦ διδαχθέντες καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλέντες εἰς Μακεδονίαν Γαρέφης καὶ Ἄκρας, ἀμφότεροι μὲν μὴ ἀπέλῃσαντες, ἀλλὰ ὀοξασθέντες καὶ ἀπαθανατισθέντες εἰς τὰς καρδίας τῶν Μακεδόνων.

Σ. Κ. Μ.

Ο ΑΦΑΝΗΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ ΔΡΕΔΝΩΤ

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ἐπιστήμη προχωρεῖ ἐπὶ τῇ βάσει παραδόξου συστήματος, συνιστάμένου εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ εἰς τὴν ἐξοὐδετέρωσιν. Ἡ δημιουργία ἀποδίλέπει εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ ἡ ἐξοὐδετέρωσις ἀποδίλέπει εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς καταστροφῆς. Πολλάκις συμβαίνει ὥστε ὁ ἴδιος στρατιωτικὸς ἢ μηχανικὸς, ὁ ἐπινοῶν ἓν καταστρεπτικὸν πυροβόλον, νὰ ἐπινοήσῃ μετὰ τινα χρόνον καὶ τὸ ἀντίδοτόν του, ὡς λ. χ. νέας συστάσεως χαλυβδίνων θώρακα πρὸς προφύλαξιν τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ τῶν φρουρίων ἀπὸ τῶν σφαιρῶν τοῦ πυροβόλου τῆς ἐφευρέσεώς του. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης βασίζεται καὶ ἡ ἐφεύρεσις τῶν ὑποβρυχίων, ἡ ὁποία εἶναι τρόπον τινὰ ἀντιστάθμισμα τῆς ἐφευρέσεως τῶν τεθωρακισμένων θαλασσῶν τεράτων. Τὰ φοβερὰ τηλεβόλα ἑνὸς Δρέδνωτ στρέφονται κατὰ τῶν πλευρῶν ἑνὸς ἀσθενεστέρου πλοίου ἢ ἀναντίον παραλίου τινὸς πόλεως, ὅτε ἓν ὑποβρύχιον, παραμονεῦον εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπὸ τοῦ ἐπικινδύνου ἐχθροῦ, ἐκαρδεύνζεται αἴφνης καὶ ἀδεάτως μίαν ὀβίδα καὶ τὴν ἐμφυτεύει δολίως εἰς τὰ ὕφαλά του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ κολοσσιαῖον καὶ φοβερὸν Δρέδνωτ ἔχει ἐλαχίστας μόνον ἐλπίδας σωτηρίας. Καὶ ἐπαληθεύει οὕτω ἡ γνώμη ὅτι εἰς ποντικὸς ἠμπορεῖ καμμίαν φορὰν νὰ φανῇ ὑπέρτερος τοῦ λέοντος.

Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν θ' ἀποκτήσῃ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἕνα τοιούτον θαυματουργὸν ποντικόν. Ἡ παραγγελία τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑποβρυχίου ἐδόθη ἤδη εἰς τὰ Γαλλικὰ ὑποβρύχια τοῦ Κρεζῶ ἀντὶ δύο ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἡ ἀξία τοῦ ἀποκτήματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς δεξιᾶς διοικήσεως τοῦ σκάφους ἐντὸς τῶν ὑγρῶν κόλπων τῆς θαλάσσης ἐν καιρῷ πολέμου, ἐκ τῆς ἐμπειρίας καὶ τοῦ θάρρους ὅλου τοῦ πληρώματός του καὶ... ἐκ τῆς τύχης κατὰ μέγιστον μέρος. Μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς τύχης καὶ μὲ τοὺς ἄλλους παράγοντας τῆς ἐπιτυχίας δὲν εἶναι· θαῦμα ἡ ἀποστολὴ ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ὑωρηκτῶν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὑπὸ τοῦ μικκόλου καὶ ἀθωρηματοειδοῦς ὑποβρυχίου.

Χωρὶς ὅμως τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις τὸ ὑποβρύχιον εἶναι ὄχι μόνον ἄχρηστον, ἀλλὰ καὶ ἐπικινδυνότατον διὰ τὴν ζωὴν τοῦ πληρώματός του. Μὲ μερικοὺς ἀτρομήτους καὶ πεπειραμένους Ἕλληνας ναυτικοὺς ὡς πλήρωμα ἓν ὑποβρύχιον ἔχει ἴσως ἀρκετὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας.

Εἰς τὸ στενὸν τῆς Τσουσίμας, ὅπου συνεκροτήθη ἡ φοβερὰ ἐκείνη ναυμαχία μεταξὺ τῶν στόλων Ρωσσίας καὶ Ἰαπωνίας, δὲν ἔλειπον τὰ ὑποβρύχια, ἔλαβον δὲ ἴσως σπουδαῖον μέρος εἰς τὴν ναυμαχίαν καὶ συνετέλεσαν μεγάλως εἰς τὴν ἔκβασίν της.

Οἱ Ἰάπωνες ὅμως, ἔχοντες τὴν συνήθειαν νὰ μανθάνουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολλὰ καὶ νὰ λέγουν αὐτοὶ ὀλίγα, ἐτήρησαν ἀπόλυτον σιγὴν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καὶ ὁ ναυτικὸς κόσμος διατελεῖ ἀάθμη ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν ὑποβρυχίων ἐν καιρῷ πολέμου.

Ἡ ἀμφιβολία ὅμως αὕτη δὲν ἠμπόδισε τὰς μεγαλειτέρας τῶν ναυτικῶν Δυνάμεων νὰ αὐξήσουν ἔκτοσε μεγάλως τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποβρυχίων των καὶ νὰ τὰ ὑποδέλλουν εἰς συχνὰς καὶ πολλάκις ἐπικινδυνοτάτας δοκιμάς, ὅπως ἐξακριβώσουν τὴν ἀξίαν των καὶ κανονίσουν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν ἐνέργειάν των ἐν καιρῷ πολέμου. Τὸ σύνολον τῶν ὑποβρυχίων ὅλων τῶν πολεμικῶν στόλων ἀνέρχεται εἰς τὸν ὀεβαστὸν ἀριθμὸν 213. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἔχουν τὰ περισσότερα—ἀπὸ 61 ἑκάστη—ἐνῷ ἡ Γερμανία, πάντοτε συντηρητικὴ καὶ δύσπιστος! περιωρίσθη εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἑ μόνον ὑποβρυχίων,

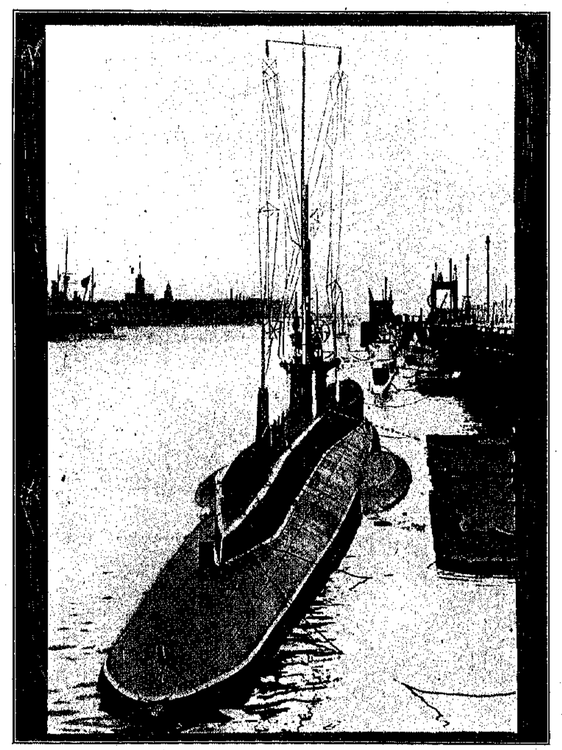

ΝΕΩΤΑΤΟΣ ΤΥΠΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΕΦΩΔΙΑΣΜΕΝΟΥ ΜΕ ΑΣΥΡΜΑΤΟΝ

Οἱ Γάλλοι εἶναι οἱ ἐνθερμότεροι θιασῶται τῶν ὑποβρυχίων. Ἐφ' ὅσον οἱ Γερμανοὶ καταγίνονται πυρετωδῶς εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεγάλων κολοσσῶν των, αὐτοὶ πολλαπλασιάζουσι τὰ ὑποβρύχιά των πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν Γερμανικῶν Δρέδνωτ καὶ ἐκτελοῦσι διαρκῶς δοκιμάς, μὴ προαόμενοι οὐδὲ ἀποβαρυνόμενοι ἀπὸ τὰ συχνότατα δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουν εἰς τὸν ὕγρὸν Ἅδην πολλὰς ἰχθύιους Γαλλικὰς ψυχὰς ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑποβρυχίων.

Τὸ μέλλον θὰ δείξῃ τίς ἐκ τῶν ὁύο ἔχει ὀίκαιον καὶ τίς εἶναι ἠπατημένος. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη μηνῶν ἡ Γαλλία καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἐθρήνησαν τὴν καταστροφὴν τοῦ Γαλλικοῦ ὑποβρυχίου «Πλεειδών», τὸ ὁποῖον ἐβυθίσθη αὐτανδρον εἰς τὰ βάθη τῆς τρικυμιώδους Μάγχης. Πρὸ δέκα περίπου μηνῶν ἐν Ἰαπωνικὸν καταδρομικὸν εὗρε τὴν ἰδίαν τύχην, συμπαρασύρων εἰς τὰ ἄνάλια βάθη τῆς θαλάσσης 20 ψυχάς. Διάφοροι ἄλλαι καταστροφαί, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεγάλαι, συνέθησαν κατὰ τὰς ὁοκιμὰς ὑποβρυχίων εἰς διαφόρους περισσότερας ἐντὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Μήπως κατορθοῦται ὅμως τίποτε σπουδαῖον ἄνευ θυσιῶν; Αἱ μεγαλειτεραι ἐπιτυχίαι ἀνέθορον ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς καταστροφῆς.

Αἱ πρῶται προσπάθειαι πρὸς ἐφεύρεσιν πλοίου, δυναμένου νὰ πλέῃ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀνάγονται εἰς τόσον ἀρχαίαν ἐποχὴν ὅσῳ καὶ αἱ προσπάθειαι πρὸς ἐφεύρεσιν τοῦ πηδαλίου τῶν ἀεροστάτων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἤδη τοῦ βασιλέως Ἰακώβου Α'. τῆς Ἀγγλίας ὁ Ἄγγλος Cornelius Drebell κατεσκεύασεν ἐν εἶδος ὑποβρυχίου πλοίου ἐγένετο τῷ 1805 ὑπὸ τοῦ ἐκ Σικάγου Delaney, καὶ αὕτη ὅμως δὲν ἐχρησιμεύσε παρὰ μόνον εἰς τὸ νὰ δώσῃ ἐλπίδας περὶ τῆς ναυπηγήσεως τελειοτέρου ὑποβρυχίου ἐν τῷ μέλλοντι. Αἱ προσπάθειαι πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ὑποβρυχίου ἐξηκολούθησαν ἀδιάκοποι ἔκκοτε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, καὶ δυνάμεθα τώρα νὰ εἴπωμεν ὅτι εὑρισκόμεθα τοὐλάχιστον εἰς τὸ οὐδὲν τῆς ἐπιτυχίας. Τὸ πρῶτον ἐπιτυχὲς ὑποβρύχιον ἐναυπηγήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1888 κατόπιν πολυετῶν πειραμάτων καὶ τῇ συνεργασίᾳ πολλῶν ναυτικῶν καὶ μηχανικῶν. Τὸ σκάφος τοῦτο ἐπωνομάσθη «Gymnotus» καὶ ἀποτελεῖ ἀκόμη μέρος τοῦ Γαλλικοῦ στόλου. Ἔχει σχῆμα σιγάρου, μῆκος 66 1)2 ποδῶν καὶ διάμετρον 6 ποδῶν.

Τὸ ἀφρόκρεμα τῶν ὑποβρυχίων ἀποτελοῦν τὰ ὑποβρύχια τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ἡ Γερμανία ἐναυπηγήσατο ἀριθμὸν ὑποβρυχίων ἀνερχόμενον εἰς τὰ ἑξήκοντα ἕξ. Ἐκ τούτων ἀπὸ τὸ ἔτος 1910 ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑποβρυχίων

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

DAVID LLOYD GEORGE

Ἕν ὡραῖον ἄρθρον ἀφιερεῖ εἰς τὸν Ἄγγλλον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ «Munsey's Magazine». Τὸ ἄρθρον ἀρχίζει εἰς τὸν Ἄγγλον βουλευτὴν T. P. O'Connor ὅστις γράφει τὰ ἑξῆς :

«Ὁ Λόϋδ Τζῶρζ, ὧν εἶναι ἁπλῆς ἐν ἤτοιμον. Ε ἶ ν α τ ύ π ο ς καὶ σύμβολον ἐκπροσωπῶν μίαν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐκφράζων τὴν ἱστορίαν, τὰ δεινοπαθήματα, τὰ σφάλματα μιᾶς φυλῆς καὶ ἑνὸς ἔθνους.

Ὁ Λόϋδ Τζῶρζ κατάγεται ἀπὸ μίαν παλαιὰν οἰκογένειαν γεωργῶν τῆς Οὐαλλίας, ἀλλὰ ἐν ἐγενήθη εἰς τὴν Ὀβάλλιαν. Ὁ πατὴρ τοῦ σήμερον ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας, ἦτο ὁ πρῶτος ἐξ ὅλης τῆς οἰκογενείας ὅστις δὲν ἠκολούθησε τὸ ἀροτρον, ἀσπασθεὶς τὴν ζωὴν τῶν γραμμάτων καὶ γενόμενος διδάσκαλος πρώτον εἰς τὸ Λονδῖνον, ἔπειτα εἰς τὸ Ἀλβερτοὺλ καὶ τέλος εἰς τὸ Μάνϊστερ, ἔνθα ἀνωμρεύθη τὴν κόρην ἑνὸς ἐμπόρου. Ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἐγεννήθη εἰς τὰ 1863 Ἰανουαρίου 17 ὁ David Lloyd George.

Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πρώτου υἱοῦ, ὁ διδάσκαλος ἠσθένησε τὴν πρὸς τοῦς ὀφρεῖς κλίνον τῶν προγόνων του καὶ ἀφήκας κατὰ μέρος τὰς γράμμασι ἠγόρασεν ἕνα ἀγροκτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσεν ὅλας του τὰς φροντίδας.

Ἀν ὑπῆρχεν ἄμως εὐτυχὴς μὲ τὸ πατρικὸν ἐπάγγελμα ὁ τέως διδάσκαλος, διότι ἔνα φιλυπόχονδρον ἀκρυολόγημα βαρέως καὶ ἠθέλησε τόσον ὥστε ν' ἀκολουθήσῃ ἐνὸς ἄλλου ἡμέρας, ἀφίνων εἰς τὴν χηρεύουσαν σύζυγόν του τὴν φροντίδα τριῶν ἀνηλίκων παιδίων, τὸ μεγαλύτερον τῶν ὁποίων ἦτο ὁ David Lloyd George.

Τότε ἤλθεν εἰς ἀρωγὴν τῆς ἀποχρωσιθείσης οἰκογενείας ὁ ἀδελφὸς τῆς χήρας Richard Lloyd. Οὗτος ἦτο ἱερονίκης, ἀλλὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐξῆσκει ἀμισθεί, κερδίζων τὰ πρὸς τὴν ἰδίαν ἀναβιβασμοῦ. Ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ θείου του ἐμεγάλωσεν ὁ David Lloyd George. Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι τὰ χρόνια αὐτὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ δημοδιδασκάλου δὲν ἐπέρασαν ἐν χλιδῇ καὶ ἀμέριμνα. Κατὰ τὴν ὁμιλοῦσαν τοῦ σήμερον ὑπουργοῦ τῆς Μεγάλης Βρετανίας μιᾶς αὐτῆ ἀὸς κυριαρκέτικα πρόγευμα ἐθεωρεῖτο πολυτέλεια εἰς τὸ σκέλη τῆς κεκχῆς χήρας...

Ὁ μικρὸς ἐν τούτοις εἶχε μέσα του ἤμφυτον τὸ νοῦ, τὸ ὁποῖον μίαν ἡμέραν θὰ τὸν ἀνεδείκνυε. Παρακολούθων τακτικῶτατα τὸ κήρυγμα τοῦ ὁίου του, ἀνεκτεύσθη τὴν ἐδέαν νὰ γίνῃ ἱερονίκης. Μὴ δυνάμενος ἄμως νὰ γίνῃ κληρικὸς ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ δικηγόρος. Διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ ἄμως τοῦτο ἐχρειάσθη νὰ ἔχῃ κάποιον γνῶσιν τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς. Λατινικὰ ἐδίδαξε νὰ τὸν διδάξῃ ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου. Γαλλικὰ ἄμως ὁ διδάσκαλος δὲν ἐγνώριζεν. Καὶ τότε ὁ ὅίος, ὁ ἱερονίκης καὶ ὁ ὑποδηματοποιός, ἠγόρασε μίαν Γαλλικὴν Γραμματικὴν καὶ ἐν λεξικὸν καὶ ἤρχισε νὰ μελετᾷ μαζὶ μὲ τὸν ἀνεψιόν.

Μὲ μυρίας δυσκολίας ὁ David Lloyd George ἔμαθε τὰς δύο γλώσσας καὶ ἔγινε δικηγόρος. Τότε ἐγκαινέσθη εἰς ἕνα μικρὸ χωρὶο τῆς Βορείου Οὐάλλιας καὶ ἔκει θὰ ἔμενεν ἄγνωστος διὰ πολλὰ χρόνια, ἐὰν μία μικρὰ διαφορὰ ἀναφυεῖσα μεταξὺ τῶν ἐνοίκων μιᾶς ἀκκλησίας καὶ τοῦ ἐφημερίου αὐτῆς, δὲν ἀκήγαγεν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ δὲν ἐλάμβανε διαστάσεις μεγάλης ὑποθέσεως.

Ὁ David Lloyd George ἦτο ὁ δικηγόρος τῆς ἐνορίας καὶ ἐκέρδισε τὴν δίκην κατόκιν πολυμήνου διαδικασίας.

Ἀργότερον ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἔκεῖ μία ἀναπληρωματικὴ ἐκλογὴ δι' ἕνα βουλευτήν. Ὁ Λόϋδ Τζῶρζ ἐξετέθη, ἠγωνίσθη καὶ βοηθόσης τῆς τύχης ἐκέρδισε.

Εἰς τὴν Βουλὴν ὁ νεαρὸς δικηγόρος ἔκαμε τὴν ἐμφάνιόν του πολεμικώτατα. Ἐκολέμησε νομοσχέδια μὲ δύναμιν καὶ θάρρος καὶ ὑπεστήριξεν ἄλλα μὲ ἀκμὴν καὶ ἀποφασιστικότητα. Κυρίως ἄμως διεσημείωθη ὅτε κατὰ τὴν ἐκρηξὶν τοῦ Ἀγγλο-Βοερικοῦ πολέμου ἐκηρύχθη ἀναντίον τοῦ πολέμου. Τὸ ἐπιχείρημα ἦτο ὀόσκολον καὶ ἐπικίνδυνον. Ἀλλ' ὁ Λόϋδ Τζῶρζ ἐκέρδισε καὶ δὲν ἐκλονίσθη. Μετὰ τὸν πόλεμον ἔκτεσεν ὁ Μπάλφουρ καὶ ὁ Κάμπελ Μπάννερμαν τὸν διεδέχθη. Ὁ David Lloyd George ἔγινεν ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου. Ὁ κ. Ἄσκουϊθ διαδεχθεὶς τὸν Μπάννερμαν ἀνήγαγε τὸν Λόϋδ Τζῶρζ, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἶχε νυμφευθῆ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ νέος πολιτικὸς ἀστὴρ καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο εἶχεν ἀποκτήσει τρία παιδία. Μὴ ἔχων ἀρκετὴν περιουσίαν δὲν ἔφερε μαζὶ του τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὸ Λονδῖνον. Ἐκήρυχ ἄμως τὴν μεγάλην του κόρην, ἕνα θαῦμα ἐφυΐας καὶ σοβαρότητος, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπροκαλύπτως ἐξέφραζον τὸν θαυμασμὸν των ὅλοι ὅσοι ἔβλεκαν ἕνα κορίτσακι μὲ κοντὰ φουστάνια καὶ μὲ πλεξίδα τὰ μαλλιά νὰ ἔχῃ ἤδη πολιτικὴν ἀρχὴν καὶ νὰ βοηθῇ ἀκόμη τὸν πατέρα του εἰς τὸ ἔργον του.

Ἀλλ' ἡ κόρη αὐτὴ ἡ ἀγαπημένη τοῦ Λόϋδ Τζῶρζ ἀπέθανε πρώϊρος, ἀνοίξασα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πατρός της πληγήν, ἥτις οὐδέποτε θὰ ἐπουλωθῇ....

Μὲ τὸ πένθος ἐκεῖνο εἰς τὴν καρδίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνέταξε τὸν προϋπολογισμόν του ὅστις τὸν ἀνέδειξε μέγαν. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου εἰργάσθη πολλάκις 16 ὥρας τὴ ἡμερονύκτιον. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐκράτησε πολλάκις τὸ ῥῆμα μέχρι τῆς ὕης πρωϊνῆς, πάντοτε ἄκαμος καὶ ὑπερασπιστὴ τῆς ἀρχῆς του καὶ τῆς ἐπεβλέψ. Πολλάκις εἰργάσθη 20 ὥρας τὴ ἡμερονύκτιον!... Μὲ ἕλα αὐτὰ εἶναι ἀνθρώτατος, χάρις εἰς τὴν ἀλτιγαρχὴ καὶ αὐστηρὰν ζωὴν ἣν διάγει.

Ἀγαθώτατος πρὸς ἅλους, ἀθῶος ὡς παιδί, ἀφελὴς ὡς χωρικὸς ὁ Λόϋδ Τζῶρζ μὲ ἕλα τὰ 47 ἔτη του φαίνεται ἀνθρώτατος. Εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους τρέφουν οἱ κόποι.

Αὐτὸς εἶναι ὁ David Lloyd George.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΙΖΙΣΙΝ

Ὁ γνωστὸς μας κοινωνιολόγος κ. Christian D. Larson γράφει ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραῖά του ἄρθρα ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπικεφαλίδα εἰς τὸ Progress Magazine.

Ἴσως ἐσκέφθητε, λέγει ὁ κ. Larson εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου του, ὅτι καρδίωντες ὅσον χρήμα εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα ἄνετον βίον εἰς ὅμᾶς καὶ τὴν οἰκογένειάν σας, δὲν ἔχετε νὰ κάμετε ἄλλο τίποτε παρὰ νὰ ἀφοσιωθῆτε εἰς ἰδεῶδη ὑψηλότερα.

Ὑπάρχουν πράγματι πολλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ νομίζουν ὅτι καθήκόν των εἶναι νὰ κερδέσουν ὅσά ἀρκοῦν πρὸς ἄνετον βίον καὶ ἔπειτα νὰ ἀπιδοθοῦν εἰς ὑψηλοτέρας πνευματικὰς ἀπολαύσεις. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐκέρδισε 1000 δολλάρια τὸ ἔτος καὶ ἐκέλυψε δι' αὐτὰν τὰς βιοτικὰς του ἀνάγκας, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σταματήσῃ ἐκεῖ.

Διότι, ἐὰν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ κερδίσῃ 10,000 δολλάρια καὶ δὲν χρησιμοποιεῖ αὐτὴν τὴν ἱκανότητα ὅπως τὰ κερδίσῃ, εἶναι ἔνοχος ἀπέναντί του καὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας. Ἀλλὰ λέγουν πολλοὶ ὅτι ἡ ἀσοφαίσις πρὸς τὸ χρῆμα δημιουργεῖ ἀλιοκὰς καὶ ἀνθρώπους ἀνικάνους ν' ἀνέλθουν εἰς ὑψηλοτέρας βιωτικὰς σφαίρας. Αὐτὸ εἶναι σωστὸν ἐὰν σταμῇν κατ' ἐν ἀρχῇ καὶ ν' ἀποδέξῃ πρὸς τὸ χρῆμα ὡς πρὸς ἅλιὰν πλοῦτον καὶ ὅλιὰν περιουσίαν, καὶ ἔχι ὡς πρὸς μέσον καὶ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος δύνατται νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ καλὴτερα τὴν ἀνάπτυξίν ἅλων τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν του προσόντων.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον σήμερον ὅτι τὸ ἄτομον δὲν ζῇ μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του. Λοιπὸν διὰ νὰ εἶναι κανεὶς καλλίτερον καὶ χρησιμώτερον μέλος τῆς κοινωνίας, ἀρκεῖται νὰ καρδίζῃ χρήματα μετακειρίζόμενος ἅλας τοὺς τὰς δυνάμεις, δηλαδὴ χρησιμοποιῶν ἅλα τὰ τάλαντά του καὶ ἔχι θάπτων αὐτὰ εἰς τὴν γῆν ὡς ὁ ἀνάγνως τῆς Γραφῆς.

Τὸ κερδίζειν χρήματα ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς κυριωτέρας ὑποχρεώσεις τῆς ἀνθρωκίνης ζωῆς. Ἀφοῦ δὲ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ περιορίζωμεν καμμίαν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωϊκῆς μας δυνάμεως, κατὰ φυσικὸν λόγον δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ θέτωμεν περιορισμοὺς εἰς τὰς κερδοκοιούς μας δυνάμεις.

Ἐὰν ἔχετε τὴν ἱκανότητα νὰ βγάζῃτε δέκα ἢ ἑκατὸν χιλιάδας δολλάρια τὸ ἔτος καὶ ἀρκεῖσθε εἰς μέρος μόνον τοῦ ποσοῦ τούτου, τότε παραβαίνετε τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ ἀδικεῖτε καὶ τὸ πνεῦμά σας καὶ τὴν κοινωνίαν. Ἡ πλήρης χρῆσις τῶν προσόντων σας τῶν ὑλικῶν δὲν θὰ ἐπτοκάσῃ κοτὲ τὰ πνευματικά σας τάλαντα, ἐὰν φροντίσητε νὰ διατελέσαν ἅλα αὐτὰ τὰ τάλαντα ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τοὺς νόμους τῆς ζωῆς σας.

Καὶ ἐὰν ἡ περιουσία σας αὐξάνῃ, ἀρεῖστε νὰ τὴν θεωρήσετε ὡς ἀπολλειστικὸν κτῆμά σας, τὸ ὁποῖον ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃτε ἡ σκορπίσητε σύμφωνα μὲ τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὰς ὀρέξεις σας.

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἶναι ἁπλῆ : Ὅ,τι κερδίζετε εἶναι ἰδικόν σας καὶ ὡς τοιοῦτον σᾶς ἐκπέλλει ἔχι νὰ τὸ κρίνῃτε, ἀλλὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε κατὰ τρόπον, ὅστις θὰ τὸ ὑψώσαν ἀκόμα περισσότερον.

Θεωρήσατε τὸν ἑαυτόν σας ὡς ἕνα ἀγωγὸν διὰ τοῦ ὁποίου διέρχεται ὁ πλοῦτος, διακεκαθάρισμος ἀπὸ ἑνὸς μικροτέρου κέντρου παρχνρῆς εἰς ἕν ἄλλο μεγαλύτερον.

Τὴν στιγμὴν κατ' ἣν τὸ χρῆμα διέρχεται διὰ τῶν χειρῶν σας, πρέπει νὰ αὐξάνῃ τοπεθετούμενον ἐκεῖ ὅπου θὰ ἠδύνατο ταχύτερον νὰ πολλαπλασιασθῇ. Δι' αὐτὸν ἀκρβῶς τὸν λόγον δὲν πρέπει νὰ κατηγορήσωμεν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ θαυμάζωμεν ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἀπέκτησαν μεγάλας περιουσίας, διότι εἶχαν τὴν ἐτοιμότητα νὰ διαθέσουν τὰ μικρὰ κεφάλαιά των εἰς ἐπιχειρήσεις παρχνγοῦς.

Ὁ κόσμος ὅλος εἶναι εἰς ἀπέραντος ἀγρὸς εἰς τὴν ὁποῖον θὰ θερίσωμεν κέρδη, ἐὰν σπείρωμεν κεφάλαια. Ἐκείνος ὁ ὁποῖος καλλιεργεῖ κολλίτερα καὶ ἐπιμελέστερα τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον τοῦ ἔδόθη, εἶναι φυσικὸν καὶ πρέπον καὶ δίκαιον νὰ κερδίζῃ περισσότερα... διότι τὸ κέρδος αὐτὸ δὲν εἶναι κλοπή, ἀλλὰ φυσικὴ συνέπεια μιᾶς ἐργασίας, ἥτις εἶναι ὠφελίμα τῆς τοῦ γείτονος.

Ὁ χρηματισμὸς δὲν ἀκαγκάζει κανένα νὰ γείνῃ ἀλιοτῆς. Ἀπεναντίας τὸ βιοῦμεν εἰς τὴν καλλιτέραν κατανόησιν τῶν ἰδεωδῶν τῆς ζωῆς. Δι' ὅλους λοιπὸν αὐτοὺς τοὺς λόγους ὁ κ. Christian D. Larson φρονεῖ καὶ πιστεύει καὶ διακηρύσσει ὅτι τὸ νὰ κερδίζῃ κανεὶς χρήματα εἶναι καὶ ἐπιβεβλημένον καὶ ὑποχρεωτικὸν καὶ ἀπαραίτητον πανενὸς ἀνθρώπου καθήκον.

Ἰδοὺ τὸν παρὰν λοιπόν.

ΠΩΣ ΕΚΤΙΜΟΥΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Τὸ ἑξῆς ἀπασχολεῖ τὸ «World's Work» τοῦ λήγοντος μηνός. Ἀξίζει ν' ἀσχοληθῇ κανεὶς μερικὰς λίαν ἐνδιαφερούσας παραγράφους, εἰς τὰς ὁποίας ὁ συνεγράψας τὸ περιοδικὸ τοῦτο λέγει:

«Ἀμίλλησις ἀκατάπαυστος καὶ ἀνπαστόμμας μὲ ἀκατονάριθμα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀπορρίπτει τρόπον καὶ νομίζουν ὅτι καθήκόν των εἶναι νὰ κερδέσουν ὅσά ἀρκοῦν πρὸς ἄνετον βίον καὶ ἔπειτα νὰ ἀπιδοθοῦν εἰς ὑψηλοτέρας πνευματικὰς ἀπολαύσεις. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐκέρδισε 1000 δολλάρια τὸ ἔτος καὶ ἐκέλυψε δι' αὐτὰν τὰς βιωτικὰς του ἀνάγκας, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σταματήσῃ ἐκεῖ.

Διότι, ἐὰν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ κερδίσῃ 10,000 δολλάρια καὶ δὲν χρησιμοποιεῖ αὐτὴν τὴν ἱκανότητα ὅπως τὰ κερδίσῃ, εἶναι ἔνοχος ἀπέναντί του καὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας. Ἀλλὰ λέγουν πολλοὶ ὅτι ἡ ἀσοφαίσις πρὸς τὸ χρῆμα δημιουργεῖ ἀλιοκὰς καὶ ἀνθρώπους ἀνικάνους ν' ἀνέλθουν εἰς ὑψηλοτέρας βιωτικὰς σφαίρας. Αὐτὸ εἶναι σωστὸν ἐὰν σταμῇν κατ' ἐν ἀρχῇ καὶ ν' ἀποδέξῃ πρὸς τὸ χρῆμα ὡς πρὸς ἅλιὰν πλοῦτον καὶ ὅλιὰν περιουσίαν, καὶ ἔχι ὡς πρὸς μέσον καὶ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος δύνατται νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ καλὴτερα τὴν ἀνάπτυξίν ἅλων τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν του προσόντων.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον σήμερον ὅτι τὸ ἄτομον δὲν ζῇ μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του. Λοιπὸν διὰ νὰ εἶναι κανεὶς καλλίτερον καὶ χρησιμώτερον μέλος τῆς κοινωνίας, ἀρκεῖται νὰ καρδίζῃ χρήματα μετακειρίζόμενος ἅλας τοὺς τὰς δυνάμεις, δηλαδὴ χρησιμοποιῶν ἅλα τὰ τάλαντά του καὶ ἔχι θάπτων αὐτὰ εἰς τὴν γῆν ὡς ὁ ἀνάγνως τῆς Γραφῆς.

Τὸ κερδίζειν χρήματα ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς κυριωτέρας ὑποχρεώσεις τῆς ἀνθρωκίνης ζωῆς. Ἀφοῦ δὲ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ περιορίζωμεν καμμίαν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωϊκῆς μας δυνάμεως, κατὰ φυσικὸν λόγον δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ θέτωμεν περιορισμοὺς εἰς τὰς κοιοκοιούς μας δυνάμεις.

Ἐὰν ἔχετε τὴν ἱκανότητα νὰ βγάζῃτε δέκα ἢ ἑκατὸν χιλιάδας δολλάρια τὸ ἔτος καὶ ἀρκεῖσθε εἰς μέρος μόνον τοῦ ποσοῦ τούτου, τότε παραβαίνετε τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ ἀδικεῖτε καὶ τὸ πνεῦμά σας καὶ τὴν κοινωνίαν. Ἡ πλήρης χρῆσις τῶν προσόντων σας τῶν ὑλικῶν δὲν θὰ ἐπτοκάσῃ κοτὲ τὰ πνευματικά σας τάλαντα, ἐὰν φροντίσητε νὰ διατελέσαν ἅλα αὐτὰ τὰ τάλαντα ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τοὺς νόμους τῆς ζωῆς σας.

Καὶ ἐὰν ἡ περιουσία σας αὐξάνῃ, ἀρεῖστε νὰ τὴν θεωρήσετε ὡς ἀπολλειστικὸν κτῆμά σας, τὸ ὁποῖον ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃτε ἡ σκορπίσητε σύμφωνα μὲ τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὰς ὀρέξεις σας.

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἶναι ἁπλῆ : Ὅ,τι κερδίζετε εἶναι ἰδικόν σας καὶ ὡς τοιοῦτον σᾶς ἐκπέλλει ἔχι νὰ τὸ κρίνῃτε, ἀλλὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε κατὰ τρόπον, ὅστις θὰ τὸ ὑψώσαν ἀκόμα περισσότερον.

λείπει ὅσον ἔπρεπε νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τοὺς διδασκάλους της. Ὅταν ἕνας πρώην σπουδαστὴς ὅστις ἔσχεν 22 διδασκάλους, ὁμολογεῖ ὅτι ἐξ αὐτῶν μόνον οἱ πέντε τοῦ ἀρῆκαν ἐμφανῆ ἐντυπώσεις καὶ ἐπηρέασαν τὴν χαρακτήρά του, ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἄλλοι 17 δὲν ἔκαμαν ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἔκαμαν οἱ πέντε.

Τὰ κοινὰ λοιπὸν ἔγκαιται εἰς τὸ διδάσκον προσωπικόν καὶ τὴν φροντίδα ἀπέναντι αὐτοῦ ἀρεῖλουν ν' ἀναλάβουν ἡ κοινωνία καὶ ἡ πολιτεία. Τὸ διδάσκον προσωπικὸν πρέπει πρωτίστως νὰ διδαχθῇ καὶ νὰ σπουδάσῃ καλὰ τὸ ἐπάγγελμά του. Πρέπει νὰ ἐπείθῃ εἰς τὸ νεοῦμα τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, νὰ τὸ ἀγαπήσῃ καὶ ν' ἀφοσιωθῇ εἰς αὐτό. Πᾶς διδάσκαλος καὶ πᾶσα διδασκαλισσα ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μορφώνειν τὴν νέαν γενεὰν δὲν εἶναι ἁπλῆς βιοπορίστικόν, ἀλλ' ἐξαιρετικόν.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν κατ' ἣν ἡ Πολιτεία καὶ ἡ κοινωνία ἀποκτήσουν τοιούτους διδασκάλους, πρέπει νὰ συνεισφέρωθοῦν ὅτι ἔχουν ἀπέναντι αὐτῶν καθίσταται καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἐὰν ἀπὸ τὰ καθήκοντα αὐτὰ εἶναι νὰ καταστήσουν τὸ ἐπάγγελμά των ὅσον τὸ δυνατὸν ἄνετον καὶ ἐξοχίστον. Τὸ τοιοῦτον δὲ ἐπιτευχθῇ, ὅταν ἕκαστος διδάσκαλος ἀνιληφθῇ ὅτι τὸ ἐπάγγελμά του θὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ ἀρκετὰ ὥστε νὰ μείνῃ πιστὸς εἰς αὐτό. Κατὰ νεώτερον λόγον οἱ διδάσκαλοί μας θὰ γείνουν καλλίτεροι, ἐὰν ἔχουν ὀλιγωτέρους μαθητὰς καὶ ὀλιγωτέρους ὥρας διδασκαλίας. Τότε θὰ μελετοῦν περισσότερον καὶ θὰ εἰμποροῦν νὰ περιποιηθοῦν καλλίτερα τοὺς μαθητάς των. Ἐξῆς λοιπὸν πρέπει νὰ γείνουν αἱ προσπάθειαι μιᾶς πολιτισμένης κοινωνίας καὶ μιᾶς πολιτισμένης Πολιτείας.

ΚΛΟΠΗ 500,000,000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

Δεκατέσσαρας σελίδας ὑποτείνει τὸ «Cosmopolitan Magazine» εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τεύχους ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι τὰ πενταπλάσια ἀκατομμύρια δολλάρια τὰ ὁποῖα ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐξοδεύσῃ ὅπως κόψῃ τὸν τὴν Ἴσθμὸν τοῦ Παναμᾶ, εἶναι χρήματα πεταμένα ἢ μᾶλλον χρήματα τὰ ὁποῖα πλέκονται ἀπὸ τὸν λαὸν διὰ νὰ ἐπιβάλουν εἰς τὰ θυλάκια διαφόρων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργολάβων, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμία πιθανότης ὅτι κάποτε ὁ λαὸς αὐτὸς θὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν.

Ποῦ στηρίζει τὸ «Cosmopolitan» τὴν ἀπαιτοδοξίαν του;

Ἀπλούστατα εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, τοὺς πανισχύρους τούτους παρχνοῦς τῆς Ἀμερικανικῆς ζωῆς, τοὺς ἀσκοδύνας τὴν κυριαρχίαν των εἰς κάθε μεγάλην ἐπιχείρησιν τοῦ τόπου.

Οἱ σιδηρόδρομοι οὗτοι αὐθὶς ἀπὸ τῆς ἀνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς διώρυγος ἐξεδήλωσαν τὴν δυσαρέσκειάν των διὰ τὸν ἀνοιγόμενον νέον δρόμον, ὅστις ἀπειλεῖ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν σιδηροδρομικῶν ἑταιριῶν ὅλα τὰ τόσον προσοδοφόρα φορτία τῶν πλοίων τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ, καὶ νὰ ἑνώσῃ διὰ συνεχοῦς καὶ συντόμου θαλασσίας συγκοινωνίας τὰς ἀπωτάτας δυτικὰς κολιτείας μὲ τὰς ἀνατολικάς.

Σήμερον ἡ ἀπὸ Καλλιφορνίας εἰς Νέαν Ὑόρκην μεταφορὰ τῶν περισσοτέρων ἐμπορευμάτων γίνεται σιδηροδρομικῶς μέχρι τινὸς, ἐκεῖθεν δὲ διὰ θαλάσσης. Τὰ ἀτμόπλοια τὰ ὁποῖα παραλαμβάνουν τὰ φορτία εἰς Colon διὰ Νέαν Ὑόρκην ἀνήκουν εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν ἑταιρίαν Southern Pacific, ἥτις θὰ ἠδύνατο ἐὰν ἤθελε νὰ ἔχῃ γραμμὴν τακτικὴν ἀπὸ Ἀγίου Φραγκίσκου καὶ Seattle, μέχρι Παναμᾶ, ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Οὕτω τὰ φορτία τῆς Καλλιφορνίας θὰ μεταφέροντο εὐθηνὰ μέχρι τοῦ Παναμᾶ, ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς θὰ ἐπερνοῦσαν τὸν Ἰσθμὸν μέχρι Colon, ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὅπου πολλὴν ἀκμάζοι ἡ τῆς ἰδίας Ἑταιρίας θὰ τὰ παραλάμβανον ὅπως τὰ μεταφέρουν εἰς Νέαν Ὑόρκην ἢ ἀλλαχοῦ.

Ἀλλ' ἡ Southern Pacific δὲν θέλει αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς μεταφορᾶς ὅστις δὲν τῆς ἀφίνει ἀρκετὰ κέρδη. Διὰ ν' ἀναγκάσῃ λοιπὸν τοὺς ταξειδιώτας νὰ στέλλουν τὰ φορτία των σιδηροδρομικῶς ἐπιβάλλει εἰς τὰ ἀτμόπλοιά της τοῦ Εἰρηνικοῦ νὰ προσαγγίσουν κατὰ τὸν ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου ἀρχομένον εἰς 13 ὅλους Μεξικανικοὺς λιμένας, φυσικὰ δὲ νὰ καθυστερῶν κατὰ τρόπον ζημιώνοντα τὸν Καλλιφόρνιον ἔμπορον, στέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμπορεύματα ὑποκείμενα εἰς φόρον. Ὡς ἐκ τούτου ὁ Καλλιφόρνιος ἔμπορος προτιμᾷ τὸν σιδηρόδρομον καὶ πληρώνει περισσότερα.

Αὐτὰ συμβαίνουν σήμερον, ὅτε ἀκόμη δὲν ὑπάρχει ἡ διῶρυξ. Ἀλλ' αἱ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρίαι καὶ ἡ Southern Pacific ὑρίως λαμβάνουσιν τὰ μέτρα των καὶ διὰ τὸ μέλλον, προετοιμαζόμεναι νὰ κατασταθοῦν τὴν διὰ θαλάσσης συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἀγίου Φραγκίσκου καὶ Νέας Ὑόρκης ἀσύμφορον εἰς τοὺς ἐμπόρους. Τοῦτο εἶναι εὔκολον, ἀφοῦ αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ γραμμαὶ ἀνήκουν εἰς τοὺς σιδηροδρόμους.

Ἀλλ' ἐὰν τὸ σχέδιόν των πραγματοποιηθῇ, λέγει τὸ «Cosmopolitan», τότε τοῦν δὲ εἶναι τὸ ὄφελος τὸ ὁποῖον θ' ἀποκομίσῃ ὁ Ἀμερικανὸς παραγωγὸς ἀπὸ τὴν διώρυγα; Κανὲν, διότι τὰ κέρδη τῆς θὰ ἀφίσουν αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον, ἐπιμένει ὁ ἀρθρογράφος, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἀναλάβῃ τὴ ζήτημα αὐτὴ ἡ Συμπολιτειακὴ κυβέρνησις, ἐγκαθιστῶσα ἔσκτην τῆς γραμμῆν διὰ θαλάσσης ἀπὸ σήμερον, πρώτον μεταξὺ τῶν λιμένων τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τοῦ Παναμᾶ καὶ δεύτερον μεταξὺ Colon καὶ τῶν λιμένων τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ἀργότερον, ὅταν ἀνοίξῃ ἡ διῶρυξ, νὰ ἑνώσῃ τὰς δύο γραμμὰς εἰς μίαν

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΙ

ΤΠΟ Edmond de Frejac

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ νεᾶνις ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός της καὶ ἐτήριζε τὴν κεφαλήν της ἐπὶ τοῦ ὤμου του. Δὲν ἔλλαιεν. Ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βαθύς στεναγμὸς διέφευγε τοῦ στήθους της μὲ τὸν πένθιμον ἐκείνον βόμβον ὃν ἀφίνει ὁ ἐπιθανάτιος ρόγχος.....

Ἡ Ὀλίψις εἶναι πάντοτε κακὴ καὶ δι' ἐκείνους οἵτινες βλέπουν τοὺς ἄλλους νὰ ὑποφέρουν. Ἡ Ὀλίψις ὅμως τῶν παρθένων τῶν ὁποίων ἐπλήγη ἡ ἀθῶα παρθία εἶναι μία ἀπὸ τὰς περισσοτέρου συγκινούσας. Εἶναι ἄνθη αἰ νεάνιδες. Ἡ Ὠωπεία μιᾶς ἡλιακῆς ἀκτῖνος παῖς δίδει τὴν ζωήν. Ὁ παρμικρὸς παγετὸς τὰ μαραίνει χωρὶς νὰ τὰ ἐκρυλίσῃ....

— Κλαῦσε κόρη μου, κλαῦσε. Ἡ λύπη θὰ ἴδῃ μετὰ καιρόν.

—Ὄχι, πάτερ μου, δὲν θὰ ἴδῃ οὔτε ἡ λύπη οὔτε ἡ συγγνώμη... Εἶμαι πολὺ ὑπερήφανος ὥστε νὰ μὴ συγχωρήσω, ἀλλὰ καὶ πολὺ πληγωμένη διὰ νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἐπανεκρχίσω τὸν δρόμον τῆς ζωῆς. Οἱ ἀθάνατοι οἵτινες μοῦ ἐστέρησαν τὸν ὑμέναιον μοῦ ἐπιφυλάσσουν ἀνιαρότεροὺς ἄλλας τύχας. Ἀντὶ νὰ θυσιάσω τὴν ζώνην μου εἰς τὴν Ἥραν θὰ τὴν θυσιάσω εἰς τὴν Ἀθηνᾶν. Θὰ εὕρω εἰς τὸν ναὸν τὴν σιωπὴν ἀφοῦ ἐστερήθην τὴν εὐτυχίαν.

Ἡ Νῶσαις συγκατετέθη ἡδῆ. Δός μου καὶ σὺ τὴν ἴδειάν σου ὅπως κλίνω γόνυ πρὸ τοῦ Ἱεροφάντου.

— Πήγαινε τέκνον μου, πήγαινε πρὸς τὴν σιωπὴν, τὴν μητέρα αὐτῆν τῆς λήθης. Θὰ σοῦ δώσω ἐγγράφως τὴν συγκατάθεσίν μου. Ἡ Λύσις, ἥτις θὰ σὲ συνοδεύσῃ, θὰ δίδῃ τὰς πενανίδας εἰς τὸν ἀρχιερέα. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἡ καρδία σου παραμείνῃ ὡς εἶναι, ἐγὼ ὁ Ἴδιος θὰ παραστῶ εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἱερωσύνης σου νὰ σ' εὐλογήσω ὁ Ἴδιος.

Ἡ Εὔργνα εἰσῆλθεν εἴτοῦ δωμάτιόν της. Καθημένη ἐπὶ ἑνὸς χαμηλοῦ καθίσματος ἡ Μυρρίνη, τριγυρισμένη ἀπὸ φιάλας καὶ κυτία, ἀκτένιζε καὶ ἐστόλιζε τὴν πλαγγόνα της.

— Ὦ Μυρρίνη τί ἔκαμες ; εἶπεν ἡ μεγάλη ἀδελφή. Ἔλαβες ὅλα τὰ κυτία μου. Εἶσαι ἀνυπόφορος. Διατί ἔρχεσαι εἰς τὸ δωμάτιόν μου ;|

— Μὴ μὲ μαλώνῃς, εἶπεν ἀφελῶς ἡ μικρά. Ἠνώμιζα ὅτι εἶχες φύγει. Καὶ ἡ ἄμαξα πηγαίνει τόσον γρήγορα...

— Ἀλήθεια... εἶπεν ἠρέμα ἡ Εὔργνα. Συνήθως ἄλλοτε τὴν ὥραν ταύτην ἐγκρίμην... Κράτησε τὰ κυτία, Μυρρίνη, κράτησέ τα ὅλα σοῦ τὰ χαρίζω...

Ἔκυψε μὲ ἀγάκην καὶ ἔφλεγε τὴν μικρὰν της ἀδελφὴν, ἐνῷ οἱ ὀφθαλμοί της ἐπλημμύριζον ἀπὸ δάκρυα.

— Κλαίεις... εἶπεν ἡ Μυρρίνη. Διατί;...

— Διὰ τίποτε.

— Διὰ τίποτε. ὅπως καὶ ἐγὼ λοιπόν. Ἡ Λύσις μοὶ λέγει πάντοτε ὅτι κλαίω χωρὶς λόγον.

Καὶ ἡ μικρὰ ἀφήσασα τὴν ἀδελφήν της ἐπεδόθη καὶ πάλιν εἰς τὴν περιποίησιν τῆς πλαγγόνος της.

Διατί ἡ ἡμέρα εἶναι σκυθρωπή; Διατί τὰ νέφη ταῦτα σκιάζουν τὸν ἥλιον κάτωθέν του;... Ἡ Εὔργνα ἐνθυμεῖται τὴν πρωΐαν ἐκείνην τὴν τόσον πλησίον, ἀλλὰ καὶ τόσον μακρυνὴν ἤδη, ἥτις ἦτο δι' αὐτὴν πρωΐα ρόδων.

Ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς. Διὰ μέσου τῶν δακρύων της εἶδε τὰ φυλλορροῆσαντα καὶ μαρανθέντα ἄνθη. Ἐρρυτιδωμένα πέταλα ἦσαν ἤδη ἐσκορπισμένα πέριξ της ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

— Πτωχὰ ἄνθη! Ἀπέθανον μόλις ἡ εὐτυχία μου ἐμαράνθη μαζὶ μὲ αὐτά.

Ἠγέρθη, καὶ δι' ἀποφασιστικοῦ κινήματος ἐσπάγγισε τοὺς ὀφθαλμούς της. Ἔπειτα ἐστάθη πρὸ τοῦ χαλυβδίνου κατόπτρου καὶ ἀφαιρέσασα τὴν χρυσῆν ταινίαν ἀντικατέστησεν αὐτὴν διὰ μιᾶς μελαγχολικοῦ χρώματος.

—Ἐν τούτοις ἦκμην ὡραία, εἶπεν. Καὶ ἔκλινε διὰ νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴνΜυρρίνην.

— Χαῖρε, μικρὰ ἀδελφή.

—Χαῖρε, ἀπήνησε τὸ παιδίον, ὅταν θὰ ἐπανέλθῃς ἡ πλαγγών μου θὰ εἶναι ὡραία.

Ἡ νεᾶνις ὀρθία περέφερε τὸ βλέμμα της ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἔμελλε νὰ ἐγκαταλείψῃ διὰ παντός.

— Ὦ πράγματά μου, εἶπε χαμηλοφώνως, πράγματα πλησίον τῶν ὁποίων ἐμεγάλωσα. Σᾶς ἐγκαταλείπω ἀπὸ τώρα. Δὲν θὰ ἐπανέλθω πλέον, ποτέ, ποτέ, μ' ἀκούετε, πράγματά μου; Χαίρετε, πράγματά μου. Θὰ ζήσητε χωρὶς ἐμέ: θὰ ζήσω χωρὶς σᾶς!... Ὑποφέρω πολύ, ἀνάγκαζομένη νὰ σᾶς ἀφήσω. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑποφέρῃ τις διὰ νὰ ἀποθάνῃ!

Τότε εἶδον ὅτι ἡ ἔμπροσθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς λυχνία ἦτο πρὸ πολλοῦ ἐσβεσμένη.

— Ἡ Λύσις εἶχε δίκαιον, ἐσκέφθη. Μὲ ἐτιμώρησας διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν, ὦ θεά. Συγχώρησόν μοι. Ἡ καρδία μου ἐγήρασεν ἀπὸ χθές. Ἤδη εἶμαι τὸ μετανοῆσαν τέκνον σου, τὸ ὑποτεταγμένον καὶ δυστυχές!... Ὦ! δυστυχής! Ἐὰν ἠξευρες.

Καταληφθεῖσα δὲ ὑπὸ σπαρακτικῶν λυγμῶν, ἔμεινε καταβεβλημένη πρὸ τοῦ ἀγάλματος. Τὰ δάκρυα ἔρρεον κρουνηδόν, ἄφθονα, θερμά, κατακαίοντα ἐκ τῆς ψυχικῆς συντριβῆς τὰς παρειάς της...

Ἀνηγέρθη μετ' ὀλίγον ἤρεμος καὶ ψυχρά.

"Οτε δὲ ὁ μέγας ἱεροφάντης, εἰδοποιηθεὶς ὅτι μία παρθένος τὸν ἀνέμενεν ἱκετεύουσα, ἐξῆλθε τοῦ προνάου, εἶδεν ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ ναοῦ τὴν Εὔργναν εἰς τὰ γόνατα. Τὴν χρυσόχρουν κόμην της ἐκάλυπτε καλύπτρα.

Λύτη ἔτεινε πρὸς τὸν μέγαν ἱερέα τὰς ὑπὸ τοῦ Λευκίππου χαρακθείσας εἰκόνας.

— Ἔρχομαι νὰ ζητήσω θέσιν παρὰ τὸν βωμὸν τῆς Θεᾶς. Ἰδοὺ ἡ ἄδεια καὶ ἡ διαταγὴ τοῦ πατρός μου.

— Ἔγειρου, κόρη μου, εἶπεν ὁ ἱερεύς, ἀφ' οὗ τὴν ἀνέγνωσεν. Διὰ τῆς προσευχῆς θὰ κατορθώσῃς καὶ σὺ νὰ φθάσῃς παρὰ τὸν βωμόν. Ὁ ἔρως δὲ τῶν Ἀθυνάτων θὰ σὲ παρηγορήσῃ διὰ τὸν ἔρωτα τῶν θνητῶν. Ἐδῶ ἡ ζωή σου θὰ διαρρεύσῃ ἤρεμος: ἀλλὰ δὲν θὰ σοῦ ἀποκρύψω ὅτι θὰ εἶναι καὶ ἐπίπονος. Τὰ μέλη σου θὰ συντριβῶσιν, ἡ ψυχή σου θὰ βασανισθῇ, ἐὰν πράγματι εἶναι, ὁποία τὴν διεκρίνω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου.. Διότι ὑπὸ τὴν ἀπέθλητικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ γαλήνην τῆς θεότητος, ἡ πλήρης ἀνησυχίας σκέψις σου θὰ μάθῃ νὰ ἀναζητήσῃ τὰ μυστηριώδη διατί. Εἶναι δὲ μέγα κακὸν νὰ ζήσῃ τις πρὸ τοῦ ἀπελευτήτου, χωρὶς νὰ σύνκται νὰ ἀνεγείρῃ τὸν βαρὺν πέπλον, ὅστις τὸ ὑποκρύπτει. Θὰ ἴδῃς δι' ἀπταίστου ὀφθαλμοῦ ὅλους τοὺς ἀπηλπισμένους τῆς ζωῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔζησας. Θὰ εὐσταλαγχνισθῇς τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυλισμένην ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνωφελῶν τούτων χμαιρῶν. Ἡ λήθη των δέ, ἡ ὁποία τώρα σοὶ φαίνεται ἀούνατος, θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ σὲ ἀπὸ αὔριον. Καὶ θὰ ἀνέλθῃς ὑψηλότερον ἀκόμη, ὑπεράνω τῶν καρυφῶν. Καὶ θὰ εὕρῃς τὴν ἡρεμίαν εἰς τὴν νεαρὰν καρδίαν σου !

"Ἰσως ἡ Εὔργνα δὲν ἤκουσεν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ γηραιοῦ ἱερέως. Ἔμενε μὲ τὸ μέτωπον κεκλιμένον. Ἔκουεν ὅμως ὅτι μέσα της ἡ ψυχή της ἔκλαιεν ἀκόμη. Ὁ ἱεροφάντης τὴν ἤγγισεν ἐπὶ τοῦ ὤμου διὰ τῆς χειρός του.

— Ἔγειρου κόρη μου. Παρατήρησον!....

Ὁ ἱερεὺς μετὰ θερμοῦ ἐνδιαφέροντος ἤτένισε τὸν μεγαλοπρεπῆ ὁρίζοντα.

Πρὸς ἀνατολάς, αἱ Ἀθῆναι μὲ τὰ μνημεῖα καὶ τοὺς ναοὺς της ἐλούοντο εἰς τὰς χρυσᾶς ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἡλίου.

Πρὸς δυσμὰς ἐξετείνετο ἡ Ἤλευσις μὲ τὰ μνημεῖα καὶ τοὺς βωμούς.

Πρὸς βορρᾶν ὑψοῦντο οἱ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ὡραῖοι λόφοι.

Πρὸς νότον ἡ κυανόχρους θάλασσα ἔλειχε διὰ τῶν κυμάτων της τὴν ἀμμώδη ἀκτήν.

— Ἰδοὺ ἡ γῆ, εἶπεν ὁ ἱεροφάντης.

Ἐστράφη ἔπειτα πρὸς τὰς ἀνοικτὰς ὀρειχαλκίνους πύλας ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ βάθους τοῦ Παρθενῶνος.

— Ἰδοὺ ὁ οὐρανός.

Ἐλόε, κόρη μου, ἐλόε νὰ ἐπικαλεσθῇς τὴν βοήθειαν τῆς Θεᾶς, διὰ νὰ ἀποβῇς εὐσεβής, διὰ νὰ γείνῃς καλή, διὰ νὰ μάθῃς ὑπὸ τὴν θωπείαν τοῦ μειδιάματός της, τὴν θεῖαν τέχνην τοῦ συγχωρεῖν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

I.

Σήμερον ὁ Παρθενὼν ὑψοῦται καὶ πάλιν ἐπιβάλλων, ρείπιον μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀθάνατον ἐπάνω εἰς τὴν φαλακρὰν κορυφὴν τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ χρόνος περιέβαλεν αὐτὸν μ' ἐν χρῶμα θερμὸν καὶ χρυσίζον, ἀποτελεσθὲν ἀπὸ ὅλας τὰς ἀκτῖνας, τὰς ὁποίας ἐσκόρπισεν ἐπὶ τῶν μαρμάρων των ὁ ἀττικὸς ἥλιος ἐπὶ εἰκοσιπέντε αἰῶνας τώρα.!

Ἡ ἀνατολικὴ πρόσοψίς του κατατρῶγεται ἐν ταῖς λεπτομερείαις διακρίζεται ἀθίκτος ἐν τῷ συνόλῳ. Καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν γραμμῶν της εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὁ εὐσεβὴς τῆς σήμερον προσκυνητὴς δύναται νὰ τὸν φανταισθῇ ὡς ἦτο εἰς τὰς ἡμέρας τῆς δόξης του, ἀπαστράπτοντα ἐκ λευκότητος.

Ἦτο τότε μνημεῖον νέον καὶ ὑπέροχον. Ὁ Κίμων τὸν εἶχεν ἀρχίσει κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ ὡραιοτέρου αἰῶνος ὅστις ποτὲ ἀνέτειλεν ἐπὶ τοῦ κόσμου.

Ὁ Φειδίας ἐσυνέχισε τὸ ἔργον βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἰκτίνου καὶ τοῦ Καλλικράτους καὶ οἱ τρεῖς μαζὶ ἐγκατέλιπον τὸν βίον, ἀφοῦ παρέδωκαν εἰς τὴν ἀθανασίαν τὸ τελειότερον τῆς τέχνης δημιούργημα.

Ἡ χριστιανικὴ τέχνη τοῦ μεσαίωνος κατέκλυσε τὴν βόρειον Εὐρώπην μὲ ἀπειραρίθμους καθεδρικοὺς ναούς, τοὺς διιγράφοντας ἐπὶ τῶν φαιῶν οὐρανῶν τῆς Δύσεως τὰ μελανὰ τρίκαπτα τοῦ γρανίτου των. Ἡ Ἀναγέννησις, ἥτις ἀκηκολούθησε, ἠθέλησε νὰ ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἀδυνατοῦσα νὰ εὕρῃ τὰς ἀναλογίας ἐστέγασε τὸν θεόν της ἐντὸς ναῶν εὐρυχώρων, ἀλλ' ἔχι μεγάλων. Σεῖς, οἵτινες ζητεῖτε τὴν ψυχὴν τοῦ παραλθόντος ὑπὸ τὸ ἐπιπάλλυμρα τῶν παλαιῶν λίθων, ἀποβλέψατε εἰς τὰ λείψανα τοῦ Παρθενῶνος. Ἐπράτε ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη τέχνη, ἥτις ἐγνώριζε νὰ συνδάζῃ τὴν γλυκύτητα τῶν γραμμῶν μὲ τὴν στερεότητα τοῦ συνόλου, τὴν ἁρμονίαν μὲ τὴν ἰσχύν, τὴν κομψότητα μὲ τὴν βαρύτητα, δὲν ἴσταται ὑψηλότερον τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου.

Ὁ ναὸς περιελάμβανε τρία μέρη: Τὸν πρόνοον ὅπου ἡ εὐσέβεια τῶν πιστῶν

συνεσώρευε πλούσια καὶ ἀφελῆ ταυτοχρόνως ἀφιερώματα, τὸν κυρίως ναὸν ἔνθα ὑψοῦτο τὸ χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τέλος τὸν ὀπισθόδομον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐφυλάσσετο ὁ θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων καὶ ὑπῆρχον καὶ τὰ ἐνδιαιτήματα τῶν ἱεροφαντίδων καὶ τῶν ἱερειῶν.

Δύο μῆνες εἶχον παρέλθῃ.

Ἡ Εὔργνα δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψῃ τὸν Παρθενῶνα. Ἔζῃ ἐκεῖ ἐν σωπῇ προσευχομένη καὶ μονάζουσα. Λίαν ταχέως εἶχε κατακτήσει τὴν ἀροσίωσιν τοῦ γηραιοῦ ἀρχιερέως καὶ μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας ἔφερεν ἤδη τὴν μεγάλην ἀργυρᾶν ζώνην καὶ τὸν λευκὸν πέπλον τῶν ἱερειῶν.

Ἀποκλειστικῶς ἐπιφορτισμένη τὴν διατήρησιν τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν στολισμάτων τοῦ κυρίως ναοῦ, ἤρχιζε τὰς μονοτόνους ἡμέρας της, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ἠὼς ἐλεύκαινε τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν.

Τὰ δοχεῖα καὶ αἱ χρυσαὶ μυροδόχαι ἀπήστραπτον καθημερινῶς στιλβούμενα μὲ δέρματα ἀντιλίκης. Ἡ Εὔργνα ἐτακτοποίει εἰς τὰς θέσεις των τὰς χαλυβδίνους μαχαίρας, δι' ὧν οἱ ἱερεῖς ἔσφαζον τὰ θύματα τῶν θυσιῶν, τὰς πυράγρας καὶ τὰς μακρὰς ἀργυρᾶς καρφίδας, τὰς χρησιμευούσας διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν σπλάγχνων τῶν σφαζομένων ζώων.

Κατόπιν ἐπεθεώρει κατὰ σειρὰν τὰς φιάλας τῶν μύρων καὶ τῶν ἀρωμάτων ὡς καὶ τὰ βάλσαμα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἱερεὺς κατεπράῦνε τοὺς πόνους τῶν προσερχομένων εἰς αὐτὸν ἀσθενῶν.

Ἐκείνη ἀκόμη ἐφρόντιζε περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ἱερατικῶν ἀμφίων καὶ ἐκείνη ἐτοποθέτει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ὑότου τὸν ἄνθινον στέφανον. Ὁ ὀπισθόδομος ἐφυσίζετο ἀπὸ τὸν κυρίως ναὸν διὰ μιᾶς μεγάλης θύρας, ἥτις οὐδέποτε ἠνοίγετο ὁλόκληρος. Ἐκεῖ εἰς τὸ αἰώνιον ἡμίφως ἐφυλάσσοντο οἱ πέπλοι καὶ τὰ ἐνδύματα τῆς θεᾶς. Ἡ Εὔργνα τὰ ἐπεσκέπτετο καθημερινῶς, καὶ ἡ ἰδία ἐνέδυε τὸ ἄγαλμα, ἀναλόγως τῆς ἐπτημότητος καὶ τῶν διατυπώσεων ἐκάστης ἑορτῆς.

Τοιουτοτρόπως ἡ νεᾶνις γενομένη ἱέρεια κατῴκησε διὰ τῆς ἐργασίας της ν' ἀποφεύγῃ τὰς λυπηρὰς ἀναμνήσεις. Ὅταν αἱ παρθένοι, αἵτινες ἤρχοντο εἰς τὰς λειτουργίας τῆς θεᾶς, τὴν ἔβλεπον ὑπηρετοῦσαν ἐν τῷ ναῷ λευχειμονοῦσαν καὶ σοβαρὰν, ἐσχημάτιζον ὅμιλους καὶ σιγὰ σιγὰ διηγοῦντο μεταξὺ των τὴν ἱστορίαν της.

Πολλάκις ὁ Ἱπαρχος καὶ ἡ Τηνάϊα ἀνήρχοντο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἐκάθηντο πλησίον τῆς Εὔργνας ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ ναοῦ παρὰ τὴν βάσιν τῶν κιόνων. Ἡ διαυγὴς Ἀττικὴ νὺξ τοὺς περιέβαλλεν. Ἡ μικρὰ λυχνία, ἥτις ἔκαιεν ἀκοιμήτως ὑπὸ τὸν πρόναον, ἔρριπτεν ἐν φῶς ἀδύνατον καὶ ἀμβλύβολον. Καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τὴ ἡμίφως οἱ δύο σύζυγοι ἔφερον εἰς τὴν ἱέρειαν ὅλας τὰς εἰδήσεις καὶ ὅλας τὰς ῥήμας, αἵτινες ἐπλήρουν τὴν πόλιν καὶ προσεπάθουν διὰ παντὸς τρόπου νὰ νικήσωσι τὴν ἀνίαν τοῦ ὀλιγίου της. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὑπὸ τὴν θερμὴν πνοὴν τῆς φιλίας των τὸ πρόσωπον τῆς ἱερείας ἔτεινε παύσει νὰ ἀδυνατῇ.

Ἡ ὠχρότης της δὲν ἦτο πλέον ἡ ὠχρότης τῶν πρώτων ἡμερῶν. Ἡ νεότης κατέκτα καὶ πάλιν τὴν ζωήν. Ἐὰν ὅμως τὸ ὄρος τῆς νεαρᾶς ἱερείας εἶχε παύσει νὰ εἶναι τόσον τεθλιμμένον καὶ κερδίκαρπο, διετήρει ἐν τῷ συνόλῳ του τὴν σοβαρὰν καὶ αὐστηρὰν γαλήνην, τὴν ὁποίαν ἀποκτῶσιν οἱ μονάζοντες εἰς τοὺς ναούς. Ἐὰν δὲ τὸ βλέμμα της καθίστατο ὁλονὲν ζωηρότερον, ἡ ψυχή της εἶχε παύσει ν' ἀντανακλᾶται ἐντὸς αὐτοῦ καὶ οὐδεμία τῶν συγεσόκων της τὴν εἶχεν ἴδῃ πλέον νὰ μειδιάσῃ.

Ἠγάπα τὴν νύκτα. Κάποια μυστικὴ γοητεία, ἀποτελουμένη ἀπὸ σκοτοδίνας, ἀγωνίας καὶ ἐξάψεις, τὴν κατελάμβανε κατὰ τὴν νύκτα. Ἡ νὺξ εἶναι σιωπηλή. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ σώματος δυνατὸν νὰ κλείουν. Ἀλλ' οἱ τῆς ψυχῆς εἶναι πάντοτε ἀνοικτοί.

Ὅσοι φέρουν τὸ βαρὺ φορτίον τῶν πικριῶν ἀγαπῶν τὴν νύκτα, τὴν καλὴν αὐτὴν παρηγορήτριαν. Τὴν νύκτα αἱ φωναὶ τῆς φύσεως εἶναι μελωδικώτεραι καὶ θωπευτικώτεραι. Διερχόμενος διὰ τῶν κοιλάδων, τῶν δασῶν ἢ τῆς θαλάσσης ὁ ἄνεμος, ὅστις τὰς φέρει, εἶναι πλήρης ἡρέμου ἁρμονίας τῆς μοναξίας. Καὶ τὸ φίλημα τῆς αὔρας εἶναι τόσον γλυκὺ καὶ τόσον παρθενικόν, ὥστε δὲν μολύνεται καὶ ὅταν ἀκόμη ψαύῃ τὸ ἄπιστα χείλη τῶν ψευσθέντων ἐραστῶν.

* * *

Μίαν ἐσπέραν ἦτο μόνη εἰς τὴν συνήθη θέσιν της. Εἶχε μείνει ἀργότερον ἀπὸ ὅσον ἔμενεν ἄλλοτε. Ἀπὸ ἑνωρὶς εἶχε βρέξει. Ὑγρὸς ἦτο ἀκόμη ὁ μαρμάρινος κολοσσός. Ἀπὸ τῆς γῆς ἀνήρχετο ἐλαφρὰ καὶ ἀρωματώδης ἡ νυκτερινὴ δρόσος. Καὶ τὰ ἄστρα, πολυπληθέστερα εἰς τὰ βάθη μιᾶς ἀτμοσφαίρας διαυγεστάτης, ἔστιζον μὲ τὰς χρυσᾶς των λαμπηδόνας τὸν σκοτεινὸν θόλον τοῦ οὐρανοῦ.

Καθημερινῶς μετὰ τὸ λυκόφως ὁ Μέγας Ἱεροφάντης, ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἑνόπλων στρατιωτῶν ἐπεσκέπτετο τοὺς διαφόρους ναοὺς τοὺς ἐγκατεσπαρμένους ἐπὶ τοῦ ὁροπεδίου τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐθεβεαιοῦτο ἐὰν ὅλαι αἱ εἴσοδοι ἦσαν κλεισταὶ καὶ ἐὰν οὐδεὶς κίνδυνος ἠπείλει τὰ πλούτη, ὧν τὴν φρούρησιν τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ ἡ πόλις. Ἐτοποθέτει εἰς τὰς θέσεις των τοὺς φρουρούς, καὶ κατόπιν ἀπεσύρετο εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαίτημά του, κείμενον παρὰ τὸ Μουσεῖον. Πολλάκις ὅμως παρέτεινε τὸν περίπατόν του μέχρι μιᾶς ὥρας πολὺ προχωρημένης. Ἐπὶ πολὺ οἱ φρουροὶ ἔβλεπον διαγραφομένην τὴν ὑψηλὴν σκιάν του μέσῳ τῶν κιόνων. Αἱ ἱεραὶ γλαῦκες τὸν ἐγνώριζον καὶ ἐπτερύγιζον ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς του, ἐνῷ οἱ μεγάλοι κίτρινοι ὀφθαλμοί των, λάμποντες εἰς τὰ σκότη συνεγένοντο μὲ τὴν σπινθηροβολίαν τῶν ἀστέρων. Ὁ γέρων Ἱεροφάντης ἦτο σοφός. Ἐγνώριζε ν' ἀναγινώσκῃ βιβλία γεγραμμένα διὰ χαρακτήρων ἀγνώστων ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐγνώριζεν ὅλους τοὺς μύθους τῆς Ἀνατολῆς. Ἐγνώριζεν ὅλους τοὺς οἰωνοὺς, ἀπὸ τῶν ἐγκρυπτομένων εἰς τὰς λάμψεις τῶν ἀστραπῶν, εἰς τοὺς βόμβους τοῦ ἀνέμου καὶ εἰς τὸν θόρυβον τῶν καταιγίδων μέχρι τῶν χαραγμένων εἰς τὰ λευκὰ ὀστᾶ τῶν θυμάτων τῶν βωμῶν.

Κατὰ τὴν νεότητά του εἶχε περιηγηθῇ καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἠπείρους τοῦ κόσμου. Διὰ μέσου τῶν παγωμένων στεππῶν οἱ Κιμμέριοι τὸν ὡδήγησαν διὰ τῶν ἐλαφρῶν ἐλκύθρων των τῶν συρομένων ὑπὸ ἐλάφων μέχρι τῶν ἄκρων τοῦ κόσμου, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἥλιος δὲν δύει ποτέ. Εἶχε γονατίσει ἐπὶ τῶν δερμάτων τῶν ταράνδων τῶν ἁπλουμένων ἐνώπιον τοῦ Θὼρ καὶ τῆς Φρέϊας. Εἶχε λατρεύσει τοὺς θεοὺς τούτους ἐντὸς τῶν παγωμένων ναῶν των. Καὶ δύο φορὰς εἶδε τὴν θεὰν τοῦ Βορρᾶ προβάλλουσαν μέσῳ στεμμάτων χιόνος, ἐκεῖ πρὸς τὰς ἀσχατιὰς τῆς μυστικῆς Βολχάλλας.

Ἀπὸ τὰς ἐκείνας χώρας εἶχε φέρει ἰσχυρὰ ἐξόρκια, γράμματα περίεργα χαραγμένα ἐπὶ προχηστικῶν ῥάβδων, ἅτινα ἠδύναντο ν' ἀφυπνίζουν τοὺς ἐχθροὺς, νὰ θραύουν ἁλύσεις, νὰ σταματοῦσι βέλη, νὰ σβύνωσι φλόγας, νὰ καταπαύουν θυέλλας καὶ ἐνίοτε ν' ἀνιστῶσι καὶ νεκρούς. Κατόπιν ἐπὶ σχεδίων μεγάλων κατῆλθε τὸν μέγαν ὠς ὠκεανὸν ποταμόν, ὅστις ῥέει πρὸς τὸ Ἑρκανικὸν πέλαγος μὲ κύματα αἰωνίως ἐξωγκωμένα ὑπὸ θυελλῶν. Εἶδε τιαροφόρους Σκύθας σφζοντας τοὺς τολεμιστὰς τῶν αἰχμαλώτους ἵνα διὰ τοῦ αἵματός των ποτίσωσι τὴν εὐρεῖαν πεδιάδα ἐνὸς ξηροῦ συμβολικοῦ κοιμητηρίου. Βαβυλώνιοι ἱερεῖς διηγήθησαν εἰς αὐτὸν τὰ κατορθώματα τοῦ θεοῦ Βάαλ..."Ηκουσε τὰς παραδόξους ἱστορίας τῆς κοσμογονίας...

Ἀναχωρήσας ἔρημος διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, εἶχεν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γενέθλιον ὁ ἱεροφάντης ὅταν τρίχες ἀργυραῖ εἶχον ἀρχίσει νὰ στίζουν τὴν κόμην του. Καὶ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν, ἱερεὺς κατ' ἀρχάς, ἀρχιερεὺς κατόπιν, δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν Ἀκρόπολιν. Ὅλοι ἐρρόδυνο τὴν δύναμίν του, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐσέβοντο τὴν σοφίαν του· ὁ Περικλῆς πολλάκις τὸν εἶχε συμβουλευθῇ. Παρὰ τὴν γνώμην του ὁ στόλος τοῦ Νικίου εἶχεν ἀποπλεύσει διὰ τὴν Σικελίαν. Παρὰ τὴν γνώμην του ἐπίσης ὁ ἄσατος λαὸς εἶχεν ἐξορίσει δὶς τὸν Ἀλκιβιάδην. Καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου ὁ γέρων ἱεροφάντης, ἀρνούμενος πλέον τὰς συμβουλάς του, κατεγίνετο εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀστέρων.

* * * *

Ὅταν ὁ μέγας ἱερεὺς ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τοῦ ναοῦ, αντεκρίφθη εἰς τὸ σκότος τὴν ὠχρὰν μορφὴν τῆς Εὔργνας...

Παρθένε, εἶπε διὰ φωνῆς αὐστηρᾶς, διατί κατὰ τὴν προχωρημένην ταύτην ὥραν δὲν ἐκοιμήθης;

Καὶ ἐπειδὴ ἡ νεοφώτιστος ἱέρεια ἐσιώπα, ὁ ἱεροφάντης ἐπανέλαβε διὰ φωνῆς γλυκυτέρας:

— Δὲν εἶναι διέλου καθῆκον τῶν ἱερειῶν νὰ ἔρχωνται καὶ νὰ προσεύχωνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν νύκτα. Διὰ σὲ ἡ γλῶσσα τῶν ἄστρων εἶναι ἀκατανόητος. Ἡ Ἀθηνᾶ, ἥν σὺ ὑπηρετεῖς, εἶναι θεὰ τοῦ φωτός. Ὁ ἀνωφελὴς ρεμβασμὸς σου κουράζει τὸ σῶμά σου, χωρὶς νὰ στερεώσῃ τὴν ψυχήν σου.

— Πάτερ μου, ἀπήντησεν ἡ Εὔργνα, μὴ νομίζετε ὅτι ζητῶ νὰ ἐμβαθύνω εἰς τὰ μυστήρια τὰ ὁποῖα μελετᾶτε, καὶ τὰ ὁποῖα ἴσως θὰ μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐννοήσω. Ἐὰν εὑρίσκωμαι ἐδῶ τὴν ὥραν ταύτην, τὸ κάμνω διότι ὁ ὕπνος μὲ ἀποφεύγει. Ἐὰν δὲ τὴν ἡμέραν σιωπῶ, τὸ κάμνω διότι δὲν δύναμαι εἰς κανένα νὰ ἐμπιστευθῶ. Ἐλθοῦσα εἰς τὸν ναὸν διὰ νὰ κατσαγιάσω τὴν θλῖψίν μου, εὗρον τὴν ἠρεμίαν τὴν ὁποίαν μοῦ ὑπεσχέθητε. Δὲν λυτοῦμαι διὰ τὰς πικρίας τοῦ παρελθόντος. Αἰσθάνομαι τοὐναντίον, ὅτι μία εἰρήνη παρήγορος μὲ περιβάλλει ὁλόκληρον. Καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὅλαι μου αἱ φροντίδες θ' ἀποδλέσουν μόνον εἰς τὴν λατρείαν τῆς θεᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερώθην.

Συγκεκινημένος ἤκουσεν ὁ γέρων τὸν ἁπλοῦς λόγους τῆς νεάνιδος.

Εἶχε διέλθῃ ὅλην τὴν νεότητά

ΠΕΡΙΕΡΓΑ, ΠΑΡΑΞΕΝΑ, ΑΣΤΕΙΑ

ΜΙΣΘΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ὁ Παράδεισος τῶν παπάδων πάσης κατηγορίας καὶ παντὸς δόγματος.

Ἀπὸ μίαν ἐπίσημον ἔκθεσιν μανθάνομεν λόγου χάριν, ὅτι τὸ 1910 θ' ἀφῆσῃ εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν κλῆρον κέρδη 100,000,000 δολλαρίων, ἐνῷ 200,000,000 δολλάρια κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα προωρίσθησαν διὰ μισθοδοσίας ἱεραποστόλων.

Οἱ Χριστιανοὶ κληρικοὶ ἀνέρχονται εἰς 104,830 διεσκορπισμένοι καθ' ὅλην τὴν Ἑωμαλαϊτείαν. Οἱ Ἰουδαῖοι ραβίνοι ἀνέρχονται εἰς 1,084.

Ὁ μεγαλείτερος μισθὸς, ὅστις ποτὲ ἐδόθη εἰς κληρικὸν, ἦτο ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον προσέφερε ἡ Fifth Avenue Presbyterian Church εἰς τὸν ἱεροκήρυκά της, ὅστις ἀνέρχετο εἰς 1500 δολλάρια μηνιαίως μετὰ κατοικίας!... Καὶ ἄμοιρος ὁ ἱεροκήρυξ δὲν ἐδέχθη αὐτὸν τὸν μισθὸν ζητήσας περισσότερα!...

Ποῦ εἶ ἐθνικὴ μας Ἅγιοι Ἀνάργυροι! Δωρεὰν ἐλάβετε καὶ δωρεὰν δότε!...

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΩΑ

Ἀφοῦ εὑρέθησαν ὅλα τὰ ρεκόρ, ἤτοι κοιμᾶς νὰ εὑρεθῇ, ποῖον εἰμποροῦσε νὰ εἶναι τὸ ἀνώτατον ρεκὸρ τοῦ μεγέθους ἑνὸς ὠοῦ.

Λοιπὸν μέχ ὅρης τοῦ Λιόβρυου κατέχει τὰ πρωτεῖα γεννήσασα αὐγὸ βάρους 4 1/2 οὐγγιῶν. Ἄλλαι δρυιθες Μινόρκας γεννοῦν ἐνίοτε ὠὰ βάρους 4 οὐγγιῶν. Διὰ νὰ μὴ σὰς κουράζωμεν μὲ ὑκολογισμοὺς, σᾶς πληροφορούμεν βεῖ τὸ κατὰ μέσον ὅρον βάρος ἑνὸς ὠοῦ εἶναι 2 οὐγγίαι.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΩΝ ΑΟΥΤΡΩΝ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τελευταίως τὰ διάφορα ὑδροθεραπευτήρια τῆς Εὐρώπης κατήντησαν νὰ εἶναι μᾶλλον κέντρα ἀναψυχῆς καὶ διασκεδάσεως παρὰ πραγματικὴ θεραπεία.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ἴδιως, ὅθεν ἡ βιομηχανία αὕτη ἔχει λάβει τὰς μεγαλειοτέρας τῶν διαστάσεων, ἡ κυοῦρα τῶν διεφόρων ἰαματικῶν ὕδατων κατήντησε τόσον ἀπαρχαίωτον συμπλήρωμα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ὥστε κάθε Γερμανὸς, σεβομένη ἑαυτὴν καὶ ἔχουσα τὰ μέσα, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ὑποδληθῇ εἰς τὴν θεραπείαν ταύτην.

Ὅλη αὐτὴ ἡ μάζα ἐκεῖ εἰς τὰ βαλνέατα τῶν συζύγων, τοὺς ὁποίους κάθε καλοκαίρι φορτώνονται τὰ τρ-φεφὰ ἡμῶν, ζητοῦνται κυοῦρα».

Ὁ ἰατρὸς τοῦ σπιτιοῦ εἶναι ὁ συνέναχος τῆς κυρίας, διότι αὐτὸς διευθύνει τὴν θεραπείαν. Ἂν ἡ κυρία ἐπιθυμῇ νὰ μακαθῇ εἰς τὸ Τυρόλον, ὁ ἰατρὸς της λέγει τοῦ συζύγου ὅτι ἡ κυρία πάσχει ἀπὸ τὸ ἧπαρ. Ἂν ἡ κυρία εἶναι ἀνθηροτάτη, τότε ὁ ἰατρὸς εἰμπορεῖ νὰ εὕρῃ ὅτι τὰ παιδιὰ ἐ ν δ έ χ ο υ τ α ι νὰ πάθουν χειρᾶδας καὶ συνεπῶς συνιστᾷ τὰ λουτρὰ τοῦ Κιζιν. Ἐὰν ἡ κυρία θέλῃ τὸ Ems, πρέπει νὰ ἔχῃ βρογχίτην, ἐὰν θέλῃ Baden-Baden, θὰ εἰπῇ ὅτι ὑποφέρει ἀπὸ ἀρθριτὶν τοῦ δέρματος, ἐὰν θέλῃ Wiesbaden τότε θὰ πείσῃ τὸν σύζυγόν της ὅτι εἶναι ἀρθριτική. Καὶ ἔτσι γίνεται διὰ τὸ Marienbad τὸ Carlsbad καὶ τὰ ἄλλα λουτρά...

ΠΕΡΙ ΧΟΝΔΡΩΝ Ο ΑΟΥΟΣ

Ὁ ἀποθανὼν πρὸ ἑνὸς αἰῶνος Daniel Lambert ἐφημίζετο ὡς ὁ παχύτερος τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, καθόσον ἐζύγιζεν 740 πάουντς. Ὁ Lambert εἶχε περιφέρειαν ἀσφίας 9 πόδας καὶ 4 ἴντσας. Ἐπόμενον ἦμας ὅτι ὁ Lambert ἀπέθανεν. Ὁ διάδοχός του ἦτο Καναδὸς, ὀνομαζόμενος Leo Whitton καὶ ἐζύγιζε κάτι τι περισσότερον τὰ 650 πάουντς.

Σήμερον ὁ παχύτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Ἄγγλος William Thomas, ζυγίζων 550 πάουντς. Εἶναι γυμναστὴς καὶ διδάσκαλος πυγμαχίας.

ΥΠΟ ΤΟΝ ΠΕΠΛΟΝ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ἐσήμαινε τοῦ μεσονυκτίου ἡ ὥρα· ἡ τύχη εἶχεν εὐνοήσει τὴν λωποδύτην, ὅστις, περισυλλέξας ὅ,τι πολύτιμον εὗρεν ἐνώπιόν του, ἡτοιμάζετο νὰ φύγῃ μὲ ἕνα σάκκον γεμάτον μὲ λάφυρα, ὅτε μία σιδηρὰ χεὶρ τὸν συνέλαβεν ἀπὸ τοῦ βραχίονος καὶ ἦν περίλυπον καὶ σοβαρὸν βλέμμα ἐκαρφώθη ἐπάνω του.

— Διατί τὸ ἔκαμες αὐτό; εἶπε χαμηλοφώνως ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Διατί κλέπτεις; Ἐὰν ἔχεις γυναῖκα καὶ παιδιὰ, τί θὰ γείνουν, ἂν τώρα σὲ στείλω εἰς τὴν φυλακήν;

Ὁ κλέπτης ἐφάνη συγκινούμενος, διότι μετ' ὀλίγον ἀφῆκε τὰ κλοκιμαῖα.

«Ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ, ἀδελφέ μου, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ παῦσε νὰ κλέπτῃς. Δὲ συγχωρῶ καὶ δὲν θὰ σὲ προδίδω».

Ὁ κλέπτης, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ παράθυρον καὶ ἔπειτα ἀπὸ δύο λεπτὰ ἐχάθη εἰς τὰ σκότη.

Ὁ καλὸς κύριος ἐπεριέμενε νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ ἀχρεῖος ἐκεῖνος. Μᾶλλ ἐπῆρε τὸν σάκκον μὲ τὰ κλοπιμαῖα εἰς τὸν ὦμον καὶ ἀθορύβως ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ παράθυρον.... Διότι ὁ καλὸς κύριος δὲν ἦτο ἄλλος παρὰ κλέπτης, καὶ μάλιστα ἐξυπνότερος τοῦ πρώτου.

ΤΑ ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΑ ΛΑΘΗ

Τί συμβαίνει κάτω εἰς τὴν σταῦλον; ἠρώτησεν ἡ νεαρὰ σύζυγος τοῦ κτηνοτρόφου τὸν ἄνδρα της, βλέπουσα τὴν ταραχὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησίν του.

— Λύκος ὁ νέος ὑπάλληλός μας εἶναι ζῶον. Χθὲς ἡ μεγάλη ἀγελὰς εἶχε κολικόπονον καὶ ἐπῆγε νὰ τῆς δώσῃ γιατρικὸ, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τῆς ἔδωκα μπαγλίχι.

— Καὶ ἔκεινα;

— Ἀντὶ νὰ φωνάζῃ: Μοῦ-μοῦ, φωνάζει, τοὺτ-τοὺτ, σὰν αὐτοκίνητο...

ΤΟ ΨΑΡΕΥΜΑ

— Ἴδε, κύριε, εἶπεν ὁ ἑδιόπρεπος κτηματίας εἰς τὸν ἐρασιτέχνην ψαρᾶν, ἀλιεύεις χωρὶς ἀδειαν εἰς τὴν λίμνην μου! Νὰ μοῦ δώσῃς ἀμέσως ὅτι ἐψάρευσες.

— Ἠψάρευσα, κύριέ μου, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, ἕνα κρυολόγημα καὶ τώρα ψαρεύω ρευματισμούς. Εἰμπορεῖτε νὰ τὰ πάρετε καὶ τὰ δύο.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΑΙΚΙΑΣ

— Σ'ἐτιμήσηκα, εἶπεν ὁ αὐστηρὸς πατὴρ εἰς τὸν χαϊδευμένον του, ἀπλῶς διὰ νὰ δείξῃ ὅτι σὲ ἀγαπᾷ.

— Μὲ εὐχαριστεῖ, εἶπεν ὁ μικρὸς, ἀνάμεσα ποτῶν ἀπὸ τὰς ἐνδείξεις αὐτὰς τῆς ἀγάπης. Τὸ μόνον κακὸν εἶναι ὅτι δὲν εἶχαι ἀρκετὰ μεγάλος διὰ νὰ σοῦ ἀντιπροτείνω τὴν ἀγάπην σου!.

Τ' ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΓΚΙΑΝΚΑΣΑΣ

— Δὲν εἶναι εὐχάριστος ἡ μουσικὴ τὴν ὁποίαν παρέχει μὲ αὐτὸ τὸ ὄργανον, εἶπεν ἕνας κύριος πρὸς τὸν παίκτην τῆς γκραν-κάσας.

— Εἶναι ἀληθεια αὐτὸ, κύριε, ἀλλὰ λογαριάσατε πόσην καλὴν μουσικὴν σκοπεύω, ἀπήντησεν ὁ καλλιτέχνης τυμπανιστής.

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΟΤΕ!...

— Ὑπάρχει ἐδῶ ἕνας πάπουρας, εἶπεν ὁ αἰγυπτιολόγος, ἐπισκέπτης τοῦ Μουσείου, ἀλλ' εἶναι τόσον κακογραμμένος ὥστε δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐννοήσω τί λέγει.

— Κύριέ μου, εἶπεν ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ ὁ πάπουρας εἶναι ρουτσέτα τῆς ἐποχῆς τοῦ Φαραώ...

ΤΟ ΣΦΑΛΑΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

— Ἀπένιωσα μπομπὰ θρησκείαν, ἔγραψεν ὁ ἄσωτος υἱός. Συνεπῶς στεῖλέ μου δέκα λίρας... Ἀλλ' ὁ γέρων ἀπήντησεν.

— Ἡ θρησκεία παιδί μου εἶναι τζάμπα. Ἔκαμες λάθος εἰς τὸ ἀποκτημά σου.

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

— Ἔπαψα λοιπὸν εἰς τὰς ὡραιοτέρας ἐποχὰς τὸ καλοκαίρι, ἔλεγεν εἰς τὸν καλλιτέχνην ἡ γηραιὰ κυρία, ἤτις εἶχε μείνῃ ἄγαμος, καὶ εἶδα τόσας ὡραίας σκηνογραφίας. Μερικαὶ ἦσαν σὰν τὰς εἰκόνας σας... τόση ἐμοιότης!...

— Ἡ μελίστικα, κυρία μου, εἶπεν ὁ ζωγράφος αὐτερέσσας. Ἡ φύσις κάμνει προόδους.

ΠΟΙΟ ΜΕΣΑ!

Κάποιος Ἰρλανδὸς, ὅστις εἶχε λάβει μίαν μπαστουνιὰ ἀπὸ κάποιον συμπατριώτην του, εὑρίσκετο εἰς τὸ δικαστήριον ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν καταγγελίαν του.

— Δὲν πιστεύω, ἐν τούτοις, εἶπεν ὁ δικαστὴς, ἀφοῦ ἤκουσα τὴν καταγγελίαν, ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ σοῦ βγάλῃ τὸ μάτι.

— Μὰ τὴν πίστιν μου ἔχετε δίκαιον αὐτὴν τὴν φορὰν, ἐντιμότατε, ἀνέκραξεν ὁ Ἰρλανδὸς, διότι αὐτὸς ὁ ἀχρεῖος ἤθελε νὰ μοῦ τὸ βάλῃ ποτὲ μέσα!...

ΓΙΟ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑΝ

— Ἔλατε τὸ πιάνο αὐτὸ εἶναι Ἀικό μου, τελείως δικό μου, ἢ μπαμπᾶ!... ἠρώτησεν ἡ κόρη δυσπιστοῦσα διότι τὸ ἀπόκτημα.

— Ναί, παιδί μου.

— Καὶ αὔριον, ὅταν παντρευθῶ θὰ τὸ πάρω εἰς τὸ σπίτι μου;

— Βέβαια παιδί μου. Δὲν εἶναι ἤμας ἀνάγκη νὰ τὸ ξεῦρῃ αὐτὸ ὅλος ὁ κόσμος. Γιατί νὰ καταστρέψῃς ἔξαφνα τὴν τύχην σου;

ΤΙ ΠΙΤΟ

— Τί ζῶον εἶναι αὐτό; ἠρώτησεν ὁ διδάσκαλος παρουσιάζων εἰς τοὺς μαθητάς του τὴν εἰκόνα ζέβρας.

— Μά, εἶπαν ὁ μικρὸς, μοιάζει σὰν ἄλογο μὲ κοστούμι μπάνιου

ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΣ

Ὁ Κ ο κ ό ς.—Ὅταν θέλω νὰ δανειοῦμαι πρωτευὶ νὰ εὕρω ἕνα ἀπιστεύδιον ἄνθρωπον νὰ μὲ δανείσῃ.

Ὁ Τ ο τ ὸ ς.—Γιατί;

— Διότι ἕνας ἀπιστεύδιος δανειστὴς οὐδέποτε περμένει πέραν τὰ λεπτά του.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ἡ α ἰ κ ο δ έ σ π ο ι ν α. Λοιπὸν πέτε μας κανένα παραμύθι.

Ὁ φ ί λ ο ς. Βεβαιότατα. Μίαν φορὰν καὶ ἕνα καιρὸν ἕνας ἄνθρωπος μ' ἕνα μικρὸ πού δὲν ἤλπιζε καὶ ἕνα ἀπόλυο πού δὲν ἐγαλιάζε, κατοικοῦσε εἰς ἕνα χωρὶ, ποὺ δὲν εἶχε κουνούπια.....

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΨΗΦΟΥ

— Εἶναι δυνατὸν νὰ εἶσαι ὑπὲρ τῶν σουφραζετῶν σὺ ὁ ὁποῖος δὲν χαιρόσεις τὰς γυναίκας; ἀνέκραξεν ὁ μισογύνης ἐργάτης εἰς τὸν ἔγγαμον φίλον του.

— Εἶμαι καὶ παρεξέμαι. Ἐπὶ τέλους, βρὲ ἀδελφὲ, θὲ εἰπορῶ νὰ ψυχῶ εἰς τὸ σπίτι, ὅσον ἀργὰ θέλω, χωρὶς φόβον νὰ συναντήσω τὴν γυναικί μου καὶ χωρὶς νὰ ἀκούσω τὰς ἐρωτήσεις της τοῦ πού ἤρθαμε καὶ τί ἔκαμα.....

ΤΟ ΦΟΙΝΟΠΩΡΟΝ

Πάμε νὰ δοῦμε πάλι τὸ φοινόπωρο
πού ἀγάλλιαστο πρωΐνιασε ἀγάλια ἀγάλια
καὶ ρίχνει τὴ χλομάδα καὶ τὴ θλῖψι του
στοὺς κήπους, στὰ βουνὰ, στὰ περγ' ἀλιε.

Πάμε νὰ δοῦμε πάλιν πῶς ἐθλάσαν
ἀπ' τὴ ψυχρὴ τὰ γάφταρα ποτάμια,
πῶς τρίζουν στὰ πλευρά των κι' ἀντικρίζονται
οἱ καλαμιὲς μὲ τὰ ξερὰ καλάμια.

Πάμε νὰ δοῦμε πάλι πῶς ἀπόμειναν
σὰν σκελετοὶ τὰ δένδρα ποὺ φυλλίζουν
καὶ πῶς σπορτοῦν κατάχαμα τὰ φύλλα των
καὶ πῶς τῆς γῆς τὰ σάβανα ἀπομάζουν.

Πάμε νὰ δοῦμε πάλι τ' ἀνθολούλουδα
πῶς ξεψυχοῦν χλωμὰ κι' ἀποστομένα
καὶ πῶς ψυχρὴ κι' ἀσθενική κι' ἀδύνατη
τὴ μυρωδιὰ του πνίγει τὸ καθένα.

Πάμε νὰ τραγουδήσω τὴν ἀγάπη μας
ποὺ μόνη αὐτὴ σεὶν κόσμο, αὐτὴ μονάχη
ποτὲ τῆς δὲν ἐγνώρισε φθινόπωρο,
φθινόπωρο ποτὲ τῆς δὲν θὲ νἆχῃ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΟ ΜΕΤΑΞΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ, ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Τὸ μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον παρουσιάζει καταπληκτικὰς αὐξήσεις χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν ὁποίας καταδάλλουσιν οἱ ἐν Κων)πόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ καὶ πολλαχοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐξαγωγεῖς, οἵτινες καθημερινῶς κατακτῶσι νέα ἐδάφη εἰς τὰς μεγάλας τῆς Ἀμερικῆς ἀγορᾶς. Εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτὰς δέον νὰ προσεθῇ τώρα καὶ ἡ Ὑδρυσις Ὀθωμανικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸ ὁποῖον θέλει περιλάδει ὅλους τοὺς μετὰ τῆς Τουρκίας συναλλασσομένους καὶ περὶ τοῦ ὁποίου διὰ μακρῶν ἐπραγματεύθη ἡ ἡμερησία «Ἀτλαντίς».

Διὰ τὸ ὀκτάμηνον τὸ λῆξαν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1910 ἡ ἀξία τῶν ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων ἀνῆλθεν εἰς $6,248,546, ἀπέναντι $5,128,043 κατὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον τοῦ 1909 καὶ $2,923,177 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1908. Ἐν ἄλλαις λέξεσι τὸ μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ὑπερδιπλασιάσθη ἐντὸς ὀλιγωτέρου τῆς μιᾶς τριετίας. Ἐκ λιμένων τῆς ἐν Ἀσίᾳ Τουρκίας εἰσήχθησαν κατὰ τοὺς ὀκτὼ μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἐμπορεύματα ἀξίας $3,765,854, ἀπέναντι $3,209,844 διὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον τοῦ 1909 καὶ $2,838,738 διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ 1908.

Ἀλλ' ἐνῷ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνει, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐξαγωγὴ Ἀμερικανικῶν προϊόντων διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἐλαττοῦται, διότι οἱ ἐκεῖ εἰσαγωγεῖς δὲν ἤλθον ἀκόμη εἰς στενὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν βιομηχάνων καὶ ἐξαγωγέων. Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον θέλει λίαν ἐπαισθητῶς βοηθήσῃ τὴ Ἱδρυθεὶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον. Διὰ τοὺς ὀκτὼ μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους τοὺς λήξαντας τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐξήχθησαν διὰ λιμένας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐμπορεύματα ἀξίας δολλαρίων 935,907 ἀπέναντι $1,449,894 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1909 καὶ $928,167 διὰ τὴν τοῦ 1908. Διὰ τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν ἐξήχθησαν κατὰ τοὺς πρώτους ὀκτὼ μῆνας τοῦ 1910 ἐμπορεύματα ἀξίας $478,472 ἀπέναντι $561,626 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1909 καὶ $347,360 διὰ τὴν τοῦ 1908.

Ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ λῆξαν ὀκτάμηνον ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου εἰσήχθησαν ἐμπορεύματα ἀξίας $1,809,334, ἀπέναντι $1,442,463 διὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον τοῦ 1909 καὶ δολλ. 1,260,755 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1908. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων γίνεται προφανὴς ἡ μεγάλη αὔξησις εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ἰσοδυναμοῦσα πρὸς $366,871 διὰ τοὺς ὀκτὼ μῆνας ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ εἰς $548,579 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1908. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων γίνεται ὡσαύτως πασίδηλον πόσον καθημερινῶς αὐξάνει τὸ μετὰ τῆς Ἀμερικῆς ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ θὰ αὐξήσῃ ἔτι περισσότερον, ὅταν οἱ εἰσαγωγεῖς μας κατανοοῦντες τὸ συμφέρον των θὰ συσκευάζωσι τὰ ἐμπορεύματά των ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἑλκυστικώτερον. Ἤδη λίαν εὐχαρίστως παρατηρεῖται μία τοιαύτη μεγάλη καὶ ἐπαισθητὴ τάσις, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐλαιά μας, τῶν ὁποίων ἡ ποιότης καὶ ἡ ἀγνότης ἀρχίζει νὰ ἐκτιμᾶται ἀπὸ τοὺς καταναλωτάς μας. Οἱ Ἕλληνες ἔμποροί μας ἔχουν πρὸ αὐτῶν τὰς μεγαλειτέρας ἀγορὰς τοῦ κόσμου καὶ δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσιν αὐτῶν, φθάνει νὰ τὸ θέλουν. Καὶ τὸ θέλουν καὶ ἐργάζονται μετὰ μεγάλης δραστηριότητος καὶ Ἀμερικανικῶς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ

Ὁ ἐν Σαμψοῦντι ἐμπορικὸς οἶκος S. Memaridis, Merkez des tabacs No. 2, Samsoun, Black Sea, Turkey, ἐπιθυμεῖ νὰ συνάψῃ ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ Ἕλληνας εἰσαγωγεῖς Τουρκικοῦ καπνοῦ καὶ καπνοβιομηχάνους ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, δι' εἰσαγωγὴν καπνῶν Σαμψούντος.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Κωνσταντινουπόλεως (Galata, Han St. Pierre Nos. 19–20) ζητεῖ τὰς διευθύνσεις καὶ τρεχουσίας συσταίσεις ἀξιοχρέων Ἑλληνικῶν εἰσαγωγικῶν οἴκων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, τοὺς ὁποίους νὰ δίνωνται νὰ συνιστᾷ εἰς διάφορους ἐμπορικοὺς οἴκους ἐπιθυμοῦντας νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις.

Ἡ Ἑταιρία Hill Machine Company, Jackson & 6th Sts. Anderson, Ind., U. S. A. ἐπιθυμεῖ νὰ συναντηθῇ μὲ εἰσαγωγικοὺς ἐμπορικοὺς οἴκους ἐν Ἑλλάδι, Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκεῖ Ἀντλιῶν παντὸς εἴδους.

Ἡ Ἑταιρία American Typographer Co., 205 & 267 Broadway, New York, U. S. A. ζητεῖ ἐνεργητικοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὰ ἐμπορικὰ κέντρα Ἑλλάδος, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ Ρωσσίας διὰ τὴν διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γαλλικῶν, Ρωσσικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Γραφομηχανῶν.

Ὁ ἐν Ρόδῳ Ἐμπορικὸς Οἶκος N. L. Frarakis, Rhodes Turkey in Asia, ζητεῖ φερεγγύους ἀντιπροσώπους εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, διὰ τὴν ἐξαγωγὴν σύκων ξηρῶν Ρόδου εἰς σακκίδια καὶ εἰς κιβωτίδια. Βαλανιδίων καὶ ἄλλων προϊόντων τῆς νήσου Ρόδου.

Τὸ ἐργοστάσιον Wool Waste Distilleries Co., τοῦ ὁποίου τὴν ἀγγελίαν δημοσιεύομεν εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος ἐπιθυμεῖ νὰ σχετισθῇ μὲ οἰκοκενεμποριοπαίκτας καὶ οἰνοπαίκτας ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν τελειοποιημένων κινητῶν ΛΑΜΠΙΚΩΝ διὰ τὴν παραγωγὴν βιομηχανικοῦ οἰνοπνεύματος, κτλ. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀποστέλλει καταλόγους τοῖς αἰτοῦσι δωρεάν.

* * * * *

Ἡ γενικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς «ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ» δι' ὁλόκληρον τὴν Ρουμανίαν ἀνεστάθη εἰς τὸ ἐν Σουλινᾷ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Π. Λάγερινοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον δέον ν' ἀποτείνωνται πάντες οἱ ἐν Ρουμανίᾳ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι τὰς καλλιτεχνικὰς ἐκδόσεις «ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ».

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΘΝΙΚΩΝ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
Κατασκευασμένων εἰς τὸ καλλίτερον Λιθογραφεῖον τοῦ Σικάγου. Πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
JAMES VAFAKOS
634 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO ILL.
Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΕΛΑΙΑ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΑ
"GREEK NATIONAL BRAND"
ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ ΟΙΚΟΥ
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ
Μόνος ἀντιπρόσωπος διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶν
Β. Ι. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
37 OLIVER STREET, NEW YORK

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1404 worth

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ
POLLY Brothers
21 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 1388 Orchard

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
109-111 BROAD STREET, NEW YORK
ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ
CONSIGNATIONS
INFORMATIONS COMMERCIALES

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
48 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 3302 Worth.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ-ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Χονδρικὴ Πώλησις
ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.
1-3 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 18ης σελίδος).

Οἰνὸν εὕρημα διὰ τὸν ξένον τὸν ἐπισκεπτόμενον τὴν Κέρκυραν... Χάρις εἰς αὐτὸν εἶδα τὴν ἄλλοτε Ἰόνιον Ἀκαδημίαν, τὴν Βιβλιοθήκην, ἕνα θαυμάσιον Γυμναστικὸν Σύλλογον, τὸ Θέατρον... ὅπου ἕνα βράδυ ηὐτύχησα ν' ἀκούσω ἀπὸ τὴν Φιλαρμονικὴν τὴν Θυμοκατακτήραν «Ἰφιγένειαν» τοῦ Gluck....

Αὐταὶ εἶναι αἱ σπορᾶδικαὶ ἐντυπώσεις ὅσας εἠμπορεῖ νὰ κρατήσῃ ὁ νοῦς ἑνὸς ταξειδιώτου εἰς ἕνα ὀλιγοήμερον διάστημα.

Ἐὰν θέλῃς κανεὶς νὰ γράψῃ ὅλας τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν Κέρκυραν, πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του σελίδας πολὺ περισσοτέρας ἀπὸ τὸ τεύχος ποὺ κρατεῖτε εἰς χεῖρας.

Μόνον διὰ τὸ Ἀχίλλειον θὰ εἠμποροῦσε κανεὶς νὰ γράψῃ ἀκούρασται ὁλόκληρα κεφάλαια...

Ὅταν ἐπεσκέφθην τὸ Ἀνάκτορον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἡ Ὀλίψις μιᾶς ρωμαντικῆς Αὐτοκρατείρας ἀνήγειρεν εἰς τὸν ὡραιότερον λόφον τοῦ χαϊδεμένου μας νησιοῦ, ὁ Γερμανὸς Καῖσαρ δὲν εἶχεν ἀκόμη γίνει ἰδιοκτήτης του. Ὅλα εἶχαν μείνῃ ὅπως τὰ εἶχεν ἀφήσῃ ἡ Ἐλισάβετ. Ὁ χλοερώτατος κῆπος, τὰ ἄγαλμα τοῦ θνήσκοντος Ἀχιλλέως, ἡ προτομὴ τοῦ Ἄτνε, ὅλα ἐφαίνοντο διατηροῦντα ἀκόμη τὴν περιπαθῆ τῆς Δυστυχοῦς ἀνάμνησιν.

Τὸ περιστύλιον μὲ τ' ἀγάλματα τῶν Μουσῶν, ἡ εἴσοδος μὲ τὴν ὑπέροχον τοιχογραφίαν τὸν Θρίαμβον τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ ἔπειτα τὰ δώματα ἐκεῖνα τὰ ἀντιγραφέντα ἀπὸ περιγραφὰς Ὁμηρικῶν Ἀνακτόρων, ὅλα καθίστων τόσον ἐπαισθητὴν τὴν ἔλλειψιν ἐκείνης ἥτις τόσον εἶχεν ἀγαπήσῃ τὸ Ἀχίλλειόν της.

Κάτω παρὰ τὸν θάλαμόν της ἦτο εἰς κάησος, ἔνθα ἔκαιεν ἀκοίμητος κανδήλα. Ἀλλὰ τώρα τὸ Ἀχίλλειον ἤλλαξεν ἰδιοκτήτην, ὁ ὁποῖος δὲν ἀφῆκεν εἰς τὴν θέσιν του τίποτε ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποὺ ἄφιναν τόσας ἐντυπώσεις...

Ταλαίπωρος Αὐτοκράτειρα... Τὴν ἐσολοφόνησε κτηνωδῶς εἷς ἀναρχικός. Καὶ προχθὲς ἀκόμα αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀναρχικὸς ηὐτοκτόνησε. Τί συμπτώσεις!... Ἡ αὐτοκτονία αὕτη ἀνηγγέλθη ὅταν ἐγράφοντο αὐταὶ αἱ σημειώσεις!...

* * * * *

Ἕνα βράδυ ἀπεχαιρέτησα τὴν Κέρκυραν μὲ λύπην καὶ ἐπεδιδάσθην διὰ τὸν Πειραιά... Ἦτο πάλιν κακὸς καιρός, ἐφυσοῦσε δυνατὸς ἄνεμος καὶ ἔβρεχεν...

Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην δὲν μ' ἔκαμεν ἐντύπωσιν ὁ καιρὸς καὶ τὰ στοιχεῖα... Διότι εἶχα κλεῖσῃ εἰς τὴν καρδίαν μου τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὡραίας Κερκύρας, τοῦ ἡλίου καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς Κερκύρας ἥτις μοῦ ἔμεινεν ἀλησμόνητος.....

* * *

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Ἡ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΤΙΚΗ κατὰ πολλὰς μονάδας ὕψωσις εἰς τὰς μετοχὰς τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἑταιριῶν διατηρηθεῖσα ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν ἑβδομάδων, εἶναι μία καλὴ ἀπόδειξις ὅτι εἰσερχόμεθα ἐκ νέου εἰς τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Ἡ ἐξέλιξις αὕτη ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἐσοδείων, ἰδίᾳ δὲ τῆς τοῦ ἀραβοσίτου ἥτις εἶναι μία ἐκ τῶν κυρίων βάσεων τῆς ὅλης εὐημερίας τοῦ τόπου. Ἐὰν ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἡ ἐσοδεία τοῦ ἀραβοσίτου θὰ ὑπερβῇ τὰ τρία δισεκατομμύρια bushels τῶν 56 λιτρῶν, θὰ ἴδῃ εὐκόλως εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι καὶ οἱ ἐπίφορεοι κλάδοι τῆς βιομηχανίας εἰς τοὺς ὁποίους γίνεται μεγάλη χρῆσις τοῦ ἀραβοσίτου ὡς π. χ. τοῦ γλουκοῦς κ.τ.λ. θὰ ἀνελόβωσι νέας δυνάμεις καὶ νέαν ζωήν. Οἱ γεωργοὶ θὰ ἱκανοποιηθῶσιν ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας τῆς ἐσοδείας καὶ τῶν καλῶν τιμῶν, αἵτινες διατηροῦνται δι' ὅλα σχεδὸν τὰ γεωργικὰ προϊόντα.

Ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς εἰσαγωγῆς ξένων προϊόντων συντελοῦσι πολὺ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πεποιθήσεως ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ βιομηχανικῶν μετοχῶν θὰ ὑψωθῶσι διατηρηθῇ. Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον τὸ εἰσαγωγιγὸν ἐμπόριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνῆλθεν εἰς δολλάρια 117,271,014, ἐνῷ ἡ ἐξαγωγὴ γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἦτο $168,858,093 ἐπῆλθεν ἐκ τούτου διαφορὰ ὑπὲρ τῆς Ἀμερικῆς εἰς $51,587,079 ἐντὸς ἑνὸς μηνός. Ἡ διαφορὰ αὕτη διὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὑπερέβη πάντα τὰ ἄλλα ἔτη ἐκτὸς τοῦ Σεπτεμβρίου 1906, ὅτε τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἦτο κατὰ $56,333,12 ἀνώτερον τοῦ εἰσαγωγικοῦ. Κατὰ τοὺς ἑνδεκα μῆνας τοὺς λήξαντας μὲ τὸν Σεπτέμβριον τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Ἀμερικῆς ἀνῆλθεν εἰς $1,222,911,208 ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν $466,504,422 ἀντεπροσώπευον γεωργικὰ προϊόντα, τὰ δὲ $755,316,770 μὴ γεωργικά. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα τοῦ 1910 εἰσήχθη χρυσὸς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀξίας δολλαρίων 45,971,504 καὶ ἐξήχθη χρυσὸς ἀξίας δολλαρίων 55,316,081.

Διὰ τὸ 1910 ἡ ὁλικὴ ἐσοδεία σίτου τῶν σιτοπαραγωγῶν χωρῶν τοῦ Κόσμου ὑπολογίζεται εἰς 3,300,800,000 bushels, ἀπέναντι 3,407,000,000 κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἡ ἐσοδεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ἡ μεγαλειτέρα πάσης ἄλλης χώρας, ὑπολογιζομένη εἰς 672,000,000 bushels, ἔρχεται κατόπιν ἡ Ρωσσία μὲ 640,000,000, ἡ Γαλλία μὲ 264,000,000, ἀπέναντι 360,000,000 πέρυσιν.

Ἡ Ρουμανία θὰ ἔχῃ ἐσοδείαν κατὰ τὴν Conr Trade News τῆς Λιβερπούλης ἐξ 107,200,000 bushels, ἐνῷ πέρυσιν ἦτο μόνον 58,400,000, ἡ τῆς Βουλγαρίας ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 50,000,000 ἀπέναντι 36,000,000 πέρυσι, ἡ δὲ τῆς Ἑλλάδος ὑπολογίζεται ὅτι θὰ φθάσῃ εἰς μόνον Τέσσερα ἑκατομμύρια bushels ἀπέναντι 4,800,000 πέρυσιν, ἤτοι κατὰ 800,000 bushels ὀλιγώτερον. Καὶ ὅμως ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι αὐτάρκης διὰ τὸν σῖτόν της, ἐὰν ἐδίδετο μεγαλειτέρα προσοχὴ εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῆς τῆς Θεσσαλίας καὶ ἄλλαχοῦ.

WILLIAM SOHMER R. J. SCHMIDT WILLIAM SOHMER, JR.
WILLIAM SOHMER 40 CEDAR STEET, NEW YORK.
Telephones 2463—2469 John.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
PELICN ASSURANCE CO. NEW YORK
GERMAN ALLIANCE INSURANCE CO. NEW YORK

EPPELSHEIMER & CO.
ΕΡΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ
ΚΑΛΟΥΠΙΩΝ (ΜΟΛΑΣ) ΔΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΓΩΤΑ, ΔΟΧΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΓΩΤΑ
34-44 HUBERT ST., NEW YORK

ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΚΙΝΗΤΟΙ ΛΑΜΠΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

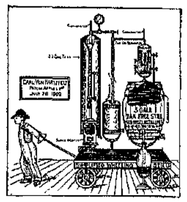

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝ κινητοὺς λαμπίκους. Τοποθετοῦμεν ἐγκαταστάσεις μεγάλας ἢ μικράς, διὰ παραγωγὴν ἀπὸ 5—500 γαλλόνια ἡμερησίως. Ἐγγυώμεθα τὴν ἀπόλυτον ἀσφάλειαν τῶν μηχανημάτων μας. Καλόπειρότερος ἐργάτης οὐδένα διατρέχει κίνδυνον. Οἱ ἀπλοποιημένοι λαμπίκοι, τοὺς ὁποίους κατασκευάζομεν ὑπερτεροῦσιν ὅλους τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν ἀντοχήν, ταχύτητα, ἀποτελεσματικότητα, ἀσφάλειαν καὶ οἰκονομίαν. Διὰ τῶν λαμπίκων τούτων δύνασθε νὰ παραγαγάγετε ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ἀπὸ τσίπουρα, σταφίδα, καλαμπόκι, πριονίδια καὶ ἄλλας φυτικὰς ὕλας πρὸς 40 μέχρι ἑξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου τὸ Γαλλόνιον.

Ἐπὶ παραδείγματα, Λαμπίκος τῶν 5 γαλλονίων, παράγων καθ' ἑκάστην 20—25 γαλλόνια, ἐργαζόμενος 26 ἡμέρας κατὰ μῆνα, ἤστω πρὸς 20 γαλλόνια τὴν ἡμέραν, θὰ παραγάγῃ 520 γαλλόνια, ἀντὶ δαπάνης τριακοσίων φράγκων κατ' ἀνώτατον ὅριον. Ἡ τιμὴ τοῦ λαμπίκου τούτου εἶναι μόνον Φρ. Χρ. 700 (δολλ. 135), παραδοτέου ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

ΕΓΓΥΩΜΕΘΑ ΟΤΙ Η ΔΑΠΑΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΛΑΜΠΙΚΩΝ ΜΑΣ ΕΙΠ' ΟΥΔΕΝΙ ΛΟΓΩ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΑ 60 ΕΚΑΤΣΟΣΤΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ ΚΑΤΑ ΓΑΛΛΟΝΙΟΝ.

Λαμπίκοι χωρητικότητος 75 μέχρι 100 Γαλλονίων στοιχίζουν 4892 φράγκα καὶ πωλοῦνται μὲ τὴν αὐτὴν ἐγγύησιν.

Ἐξ ἐπισήμων στατιστικῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ δαπάνη τῆς παραγωγῆς οἰνοπνεύματος διὰ τῶν λαμπίκων μας ἐξ ἀραβοσίτου εἶνε 45 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου κατὰ γαλλόνιον.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπισυνάψωμεν σχέσεις μὲ τὰ κυριώτερα οἰνοπνευματοποιεῖα Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς πρὸς εἰσαγωγὴν ἐκεῖ τῶν τελείων ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΛΑΜΠΙΚΩΝ ΜΑΣ.

THE WOOD WASTE DISTILLERIES CO., Inc.
1204 McColloch St., Wheeling, W. Va.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΝΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΧΡ. ΒΑΡΙΑΝΤΖΑΣ ΚΑΙ Σία	ΠΑΤΡΑΙ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΔΗΜ. ΣΑΜΑΡΑΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΜΦΙΣΣΑ
Γ. Π. ΑΛΕΞΟΥΔΗΣ	ΑΓΥΙΑ
ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΣΩΚΟΥ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΣΠ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΔΗΜ. ΣΤ. ΚΟΥΣΙΣΗΣ	ΚΥΜΗ
ΚΩΝΣΤ. ΖΑΓΟΡΑΣ	ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ
Ν. Π. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΣΠ. Τ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ	ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ
ΑΝΔΡ. ΤΗΛΕΜΑΣ καὶ Σία	ΑΡΓΟΣ
ΔΟΡ. Α. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΑΚΕΑΣ	ΝΗΣΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
» »	ΧΑΝΙΑ
» »	ΡΕΘΥΜΝΟΝ
ΕΥΣΤ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
ΙΩ. Ν. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΙΩ. Κ. ΚΑΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
ΑΓΑΘ. Χ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΣ
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΥΑΡΑΙΟΥ	ΣΑΜΟΣ
Α. ΠΟΛΥΡΙΑΔΑΣ	ΧΙΟΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΤ
ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΗΣ	ΒΙΑΖΙΝΗ
Γ. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ	ΡΩΜΟΥΝΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ (ΒΟΥΛΓ
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΚΡΙΤΖΑΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΤΟ ΣΙΡΟΠΙΟΝ KARO ΕΙΝΑΙ ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ
ΜΕ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΡΤΟΝ ΑΠΛΟΥΝ
Εἶναι θρεπτικὸν καὶ ὑγιεινόν. Τὰ παιδία τὸ τρώγουν μὲ ὄρεξιν καὶ τὰ ὠφελεῖ. Δὲν χαλᾷ τὸ στομάχι. Δοκιμάστε.

Karo
CORN SYRUP
10c ΔΙΑ ΜΕΓΑ ΔΟΧΕΙΟΝ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΠΑΝΤΟΥ

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἰς: Αἴγιον, Ἀγρίνιον, Ἀλμυρόν, Ἄμφισσαν, Ἀμαλιάδα, Ἄρταν, Ἀταλάντην, Βόλον, Γύθειον, Δημητσάναν, Ζάκυνθον, Θήβας, Θήραν, Ἰθάκην, Καλάβρυτα, Καλάμας, Καρδίτσαν, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Κόρινθον, Κύμην, Κυπαρισσίαν, Κύθηρα, Λαμίαν, Λάρισσαν, Λεβάδειαν, Λευκάδα, Μεγαλόπολιν, Μεσολόγγιον, Μεσσήνην, Ναύπακτον, Ναύπλιον, Παξοὺς, Πάτρας, Πειραιᾶ, Πύρον, Πύλον, Πύργον, Σπάρτην, Σύρον, Τρίκκαλα, Τρίπολιν καὶ Χαλκίδα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - BANQUE NAT. DE GRECE

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ :

1 1)2 ο)ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6 μηνῶν	τοὐλάχιστον	
2 ο)ο	»	»	»	»	1 ἔτους	»
2 1)2 ο)ο	»	»	»	»	2 ἐτῶν	»
3 ο)ο	»	»	»	»	4 »	»
4 ο)ο	»	»	»	»	5 »	»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 33.500,000

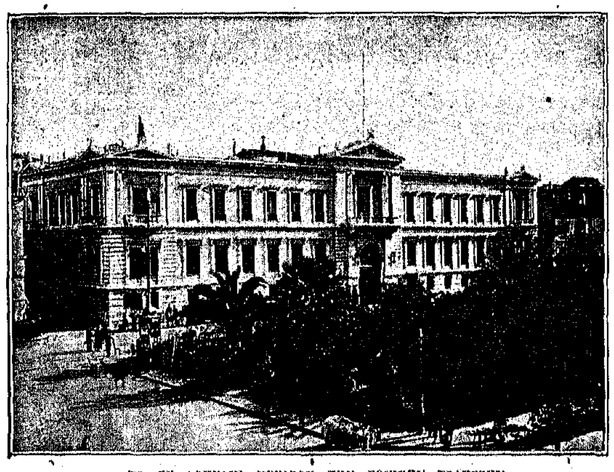

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 170,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀντικοκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	» »
Irving National Exchange Bank	» »
Russo-Chinese Bank	» »
Commercial National Bank	Chicago
First National Bank	» »
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους ὅπως, πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολάς αὐτῶν :

NATIONAL BANK OF GREECE
ATHENS (Greece)

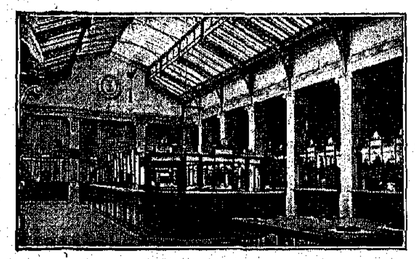

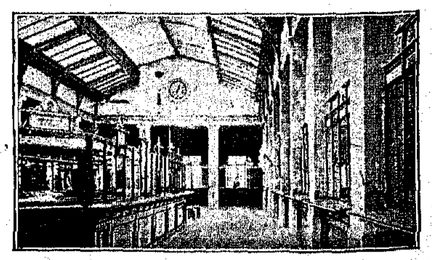

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ